

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กำลังมาจากการประชุมครั้งก่อน โดยผู้เสนอญัตติขออนุญาตที่ประชุมในครั้งก่อน ขอเลื่อนมาในการประชุมครั้งต่อมาก็คือวันนี้ครับ ฉะนั้นขอเชิญเจ้าของญัตติเสนอครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตขอนำเสนอญัตติที่ผมได้ร่วมเสนอกับท่านสมาชิกวุฒิสภา สมชาย แสวงการ มีสมาชิกรัฐสภารับรองญัตติ จำนวน ๗๒ ท่าน เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อที่ ๓๑ ให้รัฐสภามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) โดยขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมว่า ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้ลงนามในลำดับที่ ๓ ในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ท่านวิรัช รัตนเศรษฐ์ และคณะ เป็นผู้เสนอท่านประธาน ในขณะที่ผมมีความต้องการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการจัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือ ส.ส.ร. แล้วก็ในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผมก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ลงออกเสียงเห็นด้วยรับหลักการร่างรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญของท่านวิรัช แล้วก็ของทางฝ่ายค้าน ทั้ง ๒ ฉบับในวาระที่หนึ่งด้วย -----

ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้น เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่จะแก้ไข เพิ่มเติม โดยในหลักการ และเหตุผล ให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น และเนื้อหาสาระในร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไข เพิ่มเติม หมวด ๑๕/๑ ก็ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และในมาตรา ๒๕๖/๑ ให้มี สภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้ ท่านประธานครับ แต่เมื่อสภาได้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก่อนรับหลักการ ผมทำหน้าที่ในฐานะรองประธาน ก็ไปพบประเด็นของข้อกฎหมายว่ารัฐสภาจะมีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้หรือไม่ โดยเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ นั้น ไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ ดังนั้นตามหลักกฎหมายมหาชน ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ ซึ่งก็ย่อมหมายความว่า หากไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจไว้ จะกระทำมิได้ ดังนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๖ ไม่ได้บัญญัติให้รัฐสภามีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่ให้รัฐสภาบัญญัติเฉพาะ มาตรา ๒๕๖ รัฐสภาให้อำนาจแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญรายมาตราเท่านั้นครับ ซึ่งอันนี้ ก็จะแตกต่างจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๗ ซึ่งจะเขียนบัญญัติไว้ชัดเจน ให้มีการจัดทำ รัฐธรรมนูญใหม่ โดยให้ตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้น ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้ ก็มีสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านที่เป็นกรรมการอยู่ในขณะเดียวกันนั้นได้ทักท้วงข้อนี้ ซึ่งเมื่อผมได้ไปตรวจสอบประเด็นข้อกฎหมายก็เห็นว่ามีปัญหาจริงนะครับ แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีกรรมการอีกหลายท่านชี้แจงว่าไม่ได้มีปัญหาจึงมีความขัดข้อง หรือมีข้อโต้แย้งในข้อ กฎหมายกันอย่างพอสมควรครับ แต่ในส่วนผมว่าหากไม่มีการดำเนินการให้ได้ความชัดเจน ทางข้อกฎหมายว่ารัฐสภามีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ได้หรือไม่ ท่านประธาน ผมก็เป็นห่วง เป็นห่วงว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะท่านที่เป็น ส.ว. ท่านก็อาจจะเกรงว่าจะมีปัญหาเมื่อไม่ชัดเจน การลงมติเห็นชอบในวาระที่สามของท่าน ก็อาจจะไม่กล้าที่จะให้ความเห็นชอบ ก็จะมีเสียง ซึ่งทำให้อาจจะได้เสียงที่เห็นชอบ ในการที่จะผ่านร่างรัฐธรรมนูญนั้นไม่เพียงพอ ท่านประธานแม้จะมีสมาชิกวุฒิสภาหลายท่าน บอกว่าไม่เห็นด้วยกับการส่งศาลรัฐธรรมนูญตามญัตตินี้ แต่ท่านก็บอกว่าให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญ หลังจากพิจารณาวาระสามเสร็จแล้ว ซึ่งจะต้องไปทำประชามติ ท่านก็เห็นว่าต้องไปส่งศาลอยู่ดี

ซึ่งการไปส่งศาลตอนหลังทำประชามตินั้นจะต้องเสียเงินไป ๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วถ้าเกิด
ส่งไปศาลรัฐธรรมนูญแล้วศาลวินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ
ดำเนินการไม่ได้ ก็จะเสียเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นการที่ยื่นญัตติฉบับนี้มา ก็เพื่อที่จะทำ
ความชัดเจน ให้โปร่งใส เรียกว่าเคลียร์ (Clear) ให้เสร็จก่อนที่จะดำเนินการไปสู่ขั้นตอน
ที่จะต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากในการทำประชามติ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่
ของสมาชิกวุฒิสภา

ท่านประธานครับ การมีมติเสนอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อกฎหมาย
เกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับว่ารัฐสภาจะมีอำนาจจัดทำได้หรือไม่นั้น
สอดคล้องกับบันทึกความเห็นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เสนอให้คณะรัฐมนตรี
พิจารณาและมีมติรับทราบไปเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อมา
ยังสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบันทึกความเห็นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณา
เกี่ยวกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๑๕-๑๘/๒๕๕๖ ที่วินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ -----

ท่านประธานครับ เอกสารดังกล่าวก็นำเข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรอพิจารณา ก็เข้าใจว่าในสัปดาห์นี้ ปรากฏในส่วนบทสรุปว่า อย่างไรก็ดี การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ นี้ ต้องคำนึงถึงคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวข้างต้น ซึ่งอาจจะมีการยกเป็นประเด็นเพื่อส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขหรือไม่ เนื่องจากได้มีแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเป็นบรรทัดฐานไว้แล้ว ที่ผมกล่าวไปเมื่อสัปดาห์นี้อยู่ในส่วนของบทสรุปบันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ดังนั้นครับท่านประธาน ด้วยเหตุผลดังที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานเมื่อข้างต้นแล้ว การที่รัฐสภาจะมีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ได้หรือไม่ องค์การที่จะวินิจฉัยนั้นมีแต่ศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้นที่มีอำนาจวินิจฉัย จึงเห็นควรที่เสนอให้ รัฐสภามีมติส่งญัตตินี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว ท่านประธานครับ ในญัตติ ไม่ได้ขอให้มีการคุมครองชั่วคราว ไม่ได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญให้ชะลอการพิจารณา ญัตติร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญไปด้วย ดังนั้นการพิจารณารัฐธรรมนูญในวาระที่สองก็ดำเนินการ ต่อไปได้ ไม่ได้มีข้อติดขัดอย่างไร แต่หากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ได้ การดำเนินการลงมติวาระที่สามก็จะเป็นไปด้วยความราบรื่น แล้วการที่จัดทำ ประชามติ แล้วจนกระทั่งจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ก็จะประสบความสำเร็จ แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่มีอำนาจเพียงแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญเป็นรายมาตราเท่านั้น ท่านประธานครับ ในญัตติผมก็นำเสนอไว้ว่าเราก็สามารถ ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ ให้ตั้งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ของรัฐสภาขึ้น ซึ่งก็มาแทนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อให้สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นกรรมาธิการ ดำเนินการจัดทำญัตติร่างแก้ไข รัฐธรรมนูญเพิ่มเติมแทนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็สามารถทำได้ อาจจะแก้ไข หลายสิบมาตรา หรือเป็นร้อยมาตราก็ได้ แล้วเสนอญัตติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่ผ่าน ความเห็นชอบจากคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ให้เข้าสู่การพิจารณา ของรัฐสภาต่อไป ท่านประธานครับ ถ้ากรณีนี้ก็จะใช้เวลาไม่นาน แล้วก็ไม่ต้องเสียงบประมาณ

นับหมื่นล้านบาทในการที่ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ดังนั้นผมขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานและท่านสมาชิกว่าเพื่อให้ได้ข้อยุติในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับหน้าที่
และอำนาจของรัฐสภา ในประเด็นว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ของรัฐสภานั้นจะมีอำนาจ
จัดทำได้หรือไม่ ซึ่งจะทำให้สมาชิกรัฐสภา โดยเฉพาะท่านที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาได้มี
ความมั่นใจว่าได้ดำเนินการตรวจสอบหาข้อยุติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญครบถ้วนแล้ว
กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ขอให้โปรดลงมติ
เห็นชอบกับญัตติที่กระผมและท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านสมชาย แสวงการ ได้เสนอมานี้
แล้วก็อยากจะขออนุญาตกราบเรียนตอนท้ายไปยังท่านประธานว่า หากที่ประชุมมีมติ
เห็นชอบให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย เนื่องจากเป็นกรณีที่มีเหตุรีบด่วนและมีเหตุจำเป็น
ผมจึงขออนุญาตท่านประธาน ขอท่านโปรดได้ส่งมติพร้อมคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ
โดยด่วนในวันที่มีมติ ก็คือถ้ามีมติวันนี้ก็ต้องขอภัย ขออนุญาตท่านประธานรัฐสภา
กรุณาส่งศาลโดยด่วน พร้อมขอให้ศาลรัฐธรรมนูญโปรดพิจารณาวินิจฉัยโดยด่วนด้วย -----

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและรัฐสภา เพราะการดำเนินการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ทางส่วนตัวของกระผมก็อยากจะเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ดังนั้นญัตติที่เสนอนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นประการสุดท้ายว่า ไม่ได้เป็นการทำให้กระบวนการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะนำเสนอในวาระที่สอง ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์นั้นต้องสะดุดหยุดลงหากมีการส่งศาลรัฐธรรมนูญ ผมเข้าใจว่าการนำเสนอนั้น เอกสารของญัตติก็ปรากฏกับท่านสมาชิกทุกท่านแล้ว ผมจึงขอกระซิบนำเสนอเป็นเพียงเท่านี้ สุดท้ายก็ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปสมาชิกจะได้อภิปรายโดยสลับกันนะครับ ขณะนี้มีผู้เสนอชื่อมาแล้วทั้งหมด ๘ ท่าน โดยเริ่มจากคุณชวลิต วิชยสุทธิ์ หลังจากนั้นจะเป็นคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ คุณสมคิด เชื้อคง คุณนิกร จำนง นางสาวเบญจา แสงจันทร์ คุณวีระกร คำประกอบ ขอเชิญคุณชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเคยแสดงความเห็นไว้ในสภาแห่งนี้หลายครั้งว่าหัวใจของปัญหาในประเทศไทยในปัจจุบันก็คือปัญหาการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ กติกาที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เอารัดเอาเปรียบ ไม่เป็นธรรม ส่งผลให้ประเทศขาดความเชื่อมั่น ซึ่งความเชื่อมั่นประเทศถือเป็นหัวใจสำคัญสูงสุดทางด้านปัญหาการเมือง กระผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา หลักเกณฑ์ และแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ที่มีมติสำคัญ ถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้ ก็คือการให้มี ส.ส.ร. และ ส.ส.ร. นั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง จึงนับเป็นนิมิตหมายที่ดีว่าเราจะมีรัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชน เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่น ความเชื่อถือของประเทศให้กลับคืนมา

ท่านประธานที่เคารพครับ อย่างไรก็ตามยังมีประเด็นทางการเมืองที่สร้างความไม่สบายใจกับประชาชนโดยทั่วไปว่าสมาชิกรัฐสภาในฟากฝั่งรัฐบาลบางส่วนจะมีความจริงใจในการแก้รัฐธรรมนูญมากน้อยแค่ไหน เพียงใด กล่าวคือในขณะที่พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี รับปากกับสมาชิกกับสภาแห่งนี้ว่าจะสนับสนุนการแก้รัฐธรรมนูญตามมติของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยท่านกำหนดไทม์ไลน์ (Timeline) เสร็จสรรพว่าจะเสร็จเมื่อนั้นเมื่อนี้ แต่ก็เกิดเรื่องไม่คาดคิด เป็นเรื่องย้อนแย้งแปลกประหลาดทางการเมือง ๒ เรื่องติดต่อกัน กล่าวคือ ๑. ในการพิจารณาญัตติแก้รัฐธรรมนูญในวาระแรก มีสมาชิกรัฐสภาขอตั้งคณะกรรมการตรวจสอบญัตติแก้รัฐธรรมนูญก่อนรับหลักการในวาระที่หนึ่ง ทั้ง ๆ ที่เป็นญัตติที่เสนอโดยตรงจากฟากฝั่งรัฐบาลเอง ลงชื่อกันเอง แล้วก็จะมาขอตรวจสอบร่างกฎหมายของตนเองก่อนรับหลักการในวาระที่หนึ่ง นับว่าย้อนแย้งกันอย่างยิ่ง เรื่องย้อนแย้งแปลกประหลาดประการที่ ๒ ก็คือมีผู้ลงนามยื่นญัตติแก้รัฐธรรมนูญฟากฝั่งรัฐบาล ได้ยื่นญัตติให้รัฐสภาพิจารณาส่งญัตติแก้รัฐธรรมนูญที่ตนเองร่วมลงนามในญัตติไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตีความว่ารัฐธรรมนูญที่ตนเองร่วมลงนามในญัตตินั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ท่านประธานที่เคารพครับ พฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้ประชาชนตีความอย่างไร เพราะเสมือนเป็นการดึงหรือขัดขวางให้การแก้รัฐธรรมนูญเป็นไปด้วยความล่าช้า เพื่อประโยชน์ทางการเมืองของพวกพ้องตนเองหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ส่วนประเทศชาติ และประชาชนจะเป็นเช่นไรไว้ทีหลังอย่างนั้นหรือ อย่างไรก็ตามกระผมยังหวังว่าสมาชิก รัฐสภาส่วนใหญ่จะสนับสนุนมติของคณะกรรมการวิสามัญแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิก รัฐสภาได้แต่งตั้งให้ไปทำหน้าที่ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจะได้นำเข้าสู่การพิจารณา ของรัฐสภาตามกระบวนการแก้รัฐธรรมนูญต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อประเด็นที่มีญาติของท่านสมาชิกไพบูลย์ นิติตะวัน และคณะ เพื่อให้รัฐสภาพิจารณามีมติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยหน้าที่ และอำนาจของรัฐสภา โดยผู้ยื่นญัตติมีความเห็นว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจให้แก้รัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการจัดตั้ง ส.ส.ร. เพื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่ให้มีอำนาจแค่การแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญเท่านั้น ต่อประเด็นนี้ กระผมมีความเห็นว่ากระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กำลัง ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันเป็นกระบวนการที่ทำได้และชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะอยู่ใน ขอบเขตอำนาจของรัฐสภาที่แก้ไขรัฐธรรมนูญได้ตามมาตรา ๒๕๖ ท่านสมาชิกรัฐสภา คงจะจำบรรยากาศการประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาญัตติแก้รัฐธรรมนูญในวาระที่หนึ่ง มีการเรียกชื่อขานชื่อกันตามกระบวนการแก้รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๖ จนกระทั่ง ได้คณะกรรมการวิสามัญไปแก้รัฐธรรมนูญตามกระบวนการที่วางไว้ กระผมจึงเห็นว่า สมาชิกรัฐสภาของเรานั้นทำตามหน้าที่โดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แล้ว แม้จะเคยมี คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๘-๒๒/๒๕๕๕ วินิจฉัยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๒๙๑ ว่าอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของประชาชน แต่นั่น เป็นการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว ปัจจุบันเราใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๒๕๖ ให้อำนาจสมาชิกรัฐสภาดำเนินการตามกระบวนการ แก้รัฐธรรมนูญได้ ซึ่งสมาชิกรัฐสภาก็ได้ลงมติเห็นชอบจนกระทั่งได้มีการตั้งคณะกรรมการ วิสามัญดังกล่าวดำเนินการตามกระบวนการรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ทุกประการ ประการสำคัญครับท่านประธาน เมื่อสมาชิกรัฐสภาให้ความเห็นชอบแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ในวาระที่สามแล้ว ก็เชื่อว่าจะทุลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยทันที แต่ตามกระบวนการ ยังต้องผ่านการทำประชามติตาม พ.ร.บ. ประชามติ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เมื่อประชาชนมีประชามติเห็นชอบ จึงไปเลือกตั้ง ส.ส.ร. เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้

ท่านประธานที่เคารพครับ จากการที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธาน ในเบื้องต้นว่าหัวใจของปัญหามืองในปัจจุบันก็คือปัญหาการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ ไม่เป็นประชาธิปไตย และไม่สร้างความเชื่อมั่นประเทศ ขณะนี้คณะกรรมการธิการซึ่งมาจาก สมาชิกรัฐสภา กำลังแก้ปัญหาที่ตรงจุดแล้ว ก็ขอให้เดินไปตามที่สมาชิกรัฐสภาเสียงส่วนใหญ่ มีความเห็นไว้ กระผมอยากเห็นผู้ยื่นญัตติได้ถอนญัตตินี้เพื่อที่จะให้การดำเนินการ ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เดินไปตามสิ่งที่ควรจะเป็นตามกระบวนการครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลุกขึ้นมาอภิปรายเพื่อยืนยันแนวความคิดและหลักการของพรรคประชาธิปัตย์ ตามที่พรรคประชาธิปัตย์นั้นได้มีนโยบายในการที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วก็ได้มอบหมายให้มีคณะทำงานในพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งประกอบด้วยท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นหัวหน้าคณะ แล้วก็กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้ยืนยันในรัฐสภาแห่งนี้ในคราวที่ได้มีการอภิปรายรับร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่หนึ่งไปแล้วว่าไม่เห็นด้วยในเรื่องของการที่จะตั้งคณะกรรมการการขึ้นมาศึกษา ก่อน ซึ่งประกอบด้วยเหตุผลที่ผูกโยงกับญัตติที่ได้มีการเสนอในวันนี้ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นมายืนยันหลักการเดิมอีกครั้งหนึ่ง กระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าด้วยความเคารพต่อผู้เสนอญัตติเป็นอย่างยิ่งนะครับ

ประเด็นแรก ที่ท่านได้พูดก็คือว่าผมคิดว่าสิ่งที่ท่านเสนอญัตตินั้นเป็นสิทธิของท่าน ไม่ได้ยื้อแย้งกับสมาชิกของรัฐบาลที่เราได้ร่วมกันเสนอญัตติให้มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะส่วนใหญ่ผู้ที่ลงนามเสนอญัตติให้มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็ยังมีความคิดเห็นเช่นเดิมว่าเราเสนอกฎหมายรัฐธรรมนูญโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อท่านมีความคิดเห็นทางการเมืองและความคิดเห็นทางกฎหมายแตกต่างกัน ท่านก็มีสิทธิที่จะเสนอญัตติ

ด้วยความเคารพเป็นประการที่ ๒ ก็คือเมื่อสักครู่ท่านยืนยันว่าญัตติดังกล่าวนี้นี้เมื่อส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ก็จะไม่มีการพิจารณา ร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นต้องสะดุดหยุดลง ซึ่งท่านก็เป็นรองประธานในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมก็เป็นรองประธานคณะกรรมการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ และวันนี้รัฐธรรมนูญที่เราได้รับมอบหมายจากรัฐสภาครับท่านประธาน คณะกรรมการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ....

เราก็ได้ทำเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แล้วก็คิดว่าคณะกรรมการจากการจากทุกฝ่ายได้พยายามที่จะ
ทำให้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เดินหน้าไปได้ ส่วนใดที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ของพี่น้อง
ประชาชน เป็นประโยชน์ต่อหลักการการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นประโยชน์ต่อการที่จะนำไปสู่การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
เพื่อให้เป็นรัฐธรรมนูญที่เราเรียกว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน หรือเป็นรัฐธรรมนูญที่มี
ความเห็นพ้องต้องกันมากที่สุด เพื่อเป้าหมายปลายทางก็คือว่าเราทำให้การเมืองของเรานั้น
มีเสถียรภาพ เมื่อการเมืองมีเสถียรภาพ เราก็ไม่ต้องย้อนกลับมาถามถึงความขัดแย้ง
ในทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหลักของประเทศอีกแล้ว เราจะได้เดินหน้า
ในการที่จะพัฒนาประเทศและแก้ไขปัญหาวิกฤติเร่งด่วน นี่เป็นเรื่องสำคัญเรื่องแรก

เรื่องที่ ๒ ผมอยากจะกราบเรียนยืนยันหลักการเดิมว่าพวกผมได้มีการศึกษา
อย่างรอบด้าน และตอนเป็นกรรมการ ก่อนรับหลักการก็ได้เชิญนักวิชาการ
และทุกภาคส่วนมาให้ความเห็น ก็มีความเห็นยืนยันยอมรับความคิดเห็นของพวกผมว่า
ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วก็มียกขบวนที่แบบอย่างมาก่อนหน้านี้แล้วครับ
ท่านประธาน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๙ ก็ได้มีบทบัญญัติให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่มาจาก
ประชาชนเพื่อร่างรัฐธรรมนูญ และเคยมีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๒ ก็มีบทบัญญัติ
ไปในทำนองเดียวกัน นี่ก็ตรงตามหลักกฎหมายครับท่านประธานว่าเมื่อมีอำนาจก็ย่อมมี
ผลบังคับ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่ารัฐสภาแห่งนี้กำลังที่จะมอบอำนาจเพื่อที่จะ
ให้มี ส.ส.ร. ในการที่จะมายกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าพวกผมที่ได้ลงชื่อในญัตติดังกล่าวนั้นได้มีการศึกษา
คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ก็เป็นไปโดยเหตุผลที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วครับว่า
คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้นเป็นการวินิจฉัยตามบริบทของรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ -----

และตามบริบทที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้นว่ามีการพยายามที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อไม่ให้เป็นไปตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย และกระบวนการแก้ไขนำไปสู่ การฟ้องร้องในเรื่องของการใช้สิทธิเสียบัตรแทนกัน เหล่านี้เป็นต้น แต่วันนี้สถานการณ์นี้ ไม่มีครับ รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๖๐ นั้น ได้มีบทบัญญัติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๕๖ ครับท่านประธาน ได้มีกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ควรมีกระบวนการอย่างไร พวกเราก็ไม่ได้แก้ไขอะไรมาก แก้ไขในหลักการ ๒ หลักการใหญ่ เท่านั้นเอง

หลักการแรก ก็คือแก้ไขมาตรา ๒๕๖ เพื่อให้การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น อยู่ภายใต้กลไกตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งพวกผมเห็นว่าการใช้เสียงข้างมากที่ทำให้ การแก้ไขได้ยากก็เป็นเรื่องที่เรายังยอมรับอยู่ เราเสนอว่าต้อง ๓ ใน ๕ คณะกรรมาธิการ ก็ไปแก้ไขเป็น ๒ ใน ๓ ครับท่านประธาน ก็มากกว่ากึ่งหนึ่ง ก็ถือว่ายากกว่าปกติแล้ว อันนี้ ก็เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นว่าเราได้ดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ส่วนหลักการที่ ๒ ก็คือว่าการแก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๑๕/๑ ในการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เป็นตัวแทนโดยใช้เขตจังหวัดเป็นการเลือกตั้ง แล้วก็กำหนดคุณสมบัติต้องห้ามไว้ชัดเจน ที่ให้ ส.ส.ร. นั้นเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ เทียงธรรม และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการที่จะมาดำเนินการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในขณะเดียวกันเราก็ได้ไปยกร่าง ข้อกำหนดที่เป็นบทบัญญัติที่คิดว่าห้ามไม่ให้ ส.ส.ร. ไปร่างที่เกี่ยวข้องกับหมวด ๑ และหมวด ๒ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงไม่ขัดและแย้งกับคำสั่งของศาลที่บอกว่าต้องสถาปนา โดยประชาชน เพราะเราได้ไปแก้ไขใน (๙) แล้วครับว่าเมื่อได้มีกระบวนการให้ความเห็นชอบ รัฐธรรมนูญแล้ว ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ก็จะต้องทำประชามติ การทำประชามตินั้นก็คือการที่ สถาปนาโดยประชาชน ผมอยากกราบเรียนเหตุผลสั้น ๆ นะครับ

และผมคิดว่ายังมีรายละเอียดที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ท่านหัวหน้าประธานคณะทำงานของผมจะได้เป็นผู้อภิปรายในลำดับถัดไป เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าเมื่อมาถึงขั้นนี้ ด้วยความเคารพครับ ผมอยากขอเสนอเช่นเดียวกันว่าเมื่อเราไปร่วม

ร่างรัฐธรรมนูญว่าให้ดำเนินการในการที่จะสามารถยื่นศาลรัฐธรรมนูญได้อยู่แล้ว ตามมาตรา ๒๕๖ (๙) เพื่อไม่ให้เป็นการสะกดหยุดลงหรือมีข้อกล่าวหา เหมือนเพื่อน ผู้อภิปรายก่อนหน้าผมได้มีการกล่าวหาว่าพวกเรามีเจตนาแอบแฝงอย่างไร ผมคิดว่า ไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์นั้นครับ พวกผมมีเจตนาจริงใจที่จะให้รัฐธรรมนูญนั้น เป็นกฎหมายหลักในการที่แก้ไขโดยพี่น้องประชาชนและทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกัน เพราะฉะนั้นทางออกที่ดีก็คือว่าถ้าผู้เสนอญัตติได้กรณารออนญัตตินี้ไป และไปใช้สิทธิ ในส่วนที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่เราได้ไปร่วมร่างกันมาด้วยกัน โดยเฉพาะท่านไพบุลย์ ได้ไปเพิ่มเติมว่านอกจากไม่เป็นไปตาม (๘) แล้วถ้าหากกระบวนการในการดำเนินการ แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่เป็นไปตามกฎหมาย ก็ให้สมาชิกสามารถเข้าชื่อเสนอ ศาลรัฐธรรมนูญได้ ซึ่งพวกผมเป็นกระรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็เห็นด้วยกับบทบัญญัติดังกล่าว เพราะฉะนั้นเมื่อเดินมาถึงขั้นจุดนี้ ผมคิดว่าเพื่อให้รัฐสภาได้ดำเนินการในเรื่องนี้ อย่างต่อเนื่องต่อไป ถึงแม้ท่านอ้างว่าคำร้องขอของท่านไม่ให้สะกดหยุดลง ไม่ให้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีผลต่อการที่จะให้คณะกรรมการที่กำลังพิจารณา หรือรัฐสภา กำลัง พิจารณานี้สะกดหยุดลง แต่ผมคิดว่าการเสนอให้มีการถอนญัตตินี้ไปก็จะเป็นเรื่องของ ความสมานฉันท์และเป็นเรื่องของความชอบธรรม แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านจะยื่น ก็เป็นสิทธิ ของท่านที่จะต้องดำเนินการตามกระบวนการของรัฐสภาต่อไป เราต่างคนต่างเคารพ ในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ขอขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ขณะนี้พรรคฝ่ายค้าน ได้เสนอชื่อมาแล้วทั้งหมด ๑๐ ท่านนะครับ ท่านชวลิตได้อภิปรายได้แล้ว ผมก็จะขออนุญาต ฝากท่านสุทินและท่านณัฐวุฒิช่วยดูแลบริหารเวลากันเองนะครับ ก็จะไม่พักท้วงใครพูดยาว พูดสั้นนะครับ ต่อไปท่านสมคิด เชื้อคง ครับ

นายสมคิด เชื้อคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม นายสมคิด เชื้อคง ส.ส. อุบลราชธานี พรรคเพื่อไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอบพระคุณท่านประธานครับ ยุติที่วันนี้เราจะพิจารณานั้น
เป็นยุติซึ่งผู้เสนอเอง ขออนุญาตเอ่ยชื่อท่าน ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน นั้นเป็นผู้เสนอร่วมกับ
ท่าน ส.ว. สมชาย ความจริงทั้ง ๒ ท่านก็อยู่ในคณะกรรมการด้วยกัน ในคณะกรรมการ
แก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญนี้ละครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับท่านประธาน วันนี้เราเดิน
การแก้ไขรัฐธรรมนูญมาในคณะกรรมการจนเสร็จ ที่ท่านชินวรณ์พูดนั้นนะครับ เอกสาร
ขึ้นนั้นละ วันนี้ก็ตรวจกัน ก็จบแล้ว แล้วยุตินี้ความจริงก็ไม่ได้ว่าเป็นหน้าที่เป็นสิทธิ
ของผู้เสนอ แล้วก็เสนอมานานแล้วด้วย แล้ววันนี้มาถึงวันที่เราจะต้องมาพูดกันว่าเราจะส่งให้
ศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมเรียนอย่างนี้ว่าวันนี้เราเป็นรัฐสภา เราเป็นสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด
ทุกอย่างเวลามีปัญหา หลายเรื่องเราพยายามจะโยนไปถึงศาลรัฐธรรมนูญตลอด แล้วทำไม
ละครับ คน ๗๕๐ คนไม่สามารถดำเนินการอะไรได้เลยหรือ ทำอะไรไม่ได้หรือ ต้องฟัง
ศาลรัฐธรรมนูญตลอดทุกเรื่องหรือ ทั้ง ๆ ที่เรื่องนั้นมันเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่ใช่เรื่องอื่นเลย
ผู้ยื่นมายื่นบอกว่าตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๑ ใช่ครับ ข้อบังคับนั้นกำหนดว่าถ้ามี
ปัญหา ถ้ามีข้อขัดแย้ง จะต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญ ผมเรียนท่านประธานว่ายุติการแก้ไข
ร่างรัฐธรรมนูญนั้นที่ทำกันผ่านสภาไป ผ่านวาระแรกไปแล้วมันไม่ได้ขัดแย้งอะไรเลย สาเหตุ
จากในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ (๑๕) ก็บอกไว้ชัดว่าเป็นหน้าที่ของรัฐสภา ไม่ใช่เป็นหน้าที่
ใครเลย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มันไม่ได้เป็นข้อห้ามในการที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
เพราะว่าถ้ารัฐสภาไปแก้ไขอย่างอื่น เช่น กรณีไปแก้ไขข้อห้ามต่าง ๆ เช่นตามมาตรา ๒๕๕
ซึ่งความจริงมาตรา ๒๕๕ นั้นมันก็ทำไม่ได้อยู่แล้ว มาตรา ๒๕๕ คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
เพิ่มเติมการเปลี่ยนแปลงการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐจะกระทำไม่ได้ อันนั้นต่างหากที่ทำไม่ได้
ที่สำคัญก็คือว่ายุติของเราในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้ระบุชัด การแก้ไขมาตรา ๒๕๖ นั้น
กำหนดไว้ชัดเจนว่าทำ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ มีอนุมาตราอยู่ ๙ อนุมาตรา แต่ถ้าไปขัดหรือแย้ง
ถ้ามันมีประเด็นมาตรา ๒๕๖ ใน (๘) เหล่านั้นละครับ ซึ่งเราถึงจะต้องไปทำประชามติ

เช่น การไปแก้ไขหมวด ๑ หมวด ๒ หรือหมวดองค์กฤษฎี แต่วันนี้มันไม่ใช่ วันนี้ไม่ได้
ขัดแย้งอะไรเลย เดินตามกติกามาตรา ๒๕๖ ทุกเรื่อง และเป็นอำนาจของเรา แล้วเราจะส่ง
ให้เขาทำไม จึงเรียนเพื่อนสมาชิกรัฐสภาว่ารัฐธรรมนูญหลายท่านก็บอกอยากแก้ หลายท่าน
ก็บอกว่าอย่างไรเสียเรามีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ถ้าใครมาแก้มันคงจะดีกว่าที่เป็นอยู่
ผมไม่อยากเรียกว่าท่านยื้อเวลา แต่มองอย่างอื่นไม่ได้เลย ผมมองเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เรื่องนี้
ใครก็มอง ไม่ใช่ว่าแต่ผม เพราะฉะนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะยื้อเวลา ความต้องการ
ของพี่น้องประชาชนต่างหากสำคัญ สถานนี้เป็นสภาประชาชนนะครับ ต่อให้ท่าน ส.ว. มาจาก
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ท่านไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ก็ไม่ใช่ความผิดท่าน เป็นเรื่อง
รัฐธรรมนูญ นี้อย่างไรเราถึงต้องมาแก้ เราถึงต้องมาแก้ เราถึงต้องมาตุกัน แล้วเราจะโยน
ภาระนี้ไปให้ใคร ผมไม่อยากให้โยนภาระนี้ไปครับ และที่สำคัญนะครับ ในร่างรัฐธรรมนูญ
ที่กำลังทำกัน มาตรา ๒๕๖ ใน (๑๓) เราระบุไว้ชัด แล้วก็ป็นร่างของพรรคเพื่อไทย เป็นร่าง
ของกลุ่มฝ่ายค้านที่เสนอ บอกว่าถ้าผ่านวาระที่สามไปแล้วก็ไม่ได้โปรดเกล้าฯ โดยตรงเลย
ต้องไปให้ทำประชามติตามกฎหมายที่จะเดินออกมา กฎหมายประชามติกำลังทำ สุดท้าย
ก็คือว่าให้ประชาชนลงมติ ในเมื่อประชาชนลงมติแล้ว ผลมติดอกมาอย่างไร สมมุติว่า
ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขออกไปแล้วมติไม่เห็นด้วยมันก็จบ ก็ไปว่ากันขั้นตอนต่อไป แต่ถ้ามติ
พี่น้องประชาชนเห็นด้วยกับ ส.ส.ร. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ร่างเสร็จ
ไปถามประชาชนทั้งหมด ถ้าประชาชนเห็นชอบ ก็นั่นละครับ นั่นละคือการสถาปนา
รัฐธรรมนูญโดยประชาชน ไม่ต้องไปถามใครอีกแล้ว ถามประชาชนทั้งประเทศ
๖๐-๗๐ ล้านคน พอหรือเปล่า มันเกินจะพอครับ -----

เพราะฉะนั้นวันนี้เวลามันเดินหน้าไปเรื่อย ๆ แล้วผมยังย้ำคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรองนายกรัฐมนตรี พูดตรงกันเป๊ะ รองนายกรัฐมนตรีวิษณุ เครืองาม บอกว่า จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ใจจริงอยากทำ ๓ วาระรวดด้วยซ้ำไป อย่าให้ความต้องการของ ผู้นำประเทศ ของผู้นำบริหารนี้เป็นที่ขัดแย้งต่อหัวใจของประชาชน ผมไม่อยากเรียกร้อง ให้ท่านถอน เพราะเป็นสิทธิของท่าน แต่อยากมาเรียกร้องให้เพื่อนสมาชิก ไม่ว่าฝ่ายไหน ละครับ ไม่ต้องแบ่งฝ่ายละ เอาว่าเป็นฝ่ายที่อยากให้พี่น้องประชาชนเห็นแสงสว่าง เห็นความเจริญก้าวหน้า เห็นความทัดเทียม หรือเห็นสิ่งที่ดีขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ก็อยากให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายอย่าส่งเรื่องนี้ไปศาลรัฐธรรมนูญ ที่พูดไม่ได้แปลว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่ดี แต่แปลว่าเรื่องนี้ไม่ควรไป เพราะเรื่องนี้เป็นอำนาจของรัฐสภา แล้วสุดท้ายปลายทางไปอยู่ที่ประชาชน เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานว่าท่านอาจจะอ้าง รัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้เขียนว่าให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เหมือนรัฐธรรมนูญอื่น ๆ ท่านก็อ้างว่า เช่น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๕๗ ปี ๒๕๖๓ อันนั้นท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญฉบับนั้น เป็นรัฐธรรมนูญหลังการยึดอำนาจ เขาก็เขียนทั้งนั้นให้ไปร่างใหม่ แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๒ ไม่ได้เขียนก็จริง เพราะเขาไม่มีวันร่างเสร็จแล้วบอกให้ไปเขียนใหม่นะ ไม่มีครับ แต่ยืนยันว่า รัฐธรรมนูญแก้ไขได้ เพราะรัฐธรรมนูญเขียนมาจากคน ไม่ได้เขียนมาจากเทวดาองค์ไหนเลย สามารถแก้ไขได้ภายใต้กติกาที่กำหนด เราเองเคยผ่านการแก้ไขรัฐธรรมนูญมา อะไรผิด อะไรถูกก็พอรู้ แต่วันนี้อยากจะขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกว่าอย่าส่งร่างนี้ไป เพราะฉะนั้นให้เรา มีอำนาจของรัฐสภาอยู่ ใช้อำนาจรัฐสภาให้เป็นประโยชน์ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านต่อไปคุณพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ ครับ

นายพิชา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชชา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตลอดระยะเวลาประมาณ ๑ ปีครึ่ง ที่รัฐสภาแห่งนี้ทำงานมา เราเห็นความพยายามที่จะยื้อเวลา เตะถ่วงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อยู่เป็นระยะ ๆ ตั้งแต่การตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหา หลักเกณฑ์

และแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ของสภาผู้แทนราษฎร การตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก่อนรับหลักการ ของรัฐสภา ถ้าย้อนเวลากลับไปตอนต้น แล้วถามตัวเองว่ารัฐสภาแห่งนี้จะแก้รัฐธรรมนูญได้สำเร็จเมื่อไร ตอนนั้นผมคงต้องตอบว่า ผมไม่มั่นใจครับ คิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญคงไม่เกิดขึ้นในระยะเวลานี้ใกล้เคียงแน่นอน ทว่าถึงวันนี้ รัฐสภาของเราก็สามารถผ่านวาระที่หนึ่ง รับร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ให้มี ส.ส.ร. ได้แล้ว แม้เนื้อหา สาระ รูปแบบ ผมอาจจะไม่พอใจ แต่ก็ขอนับถือเพื่อนสมาชิก พรรคการเมือง รวมทั้งฝ่ายรัฐบาลที่เห็นตรงกันว่าตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่ต้องแก้รัฐธรรมนูญ แต่น่าเสียดายครับ ที่กระบวนการที่ควรจะดำเนินไปอย่างปกติของรัฐสภากลับเกิด ความไม่แน่นอนขึ้น เพราะเพื่อนสมาชิกรัฐสภาจำนวนหนึ่งกลับเห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้ ไม่สามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการตั้ง ส.ส.ร. เพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยประชาชน ของประชาชน เพื่อประชาชนได้ จนเป็นที่มาของวันนี้ที่พวกเราต้องมาอภิปรายกันว่า รัฐสภาควรส่งเรื่องไปถามศาลรัฐธรรมนูญว่ารัฐสภามีอำนาจที่เป็นของรัฐสภาอยู่แล้วหรือไม่ ท่านผู้เสนอญัตติอาจจะอ้างว่าไม่ได้จะถ่วงเวลาเพื่อรักษาอำนาจให้ใครครับ ท่านอาจอ้างว่า ท่านหวังดีให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเสียตั้งแต่ตอนนี้จะได้ไม่เสียเวลาตอนหลัง ใช่ครับ ผมเห็นด้วยว่าสิ่งที่ท่านกำลังทำไม่ใช่การถ่วงเวลา แต่มันเป็นญัตติที่เลวร้ายยิ่งกว่า เพราะนี่คือการหาหนทางตัดทอนอำนาจของรัฐสภาและประชาชนในการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ไปตลอดกาล

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิชิตครับ ต้องระวัง ผมไม่ได้ให้ถือนะครับ แต่ว่าต้องระวังคำ เลวร้าย ญัตติที่เลวร้าย เป็นญัตติของเรา สมาชิกเขามีสิทธิ เสนอครับ

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
รับทราบครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องถอนหรือครับ แต่ว่าเตือนไว้
เท่านั้นครับ

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
นี่เป็นความพยายามที่จะแข่งประเทศไทย ด้วยการทำให้รัฐธรรมนูญของ คสช.
เป็นรัฐธรรมนูญฉบับนิรันดร์ของประเทศไทย โดยอ้างว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
จะทำได้ก็ต่อเมื่อมีบัญญัติไว้ให้กระทำได้นั้น ดังเช่นรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว ปี ๒๕๕๗
หรือปี ๒๕๕๙ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องปกติที่รัฐธรรมนูญฉบับถาวรจะไม่มีบทบัญญัติ
ว่าด้วยการทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาแทนที่ตัวเอง แต่ในระบอบประชาธิปไตยก็เป็น
เรื่องปกติเช่นกันที่ประชาชนในฐานะผู้ทรงอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญและรัฐสภาแห่งนี้
ที่รับอำนาจมาจากประชาชนอีกที สามารถใช้กระบวนการทางประชาธิปไตยจัดทำ
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาได้ ดังที่รัฐสภาของไทยเองก็เคยทำมาแล้วในปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๔๙
และฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่นั่งอยู่ในที่นี่ก็เคยผ่านกระบวนการนั้นมาแล้ว
การตีความว่ารัฐสภาจะมีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ก็ต่อเมื่อ
มีบทบัญญัติกำหนดไว้ตั้งแต่ต้น เป็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวที่ผ่านมามีปัญหามากครับ
ท่านประธาน เพราะรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวอย่างที่เสนอญัตติกล่าวอ้าง ล้วนเกิดขึ้นจาก
วงจรรัฐประหารทั้งสิ้น กล่าวคือ ทำรัฐประหาร ฉีกรัฐธรรมนูญ ทำรัฐธรรมนูญชั่วคราว
และทำรัฐธรรมนูญฉบับถาวร เพื่อที่จะสืบทอดอำนาจคณะรัฐประหารเป็นวงจรรไปเรื่อย ๆ
เป็นวงจรรไปเรื่อย ๆ ถ้าเรายอมรับการตีความแบบนี้ หมายความว่าประเทศไทยจะสามารถ
จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ด้วยการรัฐประหาร ฉีกรัฐธรรมนูญเท่านั้น ใช่หรือไม่ครับ นี่คือ
ความหมายที่แท้จริงของการยื่นญัตตินี้

อีกเรื่องครับท่านประธาน อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ
ต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๒๑๐ (๒) ที่ให้พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่
และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี และองค์กรอิสระ

ก่อนหน้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๔ ระบุไว้อย่างนี้ครับ ในกรณีที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ไม่ใช่ศาล ตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี หรือองค์กรนั้นเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ที่ผมต้องยกบทบัญญัติเปรียบเทียบระหว่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กับปี ๒๕๖๐ ให้เพื่อน ๆ ได้เห็นก็เพราะว่าเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าตอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยอำนาจของรัฐสภาได้ก็ต่อเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่าง ๒ องค์กร คณะรัฐมนตรีกับรัฐสภา รัฐมนตรีกับองค์กรอิสระ เป็นต้น แต่สำหรับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แคสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าเป็นปัญหา โดยไม่ต้องมีความขัดแย้งระหว่างองค์กรผู้ใช้อำนาจ ก็สามารถยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้เลย อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่เพิ่มเติมขึ้นมาในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการพยายามที่จะขยายอำนาจตุลาการจนล้นเกิน ทำให้ตุลาการเป็นใหญ่เหนือนิติบัญญัติ ตุลาการทั้ง ๓ ฝ่ายอย่างที่เราจะเป็นก็จะพิกลพิการไป ปัจจุบันเครือข่ายรัฐประหารก็สามารถยึดกุมอำนาจผ่านรัฐธรรมนูญที่ออกแบบมาเพื่อพวกท่านยึดกุมระบบการเลือกตั้งได้ ยึดกุมรัฐสภาได้ พื้นที่ทางการเมืองเกือบทั้งหมดอยู่ในมือของพวกท่าน แม้แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ หากเกิดขึ้นจริงก็ยังคงเป็นที่กังวลว่าจะอยู่ในมือของพวกท่านอีก แต่ท่านยังจะใช้สถาบันตุลาการเป็นเครื่องมือเพื่อกินรวบพื้นที่ทางการเมืองทั้งหมดเลยหรือครับ หากท่านยังถือดี ความขัดแย้งทางการเมืองที่ดำรงอยู่ มีแต่จะพาพวกเราไปสู่ทางตัน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะพวกเราจะลงคะแนน ผมขอเรียกร้องพวกเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ นี่เป็นโอกาสอันดีที่พวกเราจะแสดงว่าเป็นผู้มีจิตใจประชาธิปไตย ยอมรับในโลกาภิวัตน์ -----

พวกเราควรจะใช้เอกสิทธิ์ของเราเพื่อประโยชน์ของประชาชน ทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องปกติพื้นฐานสามารถกระทำได้ในรัฐสภา การจัดทำรัฐธรรมนูญโดยกระบวนการประชาธิปไตยควรเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับมากกว่าการทำรัฐธรรมนูญโดยกองทัพ อย่าทำให้รัฐธรรมนูญถาวรฉบับใหม่ต้องผ่านการทำรัฐประหารอีกเลยครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปคุณนิกร จ่านง

นายนิกร จ่านง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นิกร จ่านง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในตอนปลายผมจะขอเดิมเวลาเล็กน้อยนะครับ เนื่องจากมีข้อมูลตามสมควร ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายคัดค้านญัตติที่จะให้รัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาแห่งนี้นะครับ โดยผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับว่าการที่รัฐสภาซึ่งเป็น ๑ ใน ๓ ของอำนาจหลักจะต้องร้องขอให้กับอำนาจอื่นมาวินิจฉัยหน้าที่และอำนาจในเชิงองค์กรของเราเองและเอกสิทธิ์ ท่านประธานครับ ในเชิงปัจเจกในฐานะสมาชิกรัฐสภาในการทำหน้าที่ที่พึงกระทำเพื่อประเทศชาติและประชาชน ผมมีเหตุผลสนับสนุนท่านประธานครับ

เหตุผลแรก ก็คือว่าเราเองจะต้องรักษาฐานะอำนาจนิติบัญญัติไว้ให้ดี เพื่อให้เป็นหลักในการคานอำนาจหรือเช็คแอนด์บาลานซ์ (Check and Balance) เพราะถ้าเรารักษาไว้ไม่ได้ก็จะสูญเสียกลไกสำคัญของระบบประชาธิปไตยไป อาจจะนำไปสู่การล่มสลายของระบบก็ได้ครับท่านประธาน

เหตุผลประเด็นที่ ๒ การแก้ไขรัฐธรรมนูญตามร่างนี้ที่เราแก้ที่เป็นประเด็นก็ด้วยเหตุแห่งความจำเป็นครับท่านประธาน ของประเทศชาติและประชาชนโดยรวม ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลใด หรือองค์กร หรือพรรคใด

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๓ ในเหตุผลนะครับ การเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้เป็นอำนาจที่กระทำได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ นะครับ

โดยได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕ ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๖ แล้ว และในชั้นกรรมาธิการศึกษาก็ได้มีการศึกษาว่า สามารถทำได้ไปก่อนแล้วท่านประธานครับ

ประเด็นต่อมาเป็นเหตุผลครับท่านประธาน กรณีการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยนี้ เป็นการขอให้วินิจฉัยในการแก้ไขมาตรา ๒๕๖ ซึ่งมีแค่มาตราเดียว มาวินิจฉัย ที่เราแก้ไขมาตราเดียวท่านประธานครับ มาตรา ๒๕๖ เท่านั้นเองที่เราแก้ไข จึงไม่ใช่ เป็นการแก้ไขทั้งฉบับอย่างแน่นอน ครั้นจะบอกว่าฉบับ ส.ส.ร. ที่จะมีขึ้นอาจจะเป็นการแก้ไข ทั้งฉบับก็ได้ ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น เป็นเรื่องอนาคต เราจะขอให้มีการตีความ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไม่ได้ครับ และจริง ๆ แล้วโดยตรรกะแล้วก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะว่าเราได้กำหนดไว้ท่านประธานครับว่าในการแก้ไขตรงนี้เราเขียนไว้ชัดเจนทั้ง ๒ ร่าง รวมทั้งร่างที่สรุปเสร็จแล้วในวันนี้ว่าห้ามไม่ให้มีการแก้ไขในหมวด ๑ และหมวด ๒ ดังนั้น จะเป็นการแก้ไขทั้งฉบับได้อย่างไร

ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีข้อสุดท้ายว่าในกรณีที่ยังมีข้อสงสัย ก็ยังมี กลไกที่ปฏิบัติได้อยู่แล้วในมาตรา ๒๕๖ (๙) ที่กำหนดว่าให้สมาชิกรัฐสภาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ มีสิทธิเข้าชื่อกันว่าร่างรัฐธรรมนูญขัดรัฐธรรมนูญเสนอต่อประธานสภาอยู่แล้ว สามารถจะรวมกันแล้วส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญโดยผ่านประธานอยู่แล้ว ไม่ต้องมาขอมติ ในญัตติต่อสภาแห่งนี้แต่อย่างใด ท่านประธานครับ ผมขอขยายความในเหตุผลที่กล่าวแล้ว ในการคัดค้าน

ประเด็นแรก การรักษาอำนาจและความอิสระของสถาบันรัฐสภา ท่านประธานครับ สภาของเราในความเป็นจริงเราไม่ค่อยมีอิสระเพียงพออยู่แล้ว แล้วกฎหมายที่เราออกส่วนใหญ่ก็เป็นกฎหมายที่ตั้งมาจากฝ่ายบริหารเกือบทั้งสิ้น สภาเอง เรามีกฎหมายกันไม่กี่ฉบับท่านประธานครับ อำนาจในการกำกับดูแลของสภาก็มีไม่มาก เพียงพอ ดังนั้นจึงไม่มีเหตุผลใดครับท่านประธานที่สมาชิกสภาของเราจะชักนำสถาบันอื่น มาวินิจฉัยอำนาจในการทำหน้าที่ของเราเอง โดยเฉพาะองค์อำนาจมากมาย อย่างศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ขอให้ทบทวนดูเถิดว่าแม้แต่ประมวลจริยธรรม

ของสมาชิกรัฐสภาเราก็ยังตกอยู่ภายใต้การกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ เราไม่ได้มีอิสระอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นขอให้การปฏิบัติหน้าที่ของเราเองเป็นอิสระเถอะครับ ท่านประธาน อย่าให้เชิญใครเขาเข้ามาตัดสินในสิ่งที่เราทำไปโดยสุจริตเพื่อประเทศชาติ และประชาชนเลย

ประเด็นต่อมาท่านประธานครับ เหตุผลความจำเป็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในครั้งนี้ ก็เพื่อการแก้ไขวิกฤติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ อันเป็นเหตุสำคัญแห่งความขัดแย้ง ซึ่งเชื่อว่ามาจากที่มานะครับ แล้วความขัดแย้งนี้เกือบจะนำไปสู่ความรุนแรงไปก่อนแล้ว แล้วถ้าเราแก้ไม่ได้ก็จะนำไปสู่ความรุนแรงหนักขึ้นไปอีก วิกฤติที่วุ่นนี้เกิดจากที่มาของรัฐธรรมนูญซึ่งเราแก้ไขโดยใช้สภาแห่งนี้ไม่ได้ การใช้ ส.ส.ร. เป็นการแก้ที่มาจากรัฐธรรมนูญ แล้วก็วิกฤติในเนื้อหาที่ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย แล้วก็หลายส่วนในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ไม่สามารถจะตอบสนองปัญหาของประชาชนได้

ประเด็นต่อมาครับท่านประธาน การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการปฏิบัติตามนโยบายเร่งด่วนสำคัญของรัฐบาลที่เราได้ประกาศไป ในเมื่อเราประกาศไปแล้วเราก็ต้องรักษาคำมั่นสัญญานั้นต่อประชาชน ท่านประธานครับ ในขณะที่ฝ่ายค้านเองก็เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว ก็มีการยื่นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญมาในทำนองหลักการที่ใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นจะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นกรกระทำที่ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนเลย ไม่ว่าในเชิงบุคคลในการสนับสนุนการลงชื่อในร่าง หรือไม่ได้เป็นเหตุในการให้ใครได้คะแนนนิยม ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล เพราะฝ่ายค้านก็ยื่นมาเหมือนกันนะครับ แล้วก็ในชั้นการลงลายมือชื่อก็ไม่มีในชั้นการลงมติเห็นชอบก็ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ที่สำคัญคือเจตนา บางทีที่เราคุยกันตอนนี้คือเราเป็นกังวลเรื่องเจตนาว่าเราจะมีคามผิดหรือไม่ เรามีเจตนาอะไรหรือครับ ท่านประธาน ในที่สภาแห่งนี้ไม่มีใครมีเจตนาเลยที่ใช้การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้เป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของเรา

ท่านประธานครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ยืนยันอีกครั้งว่าครบถ้วนถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ในช่วงแรกก่อนที่เราจะมีการยกร่าง ถ้าท่านประธานจำได้ เรามีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหา หลักเกณฑ์ และแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไว้ก่อนแล้ว ผมอยู่ในนั้นด้วยนะครับท่านประธาน

เราพบว่าประเด็นที่ ๑ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีปัญหามากมายที่สมควรได้รับการแก้ไข ยกเว้นหมวด ๑ หมวด ๒ ที่มีความสมบูรณ์ไม่จำเป็นต้องแก้ไข

ประเด็นที่ ๒ ความที่มีประเด็นมากมายหลายประเด็น หลายมาตรา เกินกว่าที่จะแก้เป็นรายมาตราตามที่ผู้เสนอเสนอได้ คือเอามาแก้เป็นรายมาตราไม่ได้ มันต้องเอมาร้อยเรียงกันเข้า ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมี ส.ส.ร. มาจัดกลุ่มแล้วก็มาเรียงมาตรากันใหม่ เพราะว่ามีหลายประเด็นนะครับ แล้วที่สำคัญการมี ส.ส.ร. ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จะทำให้ปัญหาใหญ่ที่สุดของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็คือปัญหาการได้รับการยอมรับจากประชาชนจะได้หายไป การไม่ยอมรับนี้ความขัดแย้งในอนาคตก็จะได้ไม่มีการยอมรับในกฎหมายแม่ของประเทศก็จะดีขึ้น ท่านประธานครับ การยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ได้พิจารณากันอย่างดีแล้วว่าเป็นไปตามหมวด ๑๕ ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยมีการกำหนดให้ทำประชามติถึง ๒ ครั้ง ถึง ๒ ครั้งท่านประธานครับ ทั้งช่วงแรกในการแก้ไขบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ก็คือหลังจากตรงนี้ที่เราทำเสร็จแล้วเราก็ต้องไปทำประชามติ แล้วหลังจากนั้นเมื่อ ส.ส.ร. ทำเสร็จแล้ว ขณะนี้เรามีการปรับปรุงแก้ไขในวันนี้แล้วท่านประธานครับ ในการประชุมร่วมกันของกรรมาธิการว่าเราจะมีการทำประชามติอีก ก็เท่ากับว่าเรามีการดำเนินการเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ อย่างครบถ้วน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนในการสถาปนารัฐธรรมนูญ มากกว่าที่อ้างอิงในฉบับปี ๒๕๕๐ ถึง ๒ เท่า หมายความว่าเราทำ ๒ ครั้งอย่างแน่นอนท่านประธานครับ

ประเด็นต่อมา คือในช่วงของการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญก่อนรับหลักการ ซึ่งท่านประธานจำได้นะครับ ที่เรามีการตั้งขึ้นมา เราได้มีการตั้งคณะอนุกรรมาธิการประเด็นเกี่ยวกับข้อกฎหมาย แล้วในนั้นเราได้เชิญนักวิชาการทางด้านนิติศาสตร์มาหลายคน หลายสำนักมาก มีการถามประเด็นความเห็นครับ ท่านประธานว่าที่ทำอยู่นี้มีปัญหาไหม ความเห็นส่วนมากเกือบเป็นเอกฉันท์ของนักวิชาการทางด้านกฎหมายที่เป็นคนนอกนะครับ มีความเห็นตรงกันว่ากรรมาธิการว่าไม่ขัดรัฐธรรมนูญสามารถกระทำได้ แล้วคำวินิจฉัยเดิมที่ได้มีการกล่าวอ้างของปี ๒๕๕๐ เป็นคนละฉบับ ต่างกรรม ต่างวาระ ต่างบทบัญญัติกัน ซึ่งในครั้งนั้นเราได้เชิญเลขานุการศาลรัฐธรรมนูญมาสอบถามด้วยแล้วเกี่ยวกับคำวินิจฉัยปี ๒๕๕๐ ท่านก็ตอบว่ามีหลักการและข้อบังคับที่ต่างจากปี ๒๕๖๐ แล้วนอกจากนั้นที่มีการอ้างถึงกฤษฎีกา เราเชิญกฤษฎีกา

มาแล้วด้วย กฎฎีกาก็ยืนยันว่าสามารถกระทำได้ เป็นตัวแทนกฎฎีกามา ซึ่งส่วนนี้
ท่านประธานครับ สมาชิกสามารถดูได้จากในภาคผนวกของเล่มนี้ที่เราเข้าประชุม
ที่สภาแล้วในหมวด ๑๐ เรามีการบันทึกความเห็นดังกล่าวไว้ แล้วในขั้นตอนสุดท้าย
ท่านประธานครับ ชั้นกรรมาธิการได้มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วในวันนี้ -----

ผมในฐานะเลขานุการคณะกรรมการฯ ขอเรียนให้ทราบว่าในตอนสุดท้ายของกระบวนการ ส.ส.ร. ได้กำหนดไว้แน่ครับว่าจะมีการทำประชามติอีกครั้งหนึ่งก่อนทุลเกล้าฯ เพื่อให้ประชาชนได้เป็นผู้สถาปนารัฐธรรมนูญโดยตรง

ท่านประธานครับ สรุปว่าผมนะครับ โดยส่วนตัวและโดยความเห็นของ พรรคชาติไทยพัฒนาด้วยนะครับ ได้เห็นว่าเราจะไม่เห็นชอบกับญัตติที่เสนอให้รัฐสภามีมติ ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาของเราะครับ โดยมีข้อกังวลและมีเสนอทางเลือกครับท่านประธาน ข้อกังวลที่ว่าคือญัตตินี้จะสร้างความสับสนยิ่งอันจะนำไปสู่วิกฤติรัฐธรรมนูญได้ เพราะถ้าเกิดศาลรัฐธรรมนูญตีตกไป ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้น ใครบอกว่าไม่มีนะครับ จะกลายเป็นรัฐสภานี้เปิดทางให้องค์กรอื่นเข้ามา ตัดหน้า ขัดขวางการตัดสินใจของประชาชนในการให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบ ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสียเองโดยสภาเราะครับ สถานการณ์ดังกล่าวจะนำไปสู่ ความขัดแย้งที่รุนแรงครั้งใหม่ที่ไม่ควรมีในสถานการณ์ยากลำบากเช่นนี้ แล้วผมเสนอ ทางเลือกท่านประธานครับว่าในกรณีที่ยังมีข้อสงสัย ก็ยังมีกลไกให้ปฏิบัติอยู่แล้วในขั้นตอน ตามมาตรา ๒๕๖ (๙) ภายหลังจากทำประชามติเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญโดยประชาชนแล้ว ก็สามารถดำเนินการโดยกลุ่มสมาชิกตามที่ว่า โดยการยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ไม่จำเป็นต้องมาขอมติโดยการเอาเกียรติภูมิแล้วก็ความไว้วางใจของสภาต่อประชาชน ไปแลกนะครับ แล้วเป็นการปิดประตูทางออกสุดท้ายเกี่ยวกับความขัดแย้งที่เหลืออยู่ ของประเทศเข้าไปแลกรึ่ จึงขอสมาชิกรัฐสภาทุกท่านกรุณาช่วยโปรดพิจารณาด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ แต่เดิมจะมีรายชื่อของ สมาชิกฝ่ายค้านอีก ๗ ท่านนะครับ แต่ว่าขณะนี้ได้ถอนไปทั้งหมด คงเหลือของรัฐบาลอยู่ ๓ ท่าน คือ ท่านวีระกร คำประกอบ คุณศุภชัย ใจสมุทร คุณบัญญัติ บรรทัดฐาน นะครับ ขอเชิญท่านวีระกร คำประกอบ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องบอกว่าจากญัตติที่ได้มีการเสนอกันในวันนี้ กระผมซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของ พรรคพลังประชารัฐ ไม่ค่อยสบายใจเท่าไรครับท่านประธาน ๑. ก็คือเรามีความประสงค์ สมาชิกส่วนใหญ่ของพรรคพลังประชารัฐที่ได้ยื่นญัตติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๕๖ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการการกฤษฎีกาจะแล้วเสร็จ จวนจะเสนอ ต่อสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้ว เกือบจะเสนอกลับมาที่รัฐสภาอยู่แล้วครับ แต่ก็กลับมีญัตตินี้ ขึ้นมา ซึ่งผมเองเคารพความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกที่ยื่นญัตตินี้ ถือว่าเป็นอิสระและเสรี ที่ท่านจะยื่นได้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ขอให้คำนึงถึง ๒ เรื่องด้วยกันในการยื่นญัตติ ในวันนี้

๑. ก็คือในส่วนของกฎหมาย ในส่วนของการผิดกฎหมายหรือการส่งไป ตีความตามกฎหมายนั้น ในความเห็นของผม การแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๖ ไม่ได้ระบุว่าจะต้องแก้กันเฉพาะมาตรานั้นมาตรานี้ และอีกประการหนึ่ง การแก้ไข รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ ที่เราเสนอต่อสภาไปแล้ว และพิจารณาใกล้จะแล้วเสร็จแล้ว ก็ไม่ได้แก้ไขทั้งฉบับ คงไว้ในหมวด ๑ และหมวด ๒ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่เพื่อนสมาชิก ในสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลก็เห็นชอบทั้งหมด ไม่ได้เป็นการแก้ไขทั้งฉบับ เพราะฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับไม่ได้เกิดขึ้นนะครับ จะไปบอกว่าผิดกฎหมาย ผิดรัฐธรรมนูญ ไปยื่นญัตติเพื่อตีความ อันนั้นผมเองก็มองไม่เห็นว่ามันจะไปขัดต่อ รัฐธรรมนูญได้อย่างไร แต่อย่างไรก็ตามครับ เป็นอิสระของเพื่อนสมาชิกที่จะยื่น อันนี้ เราไม่ว่ากันนะครับ

แต่ทำให้มาคำนึงถึงเหตุผลข้อที่ ๒ คือเหตุผลในทางการเมือง หรือเหตุผลในสิ่งที่ไปตามความรู้สึกของพี่น้องประชาชนในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลาครึ่งปีที่แล้ว ปี ๒๕๖๓ มีการเดินขบวนเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต้องมีรัฐธรรมนูญที่มาจากพี่น้องประชาชน ต้องมีรัฐธรรมนูญที่มาโดยประชาชน เพื่อประชาชน ซึ่งเราเองสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นชอบ และเพื่อนสมาชิกจากฟากวุฒิสภา ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ที่เขียนไว้ว่าไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๒๕๖ (๑) (๓) ซึ่งในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ต้องใช้เสียงของท่านวุฒิสภาเป็นจำนวน ๑ ใน ๓ ด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเป็นความเห็นชอบของทั้ง ๒ สภาที่ต้องการจะแก้ไขวิกฤติที่เกิดขึ้นในประเทศ บ้านเมืองจะไปได้หรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับความรู้สึกของพี่น้องประชาชน จะไปเอาเหตุผลทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวก็ไม่ได้ เหตุผลทางกฎหมาย ผมเองก็เห็นว่ามันชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว แต่ก็ไม่ขัดที่เพื่อนสมาชิกจะใช้อิสระในการยืนตามข้อบังคับของสภาที่จะสามารถยื่นให้กับศาลรัฐธรรมนูญตีความได้ แต่ขอให้คำนึงถึงเถอะครับ ความรู้สึกของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศที่อยากจะเห็นรัฐธรรมนูญที่มาโดยประชาชน และเพื่อประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ มีสิ่งที่ดีเยอะ ไม่ใช่ว่าไม่มี ไม่ใช่ว่าเลวตั้งแต่มาตรา ๑ ยันมาตราสุดท้ายนะครับ ข้อดีของเขาอาจจะ ๘๐-๙๐ เปอร์เซนต์ผู้ร่างก็ร่างได้ดี แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในความรู้สึกของประชาชนต่างหากครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๖๐ มันไม่ได้ร่างโดยประชาชน ทหารเขาร่าง ทหารเขาตั้ง ส.ส.ร. เขาขึ้นมาแล้วก็ร่างขึ้นมา จึงทำให้พี่น้องประชาชน นิสิต นักศึกษา นักเรียน ออกกันมาเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเสรี อิสระเพื่อจะต้องการบอกกับรัฐสภาแห่งนี้ว่าพวกเขาต้องการรัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชน ต้องการเห็นรัฐธรรมนูญที่มาโดยประชาชนเป็นผู้ร่าง ไม่ใช่ร่างโดย คสช. สิ่งนี้ต่างหากครับที่ผมต้องการให้เป็นเหตุผลที่สำคัญต่อการที่เราแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ใช่แก้ไขแล้วก็ยื่นเรื่องแก้ไข อภิปรายกันเป็นวาระเป็นเวรตั้งไม่รู้กี่คำก็คืน ส่งไปถึงกรรมาธิการ กรรมาธิการพิจารณาจนจะแล้วเสร็จแล้ว จวนจะส่งกลับมาสภา ท่านประธานที่เคารพครับ แม้ว่าร่างเสร็จ แม้ว่ารัฐสภาผ่าน แต่ประธานที่เคารพครับมันเป็นหมวด ๑๕ ซึ่งต้องไปให้พี่น้องประชาชนลงประชามติอีก ๒ รอบครับ รอบแรก

ก็คือการตั้ง ส.ส.ร. การจะตั้ง ส.ส.ร. ได้หรือไม่เป็นอำนาจประชาชน และท้ายที่สุดเมื่อ ส.ส.ร. ได้พิจารณารัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นที่แล้วเสร็จ ซึ่งจะเป็นรัฐธรรมนูญโดยประชาชน เพื่อประชาชนแล้ว ก็ต้องกลับไปถามประชาชนอีกครั้ง เป็นการลงประชามติก่อนที่จะ ทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อให้ทรงลงพระปรมาภิไธย ดังนั้นท่านประธานที่เคารพครับ อยากจะ กราบเรียนในฐานะคนหนึ่งในพรรคพลังประชารัฐว่า การยื่นญัตติในวันนี้มีใช้ว่าสมาชิก ของพรรคพลังประชารัฐ ๑๐๐ เปอร์เซนต์จะเห็นด้วยครับ เป็นอิสระของแต่ละคน บางท่านก็อาจจะเห็นเหมือนกับเพื่อนสมาชิกที่ได้ลงชื่อยื่นญัตติไปแล้ว แต่สำหรับผม และเพื่อนสมาชิกอีกจำนวนไม่น้อยก็เห็นตรงกันข้ามครับ กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไป คุณศุภชัย ใจสมุทร ครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคภูมิใจไทย กระผมมายืนตรงนี้เพื่อที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของ พรรคภูมิใจไทย ในการที่จะมาแสดงจุดยืนในเรื่องที่เรากำลังจะคุยกันในวันนี้ เป็นการแสดง จุดยืนโดยยืนยันจุดยืนถึงอุดมการณ์ของพรรคการเมืองที่ชื่อภูมิใจไทยที่ได้รับการเลือกตั้ง จากประชาชนมา ๓,๗๐๐,๐๐๐ คน ๓,๗๐๐,๐๐๐ คนนั้นเคยได้ยืนยันจากพรรคภูมิใจไทยว่า เราจะมีการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ และวันนี้อุดมการณ์นี้ก็ยังคงดำรงอยู่ ผมและเพื่อนพี่น้องที่พรรคภูมิใจไทย หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย เลขาธิการพรรคภูมิใจไทย เราก็มายืนยันจุดเดิม เป็นจุดยืนจุดเดียวกับที่รัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ออกมา เป็นนโยบายเร่งด่วนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นจุดยืนเดียวกับเพื่อนพี่น้องที่ พรรคการเมืองพรรคอื่นในสภาแห่งนี้ -----

พวกเรามีเจตนาเหมือนกัน ก็คือการทำที่จะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และจุดยืนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ในรัฐสภาแห่งนี้ ก็ได้แสดงให้เห็นพ้องต้องกันด้วยเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ในการที่จะมีการตั้งคณะกรรมการการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขเสร็จสิ้นกันไปเมื่อเช้านี้ ผมในฐานะกรรมการก็เข้าไปร่วมในการทำรายงาน สรุปรายงานของคณะกรรมการชุดนั้นด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ หลักการและเหตุผลที่มีการประชุมเห็นชอบหลักการวันนั้นที่มีการประชุมกันเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ก็มีความชัดเจนครับว่า เหตุผลประการสำคัญนั้นก็คือรวมถึงสมควรที่จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นทั้งฉบับ โดยให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ นี่คือความที่มันปรากฏชัดขึ้นมาในร่างที่เราได้พิจารณา และนี่คือสิ่งที่พรรคภูมิใจไทยเองก็ได้แสดงจุดยืนนี้มาตลอด เมื่อเข้าเราก็ได้สรุปแล้ว แล้วเราก็คาดหวังว่าสิ่งที่พวกเราได้รับมอบหมายจากรัฐสภาแห่งนี้ในการดำเนินการ ก็จะสามารถที่จะควรได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป ท่านประธานครับ สภาเราใกล้จะมีอายุครบ ๒ ปีแล้วในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา สภาของเราก็ได้หยิบยกเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญกันมาโดยตลอด มีคณะกรรมการศึกษาปัญหาของรัฐธรรมนูญ โดยมีการตั้งคณะกรรมการมาเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญก่อนรับหลักการ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ จนมาถึงคณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าผมเองได้รับการมอบหมายจากพรรคภูมิใจไทยให้เข้าไปเป็นกรรมการทั้ง ๓ คณะ การที่ได้เข้าไปเป็นกรรมการทั้ง ๓ คณะ ผมได้พบว่านี่คือสิ่งที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐสภาของเรา เป็นความจริงใจของรัฐบาล และประชาชนก็สัมผัสได้ว่า ๒ ปีที่ผ่านมาพวกเราตั้งหน้าตั้งตา ตั้งใจที่จะทำสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เรากำลังทำเพื่อประชาชนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่พอถึงวันนี้ผมไม่แน่ใจแล้วท่านครับ ผมไม่แน่ใจว่าความจริงใจนั้นยังมีอยู่หรือเปล่า ความจริงใจนั้นพวกเราจะมีให้กับประชาชนหรือไม่ หรือว่านี่คือดีเลย์ แทกติก (Delay tactic) นี่คือการบวนการดึงทำให้การแก้รัฐธรรมนูญมันเข้าไปหรือเปล่า นี่คือนี่สิ่งที่พรรคภูมิใจไทยเราเป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจในเจตนา

ของเพื่อนสมาชิกที่ท่านได้ยื่นญัตตินี้มา ทั้ง ๒ ท่านผมก็รู้จักรักใคร่กันดี แต่ขอเรียนว่า พรรคภูมิใจไทยเรามีความเห็นต่างจากท่านนะครับ และเห็นว่าประเด็นว่าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับหรือไม่เราเห็นว่าเราทำได้ และเห็นสิ่งที่สำคัญกว่านั้นก็คือเราเห็นว่าวันนี้ บ้านเมืองต้องเดินหน้าต่อไป บ้านเมืองไม่ควรจะสะดุดหยุดลง สะดุดหยุดอยู่ด้วยเรื่อง ทำนองนี้ เราไม่อยากให้บ้านเมืองมีความวุ่นวาย เพราะเรื่องที่เราเองเราจะใช้เรื่องของดีเลย์ แทกติก (Delay tactic) เพราะความไม่เชื่อมั่นในเรื่องเหล่านี้ต่อรัฐบาล ต่อรัฐสภา นั่นคือการสั่นคลอนต่อประเทศชาติที่เราประสบปัญหาในหลาย ๆ ด้านในตอนนี้ สิ่งที่ยอยากจะขอ กราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่าพวกเรา ก็ทราบกัน ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้อภิปรายว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่มีการร่างมาเสร็จแล้วเราได้กำหนดให้ ส.ส.ร. มาจากการเลือกตั้งทั่วประเทศ ร่างเสร็จก็กลับไปถามประชาชนในเรื่องของประชามติ สิ่งเหล่านี้หลายท่านก็พูดแล้วว่า นี่คือการสถาปนารัฐธรรมนูญโดยประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง และนั่นคือสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความถูกต้องและพึงจะกระทำอย่างยิ่งในสถานการณ์ ในบรรยากาศของบ้านเมืองที่เป็นบรรยากาศอยู่อย่างนี้ พรรคภูมิใจไทยเราสนับสนุนให้มี บรรยากาศอย่างนั้นเกิดขึ้น -----

สิ่งที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่าเราเองในหลักการและเหตุผลในการที่เราจำเป็นต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะเราเห็นว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่มีปัญหาหลายประการ จนกระทั่งว่าจะต้องมีการแก้ไข แต่สิ่งที่น่าสงสัยก็คือว่าในขณะที่เรากำลังจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีปัญหา คือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แต่เรากำลังจะใช้บทบัญญัติบางมาตราของรัฐธรรมนูญฉบับนั้นในการที่ยื่นส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐธรรมนูญที่มันมีปัญหานี้พวกเราสามารถที่จะแก้ได้หรือไม่ แก้ได้ทั้งฉบับหรือไม่ ซึ่งผมว่ามันเป็นเรื่องที่ค่อนข้างประหลาดเป็นอย่างยิ่ง มันเป็นเรื่องที่แปลกมาก เราบอกว่าเรื่องนี้มีปัญหา แต่เราขอใช้กติกาเดิมในการที่จะไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย และสิ่งสำคัญที่สุดต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่าจริง ๆ ในเหตุผลและหลักการในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ นั้นก็มีอยู่หัวข้อหนึ่ง ก็คือบอกว่าบทบัญญัติหลายมาตรายังไม่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยและบริบทของสังคมในด้านต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการการได้มาซึ่งองค์กรต่าง ๆ ในสถาบันทางการเมืองด้วย ถ้าถามผมผมก็คิดว่าศาลรัฐธรรมนูญท่านเองก็ตกอยู่ว่าจะต้องมีการแก้ไข ปรับปรุง ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่จะกำลังจะเกิดขึ้น คำถามคือเมื่อตัวท่านเองจะต้องเป็นผู้ที่ถูกปรับปรุงหรือแก้ไขถ้าตามโครงสร้างของเดิมมีปัญหา คำถามที่ถามก็คือว่าแล้วตัวท่านเองมีสิทธิที่จะมาวินิจฉัยชี้ขาดที่อาจจะจะเป็นผลกระทบเรื่องของการเป็นผลประโยชน์ทับซ้อนหรือคอนฟликт ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of Interest) ต่อตัวท่านหรือไม่ วันนี้ท่านผู้ยื่นญัตติกำลังโยนเผือกร้อนให้ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเองจะต้องวินิจฉัยในสิ่งที่อาจจะผิดเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน หรือผิดจริยธรรมที่ท่านพึงต้องมีหรือไม่ นี่คือสิ่งที่ผมต้องขออนุญาตถามเป็นประเด็น แล้วก็ฝากให้ท่านสมาชิกได้กรุณาพิจารณาเรื่องนี้ด้วยนะครับ

สิ่งที่อยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่าพรรคภูมิใจไทยเราทุกคนเราเข้าใจดีครับว่าสิ่งต่าง ๆ มันจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แล้วเราเห็นว่าความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองมันก็อยู่ที่ว่าพวกเราจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะก่อให้เกิดปัญหานั้น สิ่งที่เราเรียกว่าร้องกันบ่อย ๆ เป็นคำพูดที่ดูเหมือนกลายเป็นเลือนลอยไปแล้วก็คือการช่วยกันดึงฟันออกจากกองไฟ พรรคภูมิใจไทยไม่ต้องการให้ท่านสุ่มไฟเข้าไป

ให้มันเกิดการลุกโชนขึ้นอีก พรรคภูมิใจไทยเราตั้งใจคิดดี ทำดี คิดชอบ ทำชอบ เพื่อประโยชน์สุข เพื่อสันติสุขของประเทศชาติ ของประชาชน และของบ้านเมือง ถ้าในที่สุดบางคนบอกว่าถ้าเรามีการเดินหน้าในการแก้รัฐธรรมนูญต่อไป แล้วอาจจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาในฐานะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ เราก็พร้อมครับ เพราะเราคิดว่าเราตั้งใจที่จะทำดี ทำชอบเพื่อประชาชน แต่จะต้องถูกดำเนินคดี พวกเราพรรคภูมิใจไทยทุกคนก็พร้อมที่จะยืนหยัดสู้กับความไม่ถูกต้องตรงนั้นครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ สถานการณ์ก็เปลี่ยนไปนะครับ มีพรรคภูมิใจไทยเสนอเพิ่มมาอีก ๒ ชื่อ วุฒิสมาชิกเสนอมา ๒ ชื่อ ฝ่ายค้านก็เลยเสนอเข้ามา ๕ ชื่อ ก็เรียนที่ประชุมว่าตอนตกลงกันข้างนอกเมื่อตอนเช้า ท่านมหารณพกับท่านสมชาย แจ้งว่าวุฒิสมาชิกจะไม่อภิปราย แต่นี้เป็นสิทธิของท่านนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ก็เชิญท่านดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม ครับ

นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ผมขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับญัตติที่มีการเสนอให้รัฐสภาส่งเรื่องปัญหาการปฏิบัติหน้าที่
ของรัฐสภาให้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยปัญหานี้ ให้ศาลรัฐธรรมนูญใช้อำนาจตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) ซึ่งจะได้วินิจฉัยว่าการกระทำของรัฐสภาในการดำเนินการ
แก้ไขรัฐธรรมนูญชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ผมเรียนต่อที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า กระผมเองในวาระรับหลักการแก้ไข
รัฐธรรมนูญ ในญัตติที่ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลได้เสนอ แล้วก็ฝ่ายค้านได้เสนอนั้น กระผมได้อภิปราย
ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาหลายท่าน แสดงความกังวล แสดงความสงสัยในขั้นตอนการปฏิบัติ
ต้องเรียนว่าเจตนารมณ์ของพวกเราที่อยู่ในรัฐสภา มีเจตนารมณ์ร่วมกันอยากให้บ้านเมือง
สงบสุข ดำเนินไปได้ด้วยดี อยากเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ชอบด้วย
กฎหมาย แล้วก็ผลในทางปฏิบัติ อยากเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยองค์กรที่ชอบด้วย
รัฐธรรมนูญ อยากเห็นผลงานของการร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นประโยชน์กับประชาชนมาเป็น
กฎหมายสูงสุดของเรานะครับ

อย่างไรก็ดีในขั้นรับหลักการ ท่านต้องยอมรับครับว่าทั้งสภามีให้เห็นต้อง
ตรงกัน ในสภาแห่งนี้มีจำนวนมาก ทั้ง ส.ส. ทั้ง ส.ว. รวมทั้งพี่น้องประชาชนเข้าชื่อกัน
เป็นแสนรายชื่อ คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล มีการอภิปรายของ
สมาชิกรัฐสภาถึงข้อกังวลต่าง ๆ มีการยกอ้างแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๘๘-๒๒/๒๕๕๕ สารสำคัญใหญ่ที่เป็นข้อกังวลของสมาชิกส่วนหนึ่งก็คือว่าการแก้ไข
รัฐธรรมนูญทั้งฉบับไม่ใช่อำนาจของรัฐสภาที่จะทำได้ หากจะทำได้ ในแนวคำวินิจฉัยนั้น
ยังไปบอกว่าต้องไปถามเจ้าของประเทศ ต้องไปทำประชามติก่อน เราก็เลยมีประเด็น
ปัญหาว่าถ้าเราจะแก้ไขให้ไปร่างทั้งฉบับได้ต้องทำก่อนหรือทำหลัง เป็นต้น อันนี้คือข้อกังวล
อย่างไรก็ดีเมื่อรัฐสภามีมติเสียงข้างมากเห็นว่รับหลักการทั้ง ๒ ร่าง มีการตั้งคณะกรรมการ
ผมได้ร่วมในคณะกรรมการด้วย แล้วก็ชื่นชมยินดีมาก ผมเป็นโฆษกคณะกรรมการ
ได้บอกพี่น้องประชาชนว่าบรรยากาศของการร่วมมือร่วมใจแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ออกมาดี

เป็นความมั่งคั่งที่สดอันหนึ่ง เป็นความประทับใจของผมที่อยู่ในคณะกรรมการธิการ แล้ววันนี้
ร่างรายงาน เราก็ตรวจรายงานเสร็จแล้ว พร้อมทั้งจะเสนอต่อรัฐสภาเพื่อให้มีมติให้ดำเนินการ
ตามการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เราได้ร่วมกันมา

อย่างไรก็ดีครับ ผมคิดว่าการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นสภาช่วยกลั่นกรอง
ในรัฐสภา ในองค์กฤษฎีกาบัญญัติก็ดี การทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาที่ควรเคารพกันและกันก็ดี
แล้วก็ควรแสดงออกถึงสิ่งที่เราคิดให้เกิดความรอบคอบ -----

ผมก็คิดว่าเรื่องเหล่านี้ต้องมาดูว่าเมื่อเรามีเจตจำนงร่วมกันแล้ว เจตจำนงเหล่านี้เราควรมีความรอบคอบ ควรให้การกระทำของเราไม่สูญเปล่าครับ ในรัฐบาลก่อน ๆ ที่ผ่านมารวมกันจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีการพิจารณาในรัฐสภาวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง วาระที่สาม สูญเสียกำลังทรัพยากร สติปัญญาเยอะเยอะ แล้วศาลรัฐธรรมนูญก็มาชี้ว่าการกระทำไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ก็ต้องหยุดไปครับ เช่นเดียวกัน ในการดำเนินการครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องกระทำด้วยความรอบคอบ หลายท่านคัดค้านการเสนอญัตติให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตีความการกระทำของเรา แล้วท่านก็ให้เหตุผลประกอบมากมาย ต้องรักษาสถานะองค์กฤษฎีกาของเรา ส่งไปทำไม มันทำได้ตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว สิ่งที่เราทำก็ไม่ได้เป็นการแก้ไขมาตราเดียว ไม่ได้ไปทำทั้งฉบับ แล้วเรื่องนี้มันก็มีกลไกตรวจสอบตามขั้นตอนอยู่แล้ว รัฐสภาต้องไปส่งทำไม เราเป็นตัวแทนประชาชน เราเป็นองค์กฤษฎีกา เราต้องไปส่งให้คนอื่นตีความทำไม ผมเห็นด้วยกับท่านในเหตุผลที่ท่านให้มาทั้งหมด ท่านเห็นว่าทำได้ ท่านเห็นว่าถึงเวลาแล้วต้องแก้ไข ท่านเห็นว่าต้องเอาภาคประชาชนทั้งประเทศให้มามีส่วนร่วมในการแก้ไข ผมเห็นด้วยทั้งหมดครับ เพียงแต่ผมอยากให้การกระทำนี้เกิดความสมบูรณ์ เพราะอะไร เพราะว่ารัฐสภาเราไม่ได้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ทั้งรัฐสภาที่ให้มีการแก้ไขเหล่านี้ ก็มีเสียงข้างมาก ข้างน้อย ทั้ง ส.ส. ทั้งประชาชนที่มายืนเข้าชื่อกัน ทั้งสมาชิกวุฒิสภาจำนวนมากได้เสนอเหตุผลอภิปรายกันหลายชั่วโมงนะครับว่าตรงนี้อาจไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญได้ เมื่อมีความเห็นที่ไม่เป็นเอกฉันท์มีความเห็นที่แตกต่างกัน ทำไมเราไม่ส่งให้องค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยเขาได้ตัดสินใจให้เราอยู่ในระบบประชาธิปไตย เราเคารพรัฐธรรมนูญ เหตุใดเราไม่เคารพคนอื่น แล้วกรณีที่เราตัดสินใจเองไม่ได้ เราใช้เสียงข้างมากไม่ได้ เราอย่าใช้เสียงข้างมากบอกว่าเรื่องนี้ชอบแล้วก็มีคนอื่นนะครับ ขณะนี้ก็มีประชาชนอย่างน้อย ๒ คน ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญไปฟ้องว่าการกระทำของเรานั้นไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มันเป็นการลั่นล้างผู้คนที่ร่าง เสนอญัตติให้ความเห็นชอบ ถูกกล่าวหาว่ามีเจตนาลั่นล้างรัฐธรรมนูญ เพราะมันไม่ได้เป็นไปตามกลไกรัฐธรรมนูญ นี่ละครับ ผมก็เลยเป็นข้อกังวล แล้วมันไม่ได้เสียเปล่าอะไรเลยถ้าเราจะได้ส่งให้องค์กรที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ผูกพันทุกองค์กรต้องปฏิบัติก็คือศาลรัฐธรรมนูญ

ได้ให้ท่านวินิจฉัย ผมเรียนต่อที่ประชุมอย่างนี้ครับว่าในรัฐธรรมนูญที่ผ่าน ๆ มา ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ เรามีปัญหาครับว่าองค์กรหลายองค์กรไปใช้อำนาจอรัฐ ทำไปเลยเถิด ผิดรัฐธรรมนูญ ไม่มีอำนาจอะไรต่าง ๆ แล้วก็เกิดความเสียหาย มาศาลรัฐธรรมนูญตัดสินว่าไม่ชอบ ศาลอื่นตัดสินว่าไม่ชอบ ความเสียหายเหล่านั้นมันเยียวยาไม่ได้ แล้วมันก็ล่องลอยไป อันนี้ละครับ ก็เป็นประเด็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) จึงได้บัญญัติไว้ถึงการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขององค์กรของรัฐ อย่าเลย อย่าให้ต้องเป็นคดีเลย ถ้าเป็นเรื่องอำนาจขององค์กรที่สำคัญท่านให้หารือได้ ว่าอย่างนั้นเถอะ เมื่อมีปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ไม่แน่ใจ อย่าไปใช้อำนาจที่ไม่แน่ใจแล้วอาจจะผิดภายหลังให้มันเกิดความเสียหายได้ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาการกระทำของเราว่าชอบหรือไม่ชอบ เป็นเรื่องที่ดีครับ เป็นเจตนาดี ถ้าท่านบอกว่าชอบแล้ว คนทั้งประเทศทำด้วยความสบายใจ เราก็จะร่วมการตั้ง ส.ส.ร. ไปร่างรัฐธรรมนูญของประชาชน ให้ประชาชนลงประชามติเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความชอบธรรมใช้ปกครองประเทศต่อไป -----

แต่ถ้าท่านบอกว่าไม่ชอบ อาจจะไม่ชอบจากการส่งของเรา ไม่ชอบโดยคนอื่น ไม่ชอบ
ในขั้นตอนที่มันยังไม่สูญเสีย เกิดความเสียหายมาก มันก็เป็นประโยชน์ครับ เรื่องนี้คือ
ความจริง ความจริงของเราที่ควรเปิดเผย ความจริงที่เราได้ดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ใจ
ด้วยความเจตนาดีต่อประเทศชาติ ผมไม่เห็นจะแปลกอะไรเลยครับ ถ้าเราจะยอมรับคนอื่น
องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นที่เขาให้อำนาจให้ได้ชี้ความชอบของสิ่งที่เราทำ ถ้าเราเจตนาดี เราคิดดี
ไม่เห็นจะกลัวอะไรที่จะให้คนอื่นมาตรวจสอบนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอให้เหตุผลยืนยัน
ผมขอสนับสนุน เป็นหนึ่งคนที่สนับสนุนการยื่นญัตติ เห็นชอบกับญัตตินี้เพื่อส่ง
ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็เชิญชวนสมาชิกรัฐสภาทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล เราจะร่วมกันทำให้
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของเรามีความชอบที่สุด ถ้ามีขั้นตอนใดที่ต้องตรวจสอบ เรายอมรับ
การตรวจสอบเหล่านั้น ส่งศาลรัฐธรรมนูญเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไป นางสาวเบญจา
แสงจันทร์ หลังจากนั้นจะเป็นท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ครับ เชิญครับ

นางสาวเบญจา แสงจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน เบญจา แสงจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันจะขออภิปรายในญัตติกรณีให้รัฐสภามีมติส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคสอง
๒ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ เราต้องพูดถึงความจริงใจในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
เพื่อขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาในครั้งนี้จะ ท่านประธานคะ สถานการณ์การเมืองนับจนถึง
วันนี้ เราเองปฏิเสธไม่ได้ค่ะว่าคนในสังคมเห็นร่วมกันแล้วในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
และ ๑ ใน ๑๒ นโยบายหลักของรัฐบาลที่เป็นนโยบายเร่งด่วนก็มีการแถลงต่อรัฐสภา
นั่นก็คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยที่ ส.ส. และ ส.ว. ในที่นี้ก็ได้มีการรับรองนโยบาย
เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในรัฐสภาแห่งนี้ไปแล้วค่ะ ดังนั้นจนถึงวันนี้รัฐบาลเองจะต้องมี
ความจริงใจกับพี่น้องประชาชนก่อนค่ะ ไม่ควรปล่อยให้ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล และ ส.ว.
ออกมาดำเนินการเช่นนี้ ซึ่งสถานการณ์ในวันนี้คนในสังคมคงไม่มีใครเชื่อว่าหัวหน้า

พรรคพลังประชาชนอย่างคุณประวิตร วงษ์สุวรรณ หรือแม้แต่คุณประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะนายกรัฐมนตรี จะขอความร่วมมือ ส.ส. และ ส.ว. ของท่านไม่ได้ คุณประยุทธ์เอง ก็เคยที่จะประกาศในสภาแห่งนี้ไปแล้วว่าจะสนับสนุนให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และจะพิจารณารัฐธรรมนูญในวาระที่หนึ่งถึงวาระที่สาม และจะพิจารณาให้แล้วเสร็จ ในเดือนธันวาคมของปีที่ผ่านมาค่ะ แต่มาจนถึงวันนี้ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แล้วค่ะ การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ยังไม่แล้วเสร็จนะคะ วันนี้กลับมี ส.ส. และ ส.ว. บางท่าน เข้าชื่อเพื่อดำเนินการยื่นศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ารัฐสภามีอำนาจหรือไม่ในการจัดทำ รัฐธรรมนูญ ทั้งที่ท่านประธานเองก็ทราบที่อยู่แล้วนะคะว่ารัฐสภามีอำนาจโดยชอบธรรม อยู่แล้วในการที่จะจัดทำร่างรัฐธรรมนูญนะคะ

ประการที่ ๒ การที่สมาชิกสภาบางท่านได้มีการเตรียมยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยในเรื่องของอำนาจในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นี่คือการยื้อเวลา และนี่คือ ปัญหาของการขัดกันแห่งอำนาจของรัฐธรรมนูญหรือไม่ คำถามคือศาลรัฐธรรมนูญเอง จะใช้อำนาจในบทบัญญัติตรงไหนมาพิจารณาในเรื่องนี้ ซึ่งเรื่องนี้เคยเกิดขึ้นมาแล้ว ในปี ๒๕๕๖ โดยผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยอาศัยบทบัญญัติตามมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เรื่องของการมีสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ประเด็นสำคัญในวันนั้น ก็คือว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจในการรับคำร้องตามมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ การรับคำร้องของศาลรัฐธรรมนูญเป็นการตีความขยายอำนาจและขอบเขต ของตัวเองหรือไม่ และศาลรัฐธรรมนูญเองไม่มีอำนาจในการตรวจสอบการแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญของฝ่ายนิติบัญญัติค่ะ -----

ซึ่งเราเองในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ เราจะต้องยืนยันในอำนาจที่เรามีอยู่ด้วย ถ้าศาลมีอำนาจในการวินิจฉัย นั่นหมายความว่าศาลรัฐธรรมนูญในฐานะองค์กรในการตรวจสอบ มาก้าวล่วงในอำนาจของนิติบัญญัติหรือไม่คะ เพราะอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นอำนาจโดยแท้ของฝ่ายนิติบัญญัติอยู่แล้วนะคะท่านประธาน เมื่ออำนาจการสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นของประชาชน อำนาจนิติบัญญัติก็คืออำนาจที่มาจากเสียงของพี่น้องประชาชนที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดแล้ว และอำนาจอธิปไตย ก็เป็นอำนาจสูงสุดที่เป็นของประชาชนด้วยคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในวันนี้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน และประชาชนก็อยากให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ เราที่มีหน้าที่ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ มีสถานะเป็นตัวแทนของปวงชน จึงเป็นเจ้าของอำนาจตรงนี้โดยแท้อยู่แล้วนะคะท่านประธาน ส่วนประเด็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีวิธีแก้ไขอยู่แล้วในมาตรา ๒๕๖ ถ้าเราแก้วิธีการแก้ไขโดยบอกว่าจะใช้การตั้ง ส.ส.ร. มันก็ย่อมจะทำได้ตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้วคะ

ท่านประธานคะ กระบวนการในการที่จะวินิจฉัยเรื่องความชอบในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก็มีวิธีการเฉพาะที่บัญญัติเอาไว้ ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๖ ของ (๙) ว่าให้ผ่านสภามวาระไปก่อน และก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ก็มีสิทธิที่จะยื่นเข้าชื่อกันเสนอความคิดเห็นต่อท่านประธานรัฐสภาอยู่แล้ว ดังนั้นในการส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยอำนาจในการจัดทำรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ จะเป็นการไปควบคุมการแก้ไขรัฐธรรมนูญคะ จะเป็นการทำให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นองค์กรที่เข้ามาทำหน้าที่ในการเมืองแทนฝ่ายนิติบัญญัติ และเป็นองค์กรที่ควบคุมฝ่ายบริหารได้สุดท้าย ศาลรัฐธรรมนูญเองจะกลายเป็นผู้ที่กำหนดวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งนั่นจะทำให้ศาลรัฐธรรมนูญกลายเป็นผู้ที่ใช้อำนาจของตนเองที่ไม่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญได้โดยไม่มีกลไกในการตรวจสอบ เนื่องจากว่าตัวเองได้กลายเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดไปแล้ว และท่านกำลังจะทำให้ศาลรัฐธรรมนูญกลายเป็นองค์กรที่มีอำนาจล้นเกินมากที่สุด

องค์กรหนึ่งของประเทศนี้ไปแล้วค่ะ และนี่เป็นเรื่องที่อันตรายมากที่สุดที่ ส.ว. และ ส.ส. บางท่านกำลังจะทำให้เรื่องนี้กลายเป็นวิกฤติรัฐธรรมนูญครั้งใหม่

สุดท้ายค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันจะขอเรียกร้องไปยัง ส.ส. และ ส.ว. ทุกท่าน ขอให้ท่านได้ลงคะแนนเสียงในญัตตินี้อย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมหรือครอบงำใด ๆ จากใครบางคน อย่างที่พี่น้องประชาชนตั้งข้อสงสัย ขอให้ท่านลงคะแนนเสียงในฐานะตัวแทนของประชาชนที่สะท้อนเสียงของพี่น้องประชาชนด้วยการลงมติไม่เห็นด้วย ในการส่งเรื่องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความค่ะ และครั้งนี้จะเป็นบทพิสูจน์ว่าพื้นที่แห่งนี้ จะเป็นพื้นที่ที่จะเป็นทางออกของปัญหา หรือว่าจะเป็นพื้นที่ที่จะผูกเงื่อนและสร้างปมของปัญหาขึ้นมาใหม่เสียเองอีกครั้ง ส.ส. และ ส.ว. ที่ไปร่วมลงชื่อ ท่านต้องใช้มโนสำนึกที่มี ในการที่จะตัดสินใจและหาทางออกให้กับสังคมแห่งนี้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะคะ ต่อไปท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน เชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ โดยที่กระผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ลงลายมือชื่อขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ที่กำลังพิจารณากันอยู่ในชั้นกรรมาธิการในขณะนี้ แต่โดยที่ได้มีโอกาสเข้าไปทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ดังที่กล่าวนี้ด้วย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับญัตติที่มีผู้เสนอให้พิจารณาในวันนี้ ไม่เห็นด้วยเช่นเดียวกันกับเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ของกระผมทุกคนครับ ด้วยเหตุผลดังที่จะได้กราบเรียนท่านประธานดังต่อไปนี้

ประการแรก กระผมไม่มั่นใจว่าการประชุมร่วมกันในวันนี้เพื่อพิจารณาญัตติที่มีผู้เสนอนั้น จะเป็นการกระทำโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะถ้าจะได้พิจารณาถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในส่วนที่ ๕ ที่ว่าด้วยการประชุมร่วมกันของรัฐสภา กระผมคิดว่าคงจะมีกรณีที่กำหนดไว้ค่อนข้างจะชัดเจนอยู่แล้วว่ามีกรณีไหนบ้างที่รัฐสภาประชุมร่วมกันซึ่งแน่นอนครับ ก็ไม่ได้มีการกล่าวถึงอำนาจและหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่ได้มีผู้เสนอญัตตินี้แต่ประการใดทั้งสิ้น จะไปตีความเอาง่าย ๆ ว่าถ้าเช่นนั้นก็น่าจะเข้าข่ายตาม (๑๖) หรือกรณี (๑๖) ที่บัญญัติไว้ว่ากรณีอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กระผมคิดว่าก็ไม่น่าจะตีความเช่นนั้นได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้าจะเข้าข่ายนี้แน่นอน ก็คงจะเป็นกรณีที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนแล้วเช่นเดียวกันครับ อย่างกรณีของมาตรา ๒๗๐ วรรคสอง เรื่องการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ ที่บัญญัติเอาไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติที่จะตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๖ การปฏิรูปประเทศ ให้เสนอและพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อเรื่องนี้เป็นเรื่องญัตติที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ไม่ได้มีกำหนดไว้ในบทบัญญัติ มาตรา ๑๕๖ หรือบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนทำนองเดียวกับการปฏิรูปประเทศแล้ว กระผมก็น่าจะเข้าใจว่าก็ไม่น่าจะเป็นกรณีที่นำมาพิจารณาร่วมกันในที่ประชุมของรัฐสภาได้ นี่เป็นความไม่เห็นด้วยในประการที่ ๑

ความไม่เห็นด้วยในประการที่ ๒ ก็คือปัญหาที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับวินิจฉัยถึงหน้าที่และอำนาจขององค์กรรัฐธรรมนูญอื่นใดได้ในกรณีไหนบ้าง ผลจากความพยายามในการสืบค้นบทสรุปดังกล่าวนี้ครับ ได้เป็นที่ปรากฏชัดเจนจากการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเองในหลาย ๆ กรณี ซึ่งผลจากการสรุปจากการพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญหลาย ๆ กรณีดังกล่าวนี้ได้ปรากฏออกมาเป็นหลักการที่ค่อนข้างจะชัดเจนอยู่ ๒ ประการด้วยกัน ซึ่งก็เป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วางหลักการเอาไว้จากการพิจารณาวินิจฉัยหน้าที่และอำนาจขององค์กรอื่นใดอย่างที่ว่านี้

หลักการประการที่ ๑ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นความชัดเจนมากก็คือว่า กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับพิจารณาวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ขององค์กรอื่นใดได้ ๑. ต้องปรากฏ

เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจขององค์กร หรือระหว่างองค์กร โดยจะต้อง
มีปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ เท่านั้นครับ ไม่ใช่เป็นการคิดเอาเองว่าจะมีปัญหา และไม่ใช่เป็น
การขอให้อธิบายความหมายของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ นี่เป็นหลักในข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ซึ่งกระผมคิดว่าสำคัญมากครับ แล้วน่าจะเทียบเคียงกับกรณีที่กำลัง
ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ได้ก็คือว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วางหลักการเอาไว้เป็นประการที่ ๒
ต่อไปว่า แม้มีปัญหาเกิดขึ้นแล้ว แต่ได้ใช้อำนาจของตนพิจารณาวินิจฉัยไปแล้ว หรือจนแล้ว
เสร็จแล้ว ก็ไม่ใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณา
วินิจฉัยได้ หลักข้อที่ ๒ นี้กระผมคิดว่าน่าจะสามารถนำมาเทียบเคียงกับการพิจารณา
รัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้ดำเนินการทั้งในวาระที่หนึ่งและในวาระของการพิจารณา
ในชั้นกรรมาธิการไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั่นก็คือว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อกัน
เสนอร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม รวม ๒ ฉบับด้วยกัน และในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๓ สภาพิจารณารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับ -----

เรากำหนดให้ฉบับ ๑ ซึ่งดูจะเป็นฉบับที่คุณวิรัช รัตนเศรษฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ให้ยึดหลักการเป็นสำคัญของฉบับนั้น กำหนดการแปรญัตติไว้ชัดเจนว่าต้องกระทำลงภายใน ๑๕ วันครับ และบัดนี้ในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการนั้น ก็ได้ผ่านพ้นไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การพิจารณาคำขอแปรญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและของสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกรัฐสภา ก็ได้กระทำไว้แล้วเช่นเดียวกัน ซึ่งกำหนดที่จะได้รับการพิจารณาโดยรัฐสภาแห่งนี้ดูจะเป็นในตอนปลายเดือนนี้ ท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้มันเป็นการแสดงให้เห็นอย่างสำคัญว่าเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับในเวลาที่ผ่านมา ซึ่งกระทำกันอยู่ในขณะนี้เป็นการชอบแล้วด้วยรัฐธรรมนูญทุกอย่างทุกประการครับ สภารับหลักการกำหนดให้ยึดบางฉบับเป็นหลักการในการแปรญัตติ กำหนดเวลาแปรญัตติให้ท่านสมาชิกรัฐสภาได้รับทราบ เพื่อให้ยื่นได้ถูกต้องครบถ้วนบริบูรณ์ แล้วบัดนี้ก็ดำเนินการมาถึงขั้นที่กำลังจะรอเข้ารับการพิจารณาโดยรัฐสภานี้ในวาระที่สองและวาระที่สามต่อไป ท่านประธานครับ ตรงนี้ชัดเจนมากครับว่าแม้ว่าจะจะเป็นกรณีมีปัญหา แต่เมื่อองค์กรที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาดำเนินการไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอนจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในบางขั้นตอน กรณีเช่นนี้จึงเป็นกรณีที่ไม่น่าที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นได้ เพราะฉะนั้นการจะนำปัญหานี้ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญตามที่ผู้เสนอญัตติท่านมีความประสงค์นั้น กระผมคิดว่าทำไปก็คงเปล่าประโยชน์

ประการที่ ๓ พูดกันมากครับ พูดกันมากกว่ารัฐสภานี้จะมีอำนาจในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสำหรับคนที่ให้ความสนใจเรื่องรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการของรัฐสภานี้ ดูจะเป็นที่รับทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่าอย่างน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ของการจัดทำรัฐธรรมนูญของประเทศไทยนั้น เราทำมาแล้วถึง ๒ ครั้งครับ คือเราสามารถจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้โดยที่รัฐธรรมนูญฉบับเก่าไม่ได้ให้อำนาจไว้แต่ประการใดทั้งสิ้น การกระทำทั้ง ๒ ครั้งที่ว่านั้น ครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๑ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๔๙๐ เพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือฉบับปี ๒๔๙๒ ครั้งที่ ๒ เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๙ อันเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๓๔ เพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐

ทั้ง ๒ ฉบับครับท่านประธาน เป็นการจัดทำขึ้นมาโดยที่รัฐธรรมนูญฉบับเก่าที่กำลังใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ไม่ได้ให้อำนาจในการจะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้แต่ประการใดทั้งสิ้นอะไรไม่สำคัญเท่ากับว่าภายหลังการจัดทำในลักษณะดังกล่าวนี้เสร็จสิ้นลง ทั้งรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๒ และรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ คุณได้รับการกล่าวขานเป็นอันมากว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด โดยเฉพาะปี ๒๕๕๐ นั้น กล่าวได้ทีเดียวว่า แม้ขณะนี้ก็ยังมีการพูดถึงกันอยู่ การกระทำเช่นนี้ก็เป็นการบ่งบอกให้เห็นได้ชัดว่าทำได้ อย่างไรก็ตามครับ ก็ได้มีความพยายามในการหยิบยกเอาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑๘ ถึงฉบับที่ ๒๒/๒๕๕๕ ขึ้นมาคัดรอนเช่นเดียวกันครับ บอกว่าผลของคำวินิจฉัยของรัฐธรรมนูญในฉบับดังกล่าวนี้ จะเป็นการบ่งบอกอย่างชัดเจนว่าการจะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยที่ไม่ได้มีการให้อำนาจไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับเก่านั้น น่าจะไม่ใช่เจตนารมณ์ของการจัดทำรัฐธรรมนูญ หลายคน หลายคนก็ได้พยายามหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเป็นประเด็นในการคัดรอนการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ แต่กระผมก็ไม่ได้คิดเช่นนั้นครับ กระผมกลับคิดว่า นี่เป็นโอกาสที่จะสามารถทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อย่างมีความชอบธรรมได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ทีเดียว -----

เพราะในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญท่านได้วินิจฉัยว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยการยกร่างใหม่ทั้งฉบับ ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในขณะนั้น แต่ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังมีคำวินิจฉัยต่อไปอีกว่าอำนาจในการแต่งตั้งองค์กรสูงสุดทางการเมือง หรืออำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นอำนาจประชาชน ก็ควรจะได้ให้ประชาชนผู้มีอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญได้ลงประชามติเสียก่อนว่าสมควรจะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่

ท่านประธานครับ ผมจึงคิดว่านี่คือโอกาสของการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ ก็เพราะเมื่อศาลรัฐธรรมนูญท่านได้วินิจฉัยเอาไว้แล้วว่าถ้าจะทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับ ก็ควรจะได้ให้ประชาชนผู้มีอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญได้ลงประชามติเสียก่อนว่าเห็นสมควรจะมีฉบับใหม่หรือไม่ เราก็ทำประชามติตามที่ศาลรัฐธรรมนูญท่านได้กรุณาให้คำชี้แนะไว้เป็นแนวทางเสียให้ครบถ้วนบริบูรณ์ มันก็เท่านั้นเองครับ ซึ่งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวมาข้างต้นนั้น ก็ดูจะได้มีการปรับปรุงถ้อยคำให้นำไปจัดทำประชามติตามขั้นตอนอย่างครบถ้วนบริบูรณ์แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรกังวลแต่อย่างหนึ่งประการใดทั้งสิ้นว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะทำได้หรือไม่ได้ ถึงขนาดจะต้องส่งเรื่องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามครับ ถ้าท่านยังมีความกังวลอยู่อย่างที่ได้มีท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านลุกขึ้นมาอภิปรายเมื่อสักครู่ กระผมก็อยากกราบเรียนว่าโอกาสที่จะตรวจสอบการทำหน้าที่และใช้อำนาจในเรื่องของการจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นยังมีอยู่เสมอครับ แม้จะผ่านวาระที่สามไปแล้ว ผ่านการจัดทำประชามติไปแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ก็ยังตรวจสอบได้อีก แล้วก็เป็น การตรวจสอบที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญเสียอีกด้วย เพราะกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเอง คือที่กำหนดเอาไว้ในบทมาตรา ๒๕๖ (๙) ดังที่ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ลุกขึ้นมาอภิปรายไปเมื่อสักครู่แล้ว ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้นะครับ กระผมอยากจะเรียนว่าคือนอกเหนือจากไม่อาจจะแน่ใจได้ว่าการเสนอญัตติให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันนี้ได้ร่วมกันพิจารณาตามที่ท่านเจ้าของญัตติท่านประสงค์นั้นจะชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะไม่ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา ๒๕๖ แต่ประการใดทั้งสิ้น และเหตุผล

ทางการเมืองนั้น ผมคิดว่าท่านสมาชิกหลายต่อหลายคนในสภานี้ก็ลุกขึ้นพูดจาต่อหน้า
จะชัดเจนแล้ว นั่นก็หมายถึงว่าหลังจากที่รัฐสภาแห่งนี้ได้ลงมติรับหลักการของร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๒ ฉบับไปแล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๓ มีการพิจารณาในชั้น
ของคณะกรรมการซึ่งเป็นไปได้ด้วยดีทุกอย่างทุกประการ มีการแถลงข่าวให้ประชาชน
ได้รับทราบเป็นระยะ ๆ ถึงแนวโน้มของความเป็นไปได้ที่จะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เกิดขึ้น
โดยอำนาจของตัวแทนของประชาชน คือสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้รับเลือกตั้งมาจาก
ประชาชน กระผมเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ดูจะยังความหวังให้บังเกิดขึ้นในหมู่ประชาชนที่มี
ความตื่นตัวในทางประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง และที่น่าจะเป็นประโยชน์เช่นเดียวกันก็คือว่า
การได้ร่วมกันจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายใต้ ส.ส.ร. คือสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ซึ่งแน่นอน หลายท่านบอกว่าก็มีทั้งประชาชนที่เห็นด้วย
แล้วก็ไม่เห็นด้วย ถ้าเช่นนั้นก็น่าจะสามารถคาดหมายได้อย่างที่เดียวว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญ
โดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา ก็จะมีทั้งความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย
ในบางประเด็นหลายประเด็นในการร่วมกันจัดทำ -----

ความสมานฉันท์ ความปรองดอง ซึ่งดูท่านประธานเองก็มีความประสงค์อย่างยิ่งที่จะให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเราในขณะนี้ กระผมคิดว่าถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมจึงไม่เห็นเหตุผล และความจำเป็นแต่ประการใดที่จะต้องเสนอเรื่องเหล่านี้ขึ้นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยอีก ซึ่งก็ยังไม่แน่ใจว่าท่านมีอำนาจที่จะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่

ท่านประธานครับ วันนี้คนมีความหวังกันมากตามสมควรครับว่าเราจะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายใต้การจัดทำร่วมกันของตัวแทนของประชาชนเองที่ได้รับเลือกตั้งกันมา เพราะฉะนั้นถ้าความหวังดังกล่าวนี้เป็นอันต้องล่มสลายไป ก็เป็นที่น่าเสียดายเหมือนกันครับว่าถ้าเมื่อไรก็ตามคนในประเทศนี้ยังมีความรู้สึกว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่สามารถจะทำได้โดยรัฐประหารแต่ประการเดียวเท่านั้น ประชาชนเจ้าของประเทศเองไม่มีโอกาสที่จะได้ร่วมกันจัดทำรัฐธรรมนูญ กระผมคิดว่าถ้าเป็นเช่นนั้น ความไม่เป็นมงคลก็ย่อมจะเกิดขึ้นกับระบบการเมืองไทยอย่างไม่ต้องสงสัยเลย ด้วยเหตุผลทั้งข้อกฎหมาย และด้วยเหตุผลทั้งทางการเมืองที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานไว้แล้ว กระผมจึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเสนอญัตตินี้ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญแต่ประการใดทั้งสิ้น กระผมไม่เห็นด้วยกับญัตติที่มีผู้เสนอในวันนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ มีสมาชิกของฝ่ายค้าน ๔ ท่านนะครับ ของรัฐบาลเหลือ ๒ ท่าน แล้วก็วุฒิสมาชิก ๑ ท่าน เพราะฉะนั้น ย้อนกลับไปที่ท่านสุทิน คลังแสง ครับ เชิญครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน คลังแสง สมาชิกรัฐสภา จากจังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเองพยายามมองด้วยความเข้าใจสำหรับผู้ยื่นญัตติ แล้วก็มองด้วยความเข้าใจถึงเพื่อนสมาชิกทั้งที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ผมเองกราบเรียนตรง ๆ ว่า ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ยื่นญัตตินี้เข้ามาในสภาแล้วผ่านไปยังศาล แต่ก็ได้พยายามทำความเข้าใจถึงเพื่อนผู้ซึ่งยื่นญัตติแล้วอยากจะยื่น ก็จับกระแสความได้ว่าฝ่ายที่อยากจะยื่นไปให้ศาล มีความวิตก มีความกังวลว่าสิ่งซึ่งเราทำอยู่นี้อาจจะสุ่มเสี่ยงต่อการขัดรัฐธรรมนูญ แล้วก็อาจจะโดนเล่นงานเสียภายหลัง เอาผิดภายหลัง เพราะฉะนั้นเพื่อนที่มีความเห็นดังนั้น

ก็เลยคิดว่าจะต้องรอบคอบ ต้องละเอียด มั่นใจเสียก่อนถึงจะเดินหน้า ความวิตกกังวล และความอยากละเอียดรอบคอบเป็นสิทธิของทุกคน ไปห้ามกันไม่ได้ การรับรู้แล้วข้อมูลที่ได้ มั่นก็ต่างกัน แต่ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่า เรียบตรง ๆ เลย คิดดี คิดนานน่าจะใช้คำนี้หรือเปล่า เกรงจะไปกระทบเพื่อน ความวิตกนี้ ถ้าเราวิตกบนเหตุ บนผล บนความเป็นไปได้ วิตกบนความเสี่ยงซึ่งมันจะเกิดจริง ๆ มันก็มีเหตุผล ต้องวิตกครับ แต่ถ้าวิตกบนเหตุผลที่มันบางเบา วิตกบนเหตุที่มันไม่ควรจะเกิด หรือโอกาส เกิดน้อย เขาเรียกว่า วิตกจริตนะครับท่านประธาน คำนี้ที่ผมไม่อยากใช้ แล้วก็กราบขอโทษ เลยนะครับเพื่อนสมาชิก ถ้าวิตกจริตก็คือวิตกบนเหตุการณ์ซึ่งมันไม่น่าจะเกิด หรือเหตุผล ซึ่งมันสนับสนุนน้อยมาก เพราะฉะนั้นนี่คำที่ ๑ เมื่อเกิดวิตกแล้วนี่เรามาใคร่ครวญกันว่า เราวิตกพองามไหม มันมีเหตุอันควรวิตกหรือเปล่า แล้วความรอบคอบนี้มันก็เป็นเรื่องที่ดี ทุกคนที่ใช้ความรอบคอบมันเป็นเชิงบวกทั้งนั้น แต่รู้ไหมว่าความรอบคอบมันก็มีเชิงลบ ท่านประธานครับ ถ้ารอบคอบเกินงามนี่ ละเอียดยเกินไปนี่ ละเอียดยเกินไปเขาบอกว่า เป็นคุณละเอียด ก็เสียการเสียงาน รอบคอบเกินไปนี่ มันก็ทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้ว่า เรามีเจตนาอะไรแอบแฝงหรือเปล่า เพราะฉะนั้นถ้าละเอียดพอดี รอบคอบพองาม ได้ผลดีครับ แต่ถ้ามันเกินไปแล้วมันทำให้เราเสียการ ทำเสียงานด้วย แล้วก็นำมาซึ่งคำว่า กว่าถ้าจะสุกงาก็ไหม้ด้วย เพราะฉะนั้นวันนี้จึงอยู่ที่ว่าเราจะใช้ความรอบคอบอย่างไรเสีย พองาม วิตกตรงไหนที่มันพอดี ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่าความวิตก ของเพื่อนวันนี้ก็คือบอกว่าโดยสาระแล้วการแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้จะเป็นการแก้ทั้งฉบับ เมื่อการแก้ทั้งฉบับ ก็วินิจฉัยว่าไม่ใช่อำนาจของสภา แล้วก็ไปอ้างอิงเอาคำวินิจฉัย ก่อนเดิมโน้น ซึ่งเพื่อนบอกแล้วว่ามันเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ -----

เพราะฉะนั้นเรื่องสาระตรงนี้คุยกันเยอะ ต้องกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้อาวุโส ท่านบัญญัติ ท่านวินิจฉัยได้อย่างดีงามมาก ผมจึงอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่า การที่เราวิตกหรืออยากจะรอบคอบ อย่าลืมไปเสียนะครับว่าเราต้องเคารพพิจารณาณ พื้นฐานของตัวเองว่าถ้าเราใช้พิจารณาณที่ดีเชื่อมั่นพอแล้วก็เดินหน้าไปเถอะ เราอย่าไปเสียเวลารอบคอบหรือละเอียดยกเว้นเหตุเกิณงามมันจะเสียหาย ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ท่านได้แสดงการใช้พิจารณาณวิเคราะห์ทุกแง่ทุกมุม ควรค่าแก่การรับฟังยิ่ง ผมฟังท่านแล้ว ผมมั่นใจขึ้นกว่าเดิมมาก ท่านประธานครับ จะวิตกหรือไม่ จะรอบคอบหรือละเอียดยกเว้นงามหรือไม่ ผมอยากกราบเรียนเพื่อนสมาชิกให้สบายใจว่าพิจารณาอยู่ ๒ เกณฑ์

เกณฑ์ที่ ๑ ในแง่เนื้อหาสาระที่เรากำลังจะแก้ไข มันเข้าข่ายว่าแก้ทั้งฉบับหรือไม่

เกณฑ์ที่ ๒ กระบวนการที่เราบัญญัติ มันเป็นกระบวนการที่ละเอียดรอบคอบเพียงพอที่จะถือว่าเป็นพิจารณาณหมู่ วิพิจารณาณด้วยคนหมู่มากพอที่จะเกิดความมั่นใจได้หรือไม่

ท่านประธานครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ไม่ได้เพิ่งเกิดวันนี้ เราจำได้เลย ปฐมบทจริง ๆ เสียงเรียกร้องจากประชาชนนำมาสู่การตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญศึกษา ปัญหา หลักเกณฑ์ และแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผมเองเป็นหนึ่งในคณะกรรมการชุดนั้น มี ส.ว. มาด้วย มีฝ่ายค้าน มาด้วย มีรัฐบาลมาด้วย มีบุคคลภายนอก มีนักวิชาการมาเต็มเลย ท่านประธานครับ ก็พิจารณากันนาน เจ้าของญัตติที่ยื่นวันนี้ก็อยู่ในคณะกรรมการชุดนั้นด้วย ท่านไพบูลย์ ก็อยู่ครับ ประเด็นว่าแก้ทั้งฉบับหรือไม่แก้ทั้งฉบับ ในคณะกรรมการชุดนี้อภิปรายกัน กว้างขวางมาก ท่านนิกร จำนง อยู่ด้วยกัน ท่านก็บอกว่าเคยไปตั้งคณะอนุกรรมการ มาศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ ก็วินิจฉัยกันจนได้ความว่าไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ว่าต้องแก้ทั้งฉบับ จนมั่นใจว่าเป็นการสรุปของคณะกรรมการชุดนี้ เป็นรายงานเข้ามาจากสภาชุดนี้ ให้เสนอแก้ไขโดยตั้ง ส.ส.ร. นี่คือการพิจารณา ไม่ใช่เป็องตันนะ ผมยังคิดว่าเป็นเป็องสูงด้วย เป็นหมู่คณะด้วย เป็นพิจารณาณเป็องสูงด้วย ถัดจากนั้นก็มาพิจารณาณหมู่กันในวันนี้

๗๐๐ คนในวาระที่หนึ่ง ก็รับหลักการ ถ้าจำไม่ผิดเจ้าของญัตตินี้ก็รับหลักการด้วย แล้ววาระที่หนึ่งพิจารณาญัตติตั้ง ๗๐๐ คน ก็นำมาสู่การตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ก็คนละครึ่งประมาณ ๔๐ กว่าคนหรือเปล่า ๔๕ คน ๔๕ คนนี้ก็ว่ากันจนจบแล้วครับท่านประธาน แล้ววันนี้ก็กำลังจะเข้าวาระที่สองในไม่นานนี้ ก็จะใช้พิจารณาญัตติครั้งใหม่อีก ครั้งใหญ่อีก ถัดจากนั้นพิจารณาญัตติครั้งใหญ่คือวาระที่สาม ถัดจากวาระที่สาม เมื่อจบแล้วจะพูดเกล้าๆ ก็ต้องมีพิจารณาญัตติอีก แล้วที่สำคัญที่สุดยังต้องผ่านมติมหาชนทั้งประเทศ ต้องใช้พิจารณาญัตติร่วมกันคือประชามติ เพราะฉะนั้นในเชิงกระบวนการเราใช้พิจารณาญัตติทั้งบุคคล ทั้งหมู่ ระดับกลาง ระดับสูง ระดับบน รอบคอบ เพราะฉะนั้นการที่จะถูกเอาผิดจากใครหรือองค์กรใด เรามีหลักพึงนะ เรามีหลักประกันนะ จึงอยากให้เพื่อนสมาชิกอย่าได้วิตก เราวิตกนี้เห็นใจ อันนี้คือในแง่ของกระบวนการ

ที่นี้ในแง่ของเนื้อหาสาระ สาระก็มาจากกระบวนการที่พิจารณาญัตติจนครบถ้วนนั้นละ ได้อย่างไรครับท่านประธาน จนมาสู่ร่างที่เรายื่นโดย ส.ส.ร. ทำอย่างไรถึงจะไม่ใช่แก้ทั้งฉบับ ก็ยกเว้นหมวด ๑ หมวด ๒ ผมได้พูดในสภาแห่งนี้แล้ว เรายกเว้นหมวด ๑ หมวด ๒ ไว้ จะไปตีความว่าแก้ทั้งฉบับได้อย่างไร เพื่อนสมาชิกบางคนก็บอกว่าเราไปใช้เช็คเปล่าให้กับ ส.ส.ร. ถ้าเรามี ส.ส.ร. แล้วเราไปบอกเขาเขียนอย่างนั้นอย่างนี้จะไปมีเขาไว้ทำไม เพราะฉะนั้นโดยสาระจึงไม่น่าวิตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากเชิญชวนให้ฟังพิจารณาญัตติของท่านบัญญัติที่ท่านลำดับไล่เลียงมาจนครบถ้วน ผมจึงคิดว่าวันนี้เราเดินหน้าไปเถอะ แต่ถ้าหากว่าเรา还会ใช้คำว่ารอบคอบอีก ผมยังย้ำว่ารอบคอบเกินงาม เขาจะตีความว่าเราใช้ความรอบคอบโดยมีความแอบแฝง แล้วความแอบแฝงครั้งนี้มันเดิมพันด้วยปัญหาของสังคม ของบ้านเมือง คนตั้งตารอ คนคอย มีความหวังเรื่องรองขึ้นมาเมื่อเอาละ ๒๐๐ คนได้เลือกทางตรง ยึดแล้ว พอมาเจอกันไปยื่นตีความวันนี้ ความหวังดับวูบลงมาอีก แล้วเราบอกด้วยว่าถ้าศาลรับ อย่าไปวิตกว่าศาลจะต้องให้มันสะดุดหยุดลงกระบวนการนี้จะเดินไปปกติ -----

ใครรับประกันล่ะครับ ใครไปคาดหมายแทนศาลได้ แล้วใครไปบอกแทนศาลได้ว่าถ้าศาล
รับพิจารณาแล้วกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะไม่สะดุดหยุดลง ไม่มีหรอก ใครค้ำประกัน
แทนศาลได้ นั่นก็คือการเข้าสู่ความเสี่ยง เสี่ยงที่จะเกิดอะไรขึ้นครับ เกิดการล้มกระบวนการ
แก้ไขรัฐธรรมนูญ เสี่ยงต่อมา เสี่ยงเกิดความไม่เข้าใจกันของคนในสังคม คุณเตะถ่วง
คุณตีสองหน้าเกิดขึ้น แล้วท้ายที่สุด ความหวังที่เราเห็นเอาเรื่องนี้เข้าสู่กระบวนการรัฐสภา
ทุกคนเบาใจแล้วว่ากระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้าสู่กระบวนการแล้ว เราสามารถคอย
กันเถอะ แล้วเมื่อกระบวนการที่มันเข้ามาแล้วมันล้ม ใครจะรับประกันได้ว่ามันจะไม่ใช้
กระบวนการกลางถนน กระบวนการที่นอกจากระบบมันก็จะเกิดขึ้น แล้วเราไม่หวังกันสักคน
หรอกครับ ไม่อยากให้มีให้เกิด นี่ครับ ผมถึงกราบเรียนว่าเอาเถอะ ผมพยายามเข้าใจ
เพื่อนสมาชิก แต่ความวิตกนั้นเอาเถอะครับ ก็เอาเสียพองาม ความรอบคอบเอาเสียพอดี
กระบวนการที่จะมีต่อไปนี้มันเป็นหลักประกันให้เราได้ฟังฟังได้พอสมควร ผมจึง
ไม่เห็นด้วยที่จะไปยื่น และที่สำคัญที่สุดเพื่อนพูดไว้น่าฟังมาก ผมเสียตายไม่อยากจะ
กินเวลาเพื่อน การไปยื่นตีความ ให้ได้คำวินิจฉัยครับว่าอำนาจของรัฐสภา ของฝ่ายนิติบัญญัติ
ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เราอย่าเอาอำนาจนี้ไปให้คนอื่นเขาชี้เราเถอะ หรือจะไปดึงให้เปิดช่อง
ให้อำนาจอื่นเข้ามาก้าวล่วงการทำงานของเราเถอะ ถ้าอันไหนการใดที่เราคิดว่ามันเป็น
วิจารณ์ญาณที่เราคิดว่าทำได้ ไปได้ ก็ขอให้ทำเถอะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านฝ่ายค้านอีกท่านนะครับ
พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง เชิญเลยครับ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอแสดงความเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการส่งให้
ศาลรัฐธรรมนูญตีความ

ประเด็นที่ ๑ เนื่องจากว่าอำนาจอธิปไตยที่เราแบ่งเป็น ๓ อำนาจ คือรัฐสภา
เราใช้อำนาจนิติบัญญัติ คือการออกกฎหมาย แล้วก็ต้องเป็นอำนาจสูงสุดโดยรัฐสภา
ส่วนรัฐบาลก็บริหารประเทศ ศาลก็ใช้อำนาจตุลาการ แต่เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

เป็นเรื่องของอำนาจนิติบัญญัติ เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับที่เราแก้ไขปัจจุบันไม่ได้เขียนห้ามอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้พูด เมื่อไม่ได้เขียนห้าม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ก็ยังบัญญัติเลยว่า สิทธิเสรีภาพของประชาชน ถ้าไม่ได้มีเขียนห้ามไว้ก็ถือว่าประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ และรัฐธรรมนูญต้องคุ้มครองด้วย การแสดงความเห็นหรือการจัดทำรัฐธรรมนูญซึ่งเป็น สิทธิเสรีภาพของประชาชนและรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนห้าม ประเด็นนี้จึงอยากจะเรียนว่า อำนาจนิติบัญญัติเราไม่ควรจะส่งไปให้คนอื่น ซึ่งคนที่รับ เดี่ยวผมจะอภิปรายต่อไปว่า เขาก็จะรู้สึกว่าเขาไม่มีความรับผิดชอบ แล้วก็เอาเรื่องที่เขารับไม่ได้ อย่างท่านบัญญัติ ได้กรุณาพูด ไปส่งให้

ประการที่ ๒ รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ ที่เราพูดถึง ในชั้นกรรมาธิการ เมื่อปี ๒๕๕๘ ที่ร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าไปอ่านชวเลข นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ที่เป็นประธาน ร่างรัฐธรรมนูญ ยังบอกว่าแก้ไขได้ ตั้ง ส.ส.ร. แก้ไขได้ ท่านอัครพรก็บอกแก้ไขได้ ขนาดประธานร่างรัฐธรรมนูญยังบอกว่าแก้ไขได้ แล้วเราก็จะพยายามมาตีความว่าแก้ไขไม่ได้ อันนี้ผมคิดว่ามันเป็นการตีความที่เกินลายลักษณ์อักษร มันไปสู่การตีความตามอำเภอใจ การที่จะมาอ้างคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยนั้นคือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ วันนี้เรามีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐

และประการต่อมาก็คือ พ.ร.ก. ประกอบรัฐธรรมนูญของศาลและวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ เขาเขียนไว้ชัดเจนเลยว่า กรณีที่จะใช้มาตรา ๒๑๐ วรรคสอง ก็คือต้องมีปัญหาเกิดขึ้นแล้วถึงจะส่งได้ วันนี้ปัญหานั้นยังไม่มีขึ้น แล้วท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อปี ๒๕๖๒ ทราบว่าอาจจะมีผู้อภิปรายไปแล้ว คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๖/๒๕๖๒ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ กกต. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระองค์กรหนึ่ง ก็ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเรื่องการนับคะแนนพึงมี ว่าคะแนนพึงมีที่ต่ำกว่าคะแนนพึงมีของพรรคเล็กให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญก็ตอบมาเช่นเดียวกันว่า

ประเด็นที่ ๑ กกต. ไม่มีอำนาจยื่น ต้องผ่านองค์กรตามขั้นตอนรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องนี้ยังไม่มีปัญหา เป็นเรื่องที่ถกเถียงกัน คุณวินิจฉัยแล้วมีปัญหาจึงได้ส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้มีความชัดเจนอยู่แล้วครับ

ท่านประธานครับ ถ้าเราใช้อำนาจของรัฐสภา ซึ่งเป็นอำนาจนิติบัญญัติสูงสุด เอาเรื่องที่ขัดกฎหมายส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ ผมก็เห็นใจศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญตอบไม่พอใจ ก็จะมีความรู้สึกว่าอาจจะมีบางคนไม่รับรัฐธรรมนูญ ดังนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้มันมีความชัดเจนในกฎหมายอยู่แล้วว่าคือเราไม่มีอำนาจส่ง แล้วก็สมควรส่งอย่างยิ่ง เนื่องจากเราได้มีการศึกษากันอย่างรอบคอบ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้วครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ ครับ หลังจากนั้นก็จะที่ท่านวุฒิสมาชิก เสรี สุวรรณภานนท์ ขอเชิญคุณสิริพงศ์

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ เขต ๑ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ หลังจากที่ได้เห็นญัตตินี้ ผมต้องเรียนครับว่าผมมีความไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับ เนื่องจากว่าได้เห็นแวบ ๆ ว่าญัตตินี้ได้มีการนำเสนอมาตั้งแต่ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ในสมัยประชุมเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา แล้วก็เห็นว่าญัตตินี้ได้ถอนออกไปแล้ว

หรืออาจจะเลื่อนนะครับ แต่พอมาถึงวันนี้มันอดไม่ได้ครับที่จะมีคำถาม คำถามต่อท่าน ผู้ยืนยัดติว่าการที่ท่านยืนยัดตินี้เข้ามา ไม่ทราบว่าเป็นเพราะท่านอยากแก้หรือไม่อยากแก้ ไม่ทราบว่าการยืนยัดติในครั้งนี้เป็นารรอบคอบ หรือว่าเป็นแทคติค (Tactic) เพื่อจะทำให้ การแก้ไขล่าช้า อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้ทำการอภิปรายไป ก็ต้องกราบเรียนครับว่า ผมเชื่อว่าวันนี้เราเดินทางมาไกลมากครับ มาไกลจนถึงขนาดที่ว่าเรากลับไปไหนไม่ได้แล้ว กลับไปไม่ได้แล้ว มันต้องเดินหน้าแก้ วันนี้สิ่งที่เราขอ สิ่งที่ประชาชนกำลังรอกอยู่ก็คือ เขาอยากให้เห็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้แก้ไขให้ทันภายในสภาชุดนี้ เขาหวังว่าการเลือกตั้ง ครั้งหน้าจะได้มีรัฐธรรมนูญใหม่ใช้กัน วันนี้หากการกระทำของท่าน การยื่นของท่าน เป็นเรื่องของความรอบคอบ ไม่ว่ากันครับ ท่านมีสิทธิที่ท่านจะรอบคอบ ท่านมีสิทธิที่อาจจะ คิดมากกว่าคนอื่น แต่ผมดูจากญัตติที่ท่านยื่นมา ท่านเอารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว ฉบับปี ๒๕๕๗ มันเป็นรัฐธรรมนูญเหมือนกันครับ แต่มัน เหมือนกับการเอากล้วยไปเทียบกับแตงโม มันผลไม่เหมือนกันครับ แต่มันคนละแบบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องยอมรับนะครับว่าเราลองใช้มามีหลายข้อที่ดี หลายคนบอกว่า เป็นรัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง เห็นด้วยครับ แต่มันก็ต้องยอมรับครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีปัญหา แล้วก็ปัญหาที่ประชาชนสนใจด้วย ผมขอไล่เลียงถึงความสำคัญที่เราต้องแก้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตั้งแต่วันที่ประชาชนรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มา ประชาชนรับร่างนี้มา ด้วยคำพูดที่ว่ารับไปก่อน แก้ทีหลัง รับไปก่อน แก้ทีหลัง เขายังไม่ทราบด้วยซ้ำครับว่า ในรายละเอียดข้างในนั้นมีอะไรบ้าง แต่ก็ถูกบอกว่ารับไปก่อน แก้ทีหลัง -----

พวกเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนที่อยากจะทำงาน คนที่อยากจะแก้ปัญหา กฎ กติกาเป็นแบบนี้ กฎหมายเป็นแบบนี้ เราก็คิดอย่างเดียวครับว่าเราอยากให้บ้านเมืองเดินหน้าได้ กติกาเป็นแบบไหนเราก็ต้องรักษากติกา แต่การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีบทบาทหน้าที่สำคัญก็คือการออกกฎหมาย แล้วก็เป็คอมมิตเมนต์ (Commitment) ของพวกเราทุกคนว่า กฎ กติกาข้อใดที่มันเป็นปัญหา เราจะเข้ามาแล้วเราจะทำการแก้ไขมาถึงวันนี้ ๒ ปีครับ ผมเชื่อว่าความพยายามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่านไม่ได้เสียเปล่าครับ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งคณะกรรมการการศึกษาแนวทางในการแก้ อันนั้นคือการพิจารณาว่าเราจะแก้อย่างไรให้ละเอียดแล้วก็รอบคอบที่สุด ความพยายามของเราพยายามมาจนถึงขนาดที่ว่าเราเข้าประชุม ๒ ครั้งแล้วนะครับว่าจะมาถึงวันนี้ การประชุมในเดือนกันยายน วันที่ ๒๔ กันยายน วันนั้นมีสมาชิกฝั่งหนึ่งบอกว่าต้องการความรอบคอบกว่านี้ให้ถอนเรื่องออกไปก่อน โจทย์ของเราคือเราอยากจะเดินหน้าแก้ เมื่อมีสมาชิกที่ไม่สบายใจเราก็กยอมครับ ยอมให้ท่านเอาออกไปศึกษาก่อน โดนคนดำทั้งประเทศ โดนคนดำทั้งประเทศว่าเตะถ่วง เราก็ต้องถกถกถกถกถกถก เพื่ออยากจะให้การเดินหน้าแก้รัฐธรรมนูญสำเร็จ มาจนถึงเดือนพฤศจิกายน วันนี้รัฐธรรมนูญเดินหน้ามาไกลมากแล้ว ฉะนั้นวันนี้หากการกระทำใดที่มันยังคงเป็นที่สงสัย ไม่ว่าจะเป็นกับตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภาด้วยกัน หรือกับประชาชน ในการที่จะทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญล่าช้า นั้นต้องขอครับว่าพรรคภูมิใจไทยไม่ได้มีแนวทางเช่นนั้น วันนี้การแก้ไขรัฐธรรมนูญผมเชื่อว่ามันอาจจะไม่ได้แก้ปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชนโดยตรง แต่วันนี้การที่จะเดินหน้าแก้รัฐธรรมนูญมันเป็นการแก้ปัญหาที่ประชาชนสนใจ นั่นก็คือที่มาของอำนาจ ที่มาของผู้มีอำนาจในการบริหารบ้านเมืองนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจมาก ฉะนั้นวันนี้จึงต้องขอท่านผู้ยื่นญัตติครับ ถ้าเป็นไปได้ถ้าท่านจะกรุณาถอนเรื่องนี้ออกได้ก็จะเป็นพระคุณ แต่ถ้าหากท่านไม่สามารถที่จะถอนได้เพราะเหตุผลด้วยความรอบคอบของท่าน ผมก็ต้องขอยืนยันครับว่าผมเป็นหนึ่งในสมาชิกพรรคภูมิใจไทยที่มีความจำเป็นจะต้องโหวตคัดค้านญัตติของท่านครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ไม่ให้คุณสิริพงศ์เสียสมาธินะครับ จะแนะนำว่าใช้ภาษาไทยนะครับ อยากให้ใช้ภาษาไทย ต่อไปท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ขอกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับการเสนอญัตติส่งศาลรัฐธรรมนูญที่กำลังพิจารณาอยู่
นี้ ต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าจากการที่ได้ฟังเหตุผล ท่านสมาชิกได้ให้เหตุผล
กับท่านประธานไปแล้ว มันก็มีเรื่องที่น่าคิดหลายเรื่อง ตั้งแต่เรื่องแรก เวลาเราเสนอ
ความเห็นไปแล้วอาจจะทำให้ผู้ฟัง ประชาชน เข้าใจผิดว่าญัตติที่เสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ต้องการให้มีการแก้รัฐธรรมนูญ หรือรัฐธรรมนูญแก้ไขไม่ได้ -----

โดยหลักแล้วนะครับ รัฐธรรมนูญแก้ไขได้อยู่แล้ว อันนี้คือหลักใหญ่ หลักสำคัญ เพราะว่า
ในรัฐธรรมนูญเองเรามีหมวด ๑๕ ที่มีบทบัญญัติในเรื่องแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
เพราะฉะนั้นการที่บอกว่าแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือว่าต้องการจะล้มการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น
ผมว่าน่าจะไม่ใช่เหตุผลตรงนั้น แต่การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ ประเด็นมันมี
ความสำคัญที่จะต้องพิจารณาว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เราเสนออยู่ดีแก้ไขอยู่นี้ชอบด้วย
รัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านประธานครับผมได้ผ่านการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้มาหลายฉบับ เคยเป็น
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ฉบับปี ๒๕๔๐ ฉบับปี ๒๕๕๐ แล้วก็เป็นการ
ที่เกี่ยวข้องกับการแก้รัฐธรรมนูญตลอดมา ผมไม่ปฏิเสธเลยนะครับว่า การที่จะให้มีการแก้
รัฐธรรมนูญโดยมี ส.ส.ร. นั้นเป็นเรื่องไม่ดี ผมไม่ปฏิเสธ แต่ผมคิดว่าถ้าจะแก้รัฐธรรมนูญ
แล้วมี ส.ส.ร. ไปแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องที่ดีด้วยซ้ำไปครับท่านประธาน แต่มันมีปัญหา
ประเด็นอยู่ว่าสิ่งที่เรากำลังนำเสนออยู่นี้เจตนาต้องการที่จะแก้รัฐธรรมนูญกันจริงหรือไม่
ต้องการให้มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพราะสาระสำคัญของการแก้รัฐธรรมนูญ
ก็คือผู้ที่จะทำหน้าที่แก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐสภาอยู่แล้ว สมาชิกสภาในขณะนี้
ทุกท่านนะครับ มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเลยในการที่ต้องรับผิดชอบในการจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ให้ชัดเจน ให้ปรากฏว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้มีปัญหาอะไร เราต้องการรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ที่เกิดขึ้นที่ดีกว่าเดิมนั้นมีเนื้อหาอะไร แต่ทำไมนะครับ ผมก็ถามประโยคนี้มาตลอด
ครับท่านประธาน ว่าทำไมสมาชิกสภาชุดนี้จึงไม่แก้รัฐธรรมนูญเสียเองเลย ไปตั้ง ส.ส.ร.
ขึ้นมาแก้ แล้วก็บอกว่าเป็นประชาธิปไตยที่ประชาชนต้องการรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
ประชาชนจะต้องการอย่างไรละครับ ยังไม่เห็นเนื้อหาเลยครับว่ารัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้น
ฉบับใหม่ที่เป็นฉบับสมบูรณ์ที่จะนำไปใช้กับพี่น้องประชาชนนั้นมีเนื้อหาอะไร ซึ่งยังไม่เห็น
เลยครับ เพราะฉะนั้นผมเชื่อได้ว่าประชาชนในปัจจุบันนี้เขากำลังคิดถึงว่าปากท้องของเขา
จะได้รับการแก้ไขดูแลอย่างไรมากกว่าที่เราจะมาแก้รัฐธรรมนูญ แต่ผมไม่ปฏิเสธ
ท่านประธานครับ อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นก็ก็เป็นเรื่อง
หลายฝ่ายเรียกร้อง หลายฝ่ายต้องการให้มีการแก้รัฐธรรมนูญเกิดขึ้น แต่ความสำคัญ
ของการแก้รัฐธรรมนูญนั้น ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมันมีปัญหา

ในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๕ มาตรา ๒๕๕ ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องมีความชัดเจนครบถ้วนประธาน ชัดเจนในเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เป็น การเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐจะกระทำมิได้ นี่คือหัวใจของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ซึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ทุกฉบับที่ผ่านมานะครับ มีถ้อยคำลักษณะอย่างนี้ แต่ไปอยู่ในเนื้อหารายละเอียดข้างใน ไม่ได้เป็นบทสาระสำคัญเข้ามาเป็นมาตราแรก ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๕ ดังกล่าวนี้นี้ ดังนั้นจึงมีความชัดเจนว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องไม่ขัดกับมาตรา ๒๕๕ นั่นคือจะต้องมีเนื้อหาสาระว่าจะแก้ไขอะไร ดังนั้นกับการที่เรามีข้อเสนอให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เกิดขึ้น โดยไม่รู้ว่าแก้ไขอะไร มันจึงเป็นปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ -----

ซึ่งความชอบด้วยรัฐธรรมนูญที่มันเกิดขึ้นแล้วเรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ก็มีคำถามตามมาว่า แล้วเราจะทำฉบับใหม่โดยไม่รู้ว่ฉบับใหม่นั้นมีเนื้อหาอะไร มันทำได้หรือไม่ นี่คือสาระสำคัญ สิ่งที่เราากำลังพิจารณาอยู่นี้ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่สิ่งที่เราจะตัดสินใจกันเองนั้น มันตัดสินใจกันไม่ได้ เพราะด้วยความชอบรัฐธรรมนูญนั้นสุดท้ายมันไปอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ผมให้ความสำคัญไปที่อำนาจของสมาชิกรัฐสภาหรืออำนาจของรัฐสภาอย่างเต็มที่ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ให้ความสำคัญมาก แล้วก็ไม่ต้องการให้ศาลรัฐธรรมนูญมาวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา เพราะถือว่าเราเป็นอำนาจอธิปไตยที่เป็นอำนาจสูงสุดของประเทศ แต่ในกระบวนการของความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั้นถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเองว่า ถ้าเกิดมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไปบัญญัติไว้ให้ศาลรัฐธรรมนูญเข้ามาทำหน้าที่วินิจฉัย ดังนั้นการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นถูกบังคับโดยมาตรา ๒๑๐ แล้วก็ถูกบังคับไว้ด้วยมาตรา ๒๕๖ (๙) อย่างไรก็ตามก็ต้องไปศาลรัฐธรรมนูญอยู่แล้วครับ ท่านประธาน เมื่อจะไปศาลรัฐธรรมนูญอยู่แล้วนะครับ ปัญหามันก็มืออยู่ว่าเราจะให้มันไปในช่วงสุดท้ายเลย หรือว่าถ้าเราเห็นถึงปัญหาตั้งแต่แรกแล้วเราส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเลยมันจะมีข้อดี ข้อเสียอะไร อันนั้นคือสิ่งที่เราจะต้องพิจารณา ถ้าหากว่าเราสามารถส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้อย่างไร ไม่ทำให้การที่เราเสนอญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นล่าช้าอะไรออกไปเลย ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนั้นก็เดินไปตามครรลองของเขาที่ทำอยู่แล้ว แต่ในระยะเวลาที่อยู่ในเริ่มต้นถ้ามีช่องทางที่จะส่งไปศาลรัฐธรรมนูญ แล้วถามว่าสิ่งที่จะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่มันขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ มันสามารถทำได้นะครับ และมีข้อดี ข้อเสียอย่างไร มันจะเห็นข้อดีประการสำคัญอันหนึ่ง ก็คือ ๑. เรื่องของความชัดเจนตั้งแต่ช่วงต้นแรกนี้ ๒. ก็คือถ้าเกิดปัญหาอะไรขึ้นมาส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว ถ้าหากบอกว่าไม่ขัดรัฐธรรมนูญ ก็เดินหน้าไปได้อย่างเต็มที่ เดินได้อย่างไม่มีข้อตะขิดตะขวงใจอะไร แต่ถ้าเกิดศาลรัฐธรรมนูญบอกว่ามันขัดรัฐธรรมนูญ ไม่สามารถทำได้ เพราะว่าไม่มีความชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญที่จะเขียนขึ้นเป็นฉบับใหม่นั้นมีเนื้อหาอะไร แล้วขัดรัฐธรรมนูญ เราก็ไม่ต้องไปเสียเงินทำประชามติ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่ง ๓,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นกระบวนการการใช้จ่ายเงินทำประชามติในช่วงแรกนะครับ

แต่ถ้าเกิดกระบวนการมันเดินต่อไปเรื่อย ๆ มันต้องทำประชามติผมว่าอย่างน้อย ๒ หรือ ๓ ครั้ง เสียเงินนับเป็นหมื่นล้านบาท นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นว่าถ้าเกิดเราสามารถที่จะสร้างความชัดเจนตรงนี้ได้ เราสามารถที่จะประหยัดเงินซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชนหลายพันล้านบาท หรืออาจจะรวมถึงหมื่นล้านบาทก็เป็นได้ ดังนั้นในกระบวนการที่เกิดขึ้นทั้งหลายทั้งปวง ผมว่าความชัดเจนในเรื่องของการเสนอญัตติไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยพิจารณาตั้งแต่แรกจึงเป็นเนื้อหาสำคัญกับการที่เราสามารถจะส่งไปได้โดยไม่ได้กระทบกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา และอำนาจหน้าที่ของรัฐสภานี้เองมันก็เป็นกระบวนการอยู่ในรัฐธรรมนูญอยู่แล้วที่เราสามารถจะทำได้โดยไม่ได้ก้าวก่าย แทรกแซง หรือล่วงอำนาจรัฐสภาดังกล่าวนะครับ

ต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่าข้อเสนอของญัตติที่จะนำไปพิจารณาที่จะส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนั้น ก็เป็นญัตติธรรมดาทั่ว ๆ ไปที่สามารถจะส่งไปได้อยู่แล้ว ไม่ได้ขัดข้องหรือไม่ได้เสียหายอะไร ดังนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้นเราอย่าเพิ่งคิดไกลไปเอง -----

คิดไกลไปว่าถ้าเกิดส่งศาลรัฐธรรมนูญแล้วเป็นการสกัดกั้น ส่งไปศาลรัฐธรรมนูญแล้วร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะตกไป ถ้าหากว่าเราคิดอย่างนั้นก็แสดงว่าอะไรครับ ก็แสดงว่าเราคิดไปเอง เราหวังไปเอง แล้วเราก็มีข้อที่ไม่ต้องการความชัดเจน ท่านประธานครับกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้น อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าผมไม่ได้ปฏิเสธเรื่อง ส.ส.ร. แต่ด้วยความไม่ชัดเจนในภาวะปัจจุบันนี้ท่านประธาน ถ้าเราแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยมีความชัดเจนเกิดขึ้นมันก็จะไม่มีประเด็นปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่มีข้อเรียกร้องกันในปัจจุบันจำนวนมากหลายเรื่องหลายประเด็น ดังนั้นในข้อเสนอต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับการเมืองบ้านเมืองไทยในยุคปัจจุบัน มันเป็นปัญหาทางการเมืองที่ต้องมีความชัดเจนว่าถ้าเกิดเราจะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาสักฉบับหนึ่ง แล้วเราเอาความไม่ชัดเจนมาอยู่ที่ข้อเรียกร้องของคนหลายฝ่ายเกิดขึ้น ข้อเรียกร้องหลายฝ่ายเหล่านี้พอเกิดขึ้นมาเราไปเขียนในรัฐธรรมนูญซึ่งเราก็ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นอย่างที่เรากราบเรียน ดังนั้นความขัดแย้งในบ้านเมือง สิ่งที่เราไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นที่เราจะเขียนรัฐธรรมนูญขึ้นมา มันก็จะแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ก็คือปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้นสร้างความชัดเจนเสีย ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจนว่าเราสามารถทำได้หรือไม่ แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเราที่เป็นความไม่ชัดเจนดังกล่าวนี้ที่จะเกิดความแตกแยก ความเห็นที่แตกต่าง มันก็จะชัดเจนขึ้นเพราะฉะนั้นญัตติดังกล่าวนี้เป็นญัตติที่เสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย มองข้อดี ข้อเสียแล้วได้ประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ แต่ข้อเสียประโยชน์ที่มีข้อทักท้วงก็เป็นเหตุผลที่เรานำมาพิจารณารับฟังกันได้ แต่นำมาชั่งน้ำหนักกันแล้วผมว่าส่งไปศาลรัฐธรรมนูญในครั้งนี้มีข้อดีมากกว่าข้อเสียครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ หลังจากนั้นจะเป็นคุณธีรวัชชัย พันธุมาศ เชิญนะครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครมมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา โดยความสัตย์จริงนะครับ ที่เสนอชื่อขึ้นไ้ต้องการลุกขึ้นมาอภิปรายตั้งแต่เบื้องต้น แต่มาตอนหลัง ๆ ก็มีความรู้สึกว่ามีผู้รู้หลาย ๆ ท่าน

ได้ออกมาคุยกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน ต้องขออนุญาตที่
เอ่ยนามท่าน ท่านได้เรียงลำดับความกระจ่างชัดจนกระทั่งผมเข้าใจว่าญาติที่เสนอมารวัน
นี้จะให้พวกเราลงมติเพื่อยื่นให้กับศาลรัฐธรรมนูญความนั้นคงจะไม่ชอบด้วยกระบวนการ
ทุกกระบวนการ แต่เอาละครับ ก็ยอมรับในผู้ที่นำเสนอแล้วก็ลงลายมือชื่อ แต่ที่ต้องลุกขึ้นมา
อภิปรายนะครับท่านประธาน ก็ไม่ใช่เรื่องที่ไม่แปลก คนที่ลงลายมือชื่อเสนอเรื่องนี้
ในวันก่อนก็ลงลายมือชื่อเสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งคุณวิรัช รัตนเศรษฐ์ ประธาน
วิป (Whip) รัฐบาลเป็นผู้ยื่นเสนอ ก็มีกลุ่มนี้ละครับ แล้วก็ลงมติก่อนอย่างสวยงาม
แต่ผมเข้าใจได้ท่านประธานครับ เรื่องรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง
ประเทศ เทียบนี้เป็นมหากาพย์ ตั้งญาติขึ้นมาทุกพรรค ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนธันวาคม
เป็นญาติเข้ามา สมาชิกแทนราษฎรได้อภิปรายกันจนตั้งกรรมาธิการเพื่อไปศึกษา ผมก็ไม่ได้
อยู่ในชุดนั้นหรอกครับ -----

หลังจากตั้งศึกษากันมาเรียบร้อยแล้วก็นำเข้ามาสู่รัฐสภา ซึ่งประชุมโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หรือบ้านผมเขาเรียกว่าท่านเจ้าคุณ ทรงเกียรติ ท้ายที่สุดก็ประชุมกันไปประชุมกันมาท่านประธานก็คงจะจำได้ เมื่อเดือนกันยายนประชุมรัฐสภาแห่งนี้ทำท่าจะยกมือแล้ว อยู่ ๆ ก็มีเรื่องประหลาดเกิดขึ้นในสภาอีกครับท่านประธานขอไปศึกษาเพื่อความรอบคอบในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จนเป็นวลีเด็ดจากท่านประธานที่ผมเคารพนับถืออย่างสูงยิ่ง ท่านบอกว่า ผมก็โดนหลอก หลังจากนั้นก็มีาลงมติกันต่อ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ครุमानิตย์ครับ

นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้บอกว่าผมโดนหลอกนะครับ ผมบอกว่าผมก็ไม่วู้ครับ

นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบขออภัยท่านประธานครับ ผมมันก็สมาธิสั้นท่านประธาน จริง ๆ เป็นศิษย์เอกของท่านประธานก็ว่าได้ เพราะขึ้นชมแล้วก็นับถือท่านมาตลอด ท่านประธานไม่วู้ครับ ขอถอนคำพูดครับท่านประธาน หลังจากไปศึกษารับท่านประธาน เพื่อให้เกิดความรอบคอบดังที่ผู้เสนอคนละซีกกับฝ่ายผมเอาละพวกเราก็ออม แต่ในสภาแห่งนี้ก็จะเห็นบรรยากาศวันนั้น พี่น้องผมซีกหนึ่งจากพรรคประชาธิปัตย์ ถ้าผมจำไม่ผิด ท่านสาทิตย์ ท่านชินวรณ์ ท่านบัญญัติ หลายต่อหลายท่านไม่เห็นด้วย พรรคภูมิใจไทยบางส่วนก็ไม่เห็นด้วย มันก็เลยเป็นมหากาพย์ครับ พอบอกว่าไปศึกษารายละเอียด เอากลับเข้ามาใหม่อีกครั้งท่านประธาน เอากลับเข้ามาเมื่อเดือนพฤศจิกายน ทีนี้ก็อภิปรายกันเป็นล่ำเป็นสันครับ จนเป็นที่มาว่าสภาแห่งนี้ลงมติรับหลักการ ๒ เรื่อง ในวันนั้นมีไอลอร์ (iLaw) ซึ่งเป็นภาคประชาชนที่เป็นครั้งแรกลงชื่อกันมาเป็นแสนคนมานำเสนอ แต่รัฐสภาไม่ให้ผ่าน ก็เป็นความสวยงามของระบอบประชาธิปไตยเมื่อยกมือไม่ให้ผ่านก็ไม่ผ่าน พรรคเพื่อไทยเสนอไปหลายญัตติ แต่ก็ผ่านญัตติเดียว นำโดยท่านสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ หัวหน้าพรรค พรรคשיگرฐบาล ก็ของท่านวิรัช รัตนเศรษฐ ก็ตั้งกรรมาธิการ ตรงนี้ละครับท่านประธาน ผมก็ไม่ได้เป็นกรรมาธิการอีก แต่ก็ไม่ได้มาโวยวายเพราะว่ารู้น้อย ความรู้นิดเดียว แต่บังเอิญวันนี้มาฟังคนที่ไม่เห็นด้วยที่จะให้เดินหน้า

เป็นกรรมการวิสามัญทั้งนั้น ภาษาบ้านผมเขาเรียกว่าเปลืองข้าวสุก มาประชุมเบี้ยเลี้ยง
ก็วันละ ๑,๕๐๐ บาท พอวันนี้อยากให้รอบคอบอีก ทำไมไม่ลาออกตั้งแต่วันแรกที่เขา
แต่งตั้งให้เป็นกรรมการละถ้าเห็นว่ามันไม่ชอบ มันไม่สวยงาม นี่ละครับมันตะแบง ๆ
มันชักอย่างไร ๆ อยู่ท่านประธาน ผมอีกนิดเดียวท่านประธาน กลับไปที่นายกรัฐมนตรี
นี่ถ้าไม่พูดก็ไม่ได้ ท่านขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ตามมาตรา ๑๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓
วันที่ ๒๗ ภาคเช้า ท่านนายกรัฐมนตรีที่ชื่อเล่นว่าลุงตุ่ ชื่อจริงว่า พลเอก ประยุทธ์
จันทร์โอชา ท่านลุกขึ้นบอกว่าท่านเห็นด้วยอยากให้เร่งแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านกูรู (Guru)
ทางกฎหมาย อาจารย์วิชญ์ เครืองาม ออกมาชี้แจงแถลงไขจนสะเต้ตน้ำ พอมาอยู่ ๆ วันนี้
ชิกของนายกรัฐมนตรีทั้งนั้นที่บอกว่าต้องชะลอก่อน มันเกิดอะไรขึ้น ผมไม่แปลกใจครับ
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐลงชัดเจนวันนี้ ฉะ พปชร.-ส.ว. จับมือล้มกระดานร่างรัฐธรรมนูญ
เจ้าคุณเอ๊ย สงสารประเทศเถอะครับ ให้เดินไป ให้ทำงานกันไป รู้ ๆ อยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้มีปัญหา แล้วพวกท่านก็ได้มาทำงานทำการ ได้มาเป็นที่พึ่งพิงอยู่หลายเรื่อง แต่เรื่องนี้
มันเป็นเรื่องใหญ่ครับ ถ้ารัฐธรรมนูญไม่ผ่านผมก็ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย
แล้วสังเกตดูเจ้าคุณก็คือท่านวุฒิสมาชิกที่ลงลายมือชื่อ ส่วนใหญ่เราอยู่กันไม่กี่น้ำแล้ว
ไม่กี่ผืนผ้าแล้ว ช่วยประเทศมันเดินหน้าไปเถอะครับ แล้วอำนาจของเราแท้ ๆ วันนี้
อำนาจในการร่างกฎหมายเขาเขียนไว้ชัดเจน แต่เรากลับจะเอาไปให้องค์กรอื่น นี่เป็น
ความน่าเศร้าใจและน่าเสียใจท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ครุमानิตย์ครับ อย่าไปพยากรณ์เขาล่วงหน้า ไม่แน่นอนนะครับ เชิญครับ

นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผมถอนคำนี้ครับ คือผมเสียดายครับท่านประธาน ในบ้านเมืองเรา เรามีสถาบันหลักอยู่ ๓ สถาบัน คือ ชชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พรรคเพื่อไทยโดยท่านสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ และ ส.ส. ทุกคนเทิดทูนไว้โดยเหนือยิ่ง พอมาสถาบันศาลคือสถาบันตุลาการ ก็ให้เขาทำงานของเขาไป สถาบันบริหารของลุงตู่ก็ทำงานไป แต่นิติบัญญัติมันเป็นความชอบธรรม มันเป็นหน้าที่ ให้เข้ามาทำกฎหมาย ให้เข้ามาควบคุมการบริหารราชการ มันคานกันไปคานกันมาอยู่ ๆ วันนี้ก็จะโยนไปให้ศาลรัฐธรรมนูญอีกแล้ว ผมนึกถึงเพลิน พรหมแดน ท่านประธาน ผมได้กรุ่นหลังท่านประธานนาน ที่ร้องเพลงตีความ รัฐบาลไม่ให้ทำอะไรกันเลยครับ นิดหน่อยก็ส่งให้ศาลตีความ นิดหน่อยก็ส่งให้ศาลตีความ มันไม่ใช่ หน้าที่เรา บทบาทของเรา โอกาสของเรา เราเป็นตัวแทนของประชาชน วันนี้เราเข้ามาทำงานให้กับประชาชน แล้วรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะละเลยประชาชน ก่อนที่จะทูลเกล้าฯ ให้องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ลงพระปรมาภิไธย เราก็ส่งไปให้ประชาชนเขาลงประชามติ เขาไม่เอาเราก็ยุติ วันนี้เราอย่ามาดูถูกตัวเราเองสิครับว่าเราไม่มีความสามารถ ท่านกูรู (Guru)ทั้งหลายที่ไปนั่งเป็นกรรมาธิการจนกระทั่งว่าในวาระที่หนึ่งเสร็จแล้วครับ ยกร่างมาเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะเข้าสภาวันที่ ๒๔ วันที่ ๒๕ เดือนนี้ เพื่อให้พิจารณาของคนที่แปรญัตติไว้ มันสิ้นเปลืองงบประมาณไปเท่าไรล่ะครับ ค่าอาหารแต่ละวัน ค่าไฟแต่ละวัน ค่าเบี้ยเลี้ยง ถ้าไม่เอาตั้งแต่วันนั้นผมจะชื่นชมพวกท่านที่เคารพทั้งหลายที่ขอเสนอญัตติมา วันนี้ท่านเอาทุกรูปแบบ เอาทุกแนวทาง เหมือนกับที่เขาว่าเวลายืนพูดเอามืดหรือดาดไวข้างหลังต่อหน้ายิ้ม ท้ายที่สุดก็จะล้มกระดาน ผมฝากไปยังลุงตู่ ถ้าโดนล้มกระดานงานนี้ก็แสดงว่าลุงตู่มีส่วนรู้เห็นด้วย นี่ผมคิดเองนะครับ พูดเอง รับผิดชอบคำพูดเอง ไม่ได้ว่าพรรคเพื่อไทย ไม่ได้ว่าใคร ผมก็อยากกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในรายละเอียดต่าง ๆ ไม่ว่าสุทิน คลังแสง ไม่ว่าหลายต่อหลายท่าน โดยเฉพาะท่านบัญญัติ ท่านได้เรียงแต่ละข้อไว้

สวยงามแล้ว ผมก็ยังยืนยันตามความคิดของท่าน แล้วผมไม่เห็นด้วยที่จะเสนอหน้าที่ของเรา
ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณธีรชัย
พันธุ์มาศ ครับ

นายธีรชัย พันธุ์มาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายธีรชัย พันธุ์มาศ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานที่เคารพครับ เกี่ยวกับญัตติการส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่าจะสามารถ
แก้ไขทั้งฉบับหรือรายมาตรานั้น กระผมอาจจะไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ
ตีความ เนื่องจากว่าอำนาจที่จะออกกฎหมายเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ รัฐสภา
และควรจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำ เนื่องจากมาจากประชาชน จะต้องเป็นผู้วินิจฉัย
แต่กระบวนการก่อนจะแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เปิดขึ้นนะครับ มีการถ่วงเวลา ชัดขวางมา
ต่อเนื่อง เช่น มีการตั้งคณะกรรมการการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เวลาเรื่องนี้เข้ามาจะโหวต
ต้องมีการศึกษาก่อนลงมติวาระที่หนึ่ง และตรงนี้กระบวนการส่งตีความให้ศาลรัฐธรรมนูญ
ก็เป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่จะถ่วงเวลาหรือขัดขวางการไม่ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ทำไมถึงเป็นอย่างนี้ครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ปี ๒๕๖๐ เกิดขึ้นโดยเจตจำนงของคณะ คสช.
รัฐประหาร และร่างโดยผู้เชี่ยวชาญกฎหมายโดยเจตจำนงของ คสช. ไม่ใช่เจตจำนง
ของประชาชน การที่พี่น้องประชาชนนั้นเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญจนกระทั่งให้มี
กระบวนการตั้ง ส.ส.ร. ด้วย นั่นก็เพราะว่าต้องการให้เจตจำนงมาจากประชาชน -----

เมื่อสักครู่ท่านวุฒิสมาชิกบางท่านก็บอกว่าทำไมไม่ให้รัฐสภาร่าง ผมเรียนตรง ๆ เพราะว่ารัฐสภาไม่ได้มาจากประชาชน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ มี ๑ ใน ๓ มาจากการแต่งตั้ง คสช. นั่นคือสมาชิกรัฐสภา มันจึงไม่ใช่เจตจำนงประชาชนโดยแท้ นี่ผมเรียนด้วยความเคารพในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ มีปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าคน ๑ คน สามารถแต่งตั้งคน ๒๕๐ คนมาเลือกนายกรัฐมนตรีได้ คน ๑๕๐,๐๐๐ คนเลือก ส.ส. ได้คนเดียวมาทำหน้าที่ในสภา นี่คือการไม่เป็นธรรม กลไกบิดพลิ้ว สืบทอดอำนาจ แล้วก็กลไกที่ทำให้ความบิดพลิ้วทางการเมือง อำนาจประชาชนไม่สามารถเปล่งประกายได้ในสภามันเกิดขึ้นเสมอ สิ่งที่สำคัญอีกตัวหนึ่งก็คืออำนาจของศาลรัฐธรรมนูญและที่มาศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นปัญหา ในส่วนมาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ก็ให้อำนาจในการวินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา ถ้าเกิดเราไปส่งเรื่องให้ตีความแล้วศาลรัฐธรรมนูญตีความขยายอำนาจตัวเองเหนือกว่าฝ่ายนิติบัญญัติ เหนือกว่าฝ่ายบริหาร นั่นคืออำนาจตุลาการ เป็นอำนาจที่เหนือกว่าทุกอำนาจ ถ้ามารัฐธรรมนูญแบบนี้มันเป็นธรรมและถูกต้องตามประชาธิปไตยหรือไม่ ผมตอบเลยว่าไม่ใช่ มาดูที่มาของศาลรัฐธรรมนูญครับ เราส่งศาลรัฐธรรมนูญเสมอ ตามมาตรา ๒๐๓ การคัดสรรศาลรัฐธรรมนูญมาจาก ๑. ประธานศาลฎีกา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานศาลปกครองสูงสุด ๔ นะครับ แต่มอบให้อะไรครับ มอบให้องค์กรอิสระอีก ๖ องค์กร เท่ากับ ๖ ต่อ ๔ ๖ องค์กรอิสระนั้นมาจากการแต่งตั้งของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการแต่งตั้งของ คสช. ดังนั้นคนที่มาก็คือเป็นไปในทางเดียวของคนที่ คสช. นั้นตั้งขึ้นมา พลเอก ประยุทธ์ ประวิตร คุณอนุพงษ์ ๓ ป หั่วหน้า คสช. ก็มีข้อสงสัยถึงเรื่องความเป็นกลาง ความอิสระ และการยึดโยงของประชาชน สิ่งเหล่านี้ไม่มีใครพูดถึงครับ แต่ทุกคนพยายามประเคนบอกให้ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ความเป็นกลางอยู่ตรงไหนล่ะครับ ความอิสระอยู่ตรงไหนล่ะครับ แล้วเราจะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญอีกครับ ทำไมรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรไม่ผนึกกำลังกันพิจารณาร่างของเราไป การส่งเรื่องให้ตีความครั้งนี้มันก็เป็นกระบวนการในการขัดขวางอีกกระบวนการหนึ่ง และจะมีต่อเนื่องหลังจากการที่

จะมีการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขจะเข้าสภานั้น ผมเป็นกรรมาธิการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ มีอะไรที่หมกเม็ดไว้เยอะเพื่อขัดขวางการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเรียนว่าในส่วนของ มาตรา ๒๕๖ (๘) หรือทั้งฉบับ (๘) นั้นมีห้ามแก้ไขอำนาจหน้าที่ของศาลและองค์กรอิสระ ถ้าแก้ไขต้องทำประชามตินะครับ นี่คือมีส่วนได้เสีย ตัวศาลรัฐธรรมนูญเองก็มีส่วนได้เสีย ถ้าเกิดเกรงว่าจะไปแก้เรื่องอำนาจหน้าที่ตัวเอง เขาจะวินิจฉัยอย่างไรละครับ ก็มีสิทธิที่จะ วินิจฉัยว่าไม่ให้ตั้ง ส.ส.ร. เพราะเดียว ส.ส.ร. มาแก้ไขในส่วนอำนาจที่จะลดอำนาจตัวเอง ขึ้นมา ให้คนที่มีส่วนได้เสีย องค์กรอิสระที่มีส่วนได้เสีย แล้วก็มี ความสงสัยในความเป็นกลาง และอิสระเข้าไปมีอำนาจในการชี้ขาดเรื่องนี้หรือครับ เราใช้อะไรคิดกันครับ เราไม่ละอาย ประชาชนกันบ้างหรือที่เสนอญัตตินี้ขึ้นมา ผมคิดว่าแค่ส่งมาก็อายกันแล้ว แค่นี้ยังอายไม่พอ หรือครับ ถ้าทางที่ตีผมกราบเรียนผู้เสนอญัตติให้ถอนญัตตินี้ไปเถอะครับ แล้วปล่อยให้ ประชาชนนั้นแสดงเจตจำนงของตัวเองในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อย่าให้ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมี ส่วนได้เสียกับอำนาจของตัวเองมาวินิจฉัยเรื่องนี้เลยนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ มีข้อเสนอขึ้นมาใหม่นะครับ แต่ว่ายังอยู่ในเวลาของท่านอยู่ คุณมงคลกิตติ์ สุขสินธารานนท์ ขอไว้ ๓ นาทีครึ่ง ท่านวิรัตน์ วรศิริสิน ขอไว้ ๕ นาที แล้วก็มิวฒิสมาชิกเสนอเข้ามาใหม่ ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ท่านขอไว้ ๑๕ นาที ของรัฐบาลเวลาหมดแล้วนะครับ ต่อไปขอเชิญคุณมงคลกิตติ์ สุขสินธารานนท์ ครับ

นายมงคลกิตติ์ สุขสินธารานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายมงคลกิตติ์ สุขสินธารานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้กระผมจะขออภิปรายในกรณีที่เพื่อนสมาชิก ทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๖๓ ข้อ ๓๑ ขอให้รัฐสภามีมติกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของรัฐสภา ตามมาตรา ๒๑๐ (๒) เพื่อให้รัฐสภาส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม ให้มีการตั้ง ส.ส.ร. ว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ -----

ผมเองเป็นคนหนึ่งที่รับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง ๗ ฉบับที่ผ่านมา รวมทั้งฉบับไอลอว์ (iLaw) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ในวาระแรก ซึ่งก็ผ่านไป ๒ ฉบับด้วยกัน คือฉบับของฝ่ายค้านและฉบับของฝ่ายรัฐบาล ซึ่งผมเองก็มีความตั้งใจว่าอยากจะได้รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนที่ล้มล้างอำนาจของคณะรักษาความสงบเดิมให้มากที่สุด ในความเห็นของผมผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ สามารถแก้ไขได้ ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ ผู้แทนราษฎรที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย และ ส.ว. ที่เป็นตัวแทนของ คสช. เดิม ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องไปถามศาลรัฐธรรมนูญเพราะมันคือหน้าที่ของพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเราสามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ตามวิธีการหมวด ๑๖ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เพิ่มเติมว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ จะกระทำมิได้ แต่จะกระทำได้นี้คือมาตรา ๒๕๖ ภายใต้ข้อบังคับมาตรา ๒๕๕ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพิ่มเติม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ในกรณี (๘) กรณีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับหมวดทั่วไป หมวดทั่วไป หมวด ๒ หมวดพระมหากษัตริย์ และหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติม หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องหน้าที่หรืออำนาจของศาล และองค์กรอิสระ หรือเรื่องที่ศาลหรือองค์กรอิสระไม่อาจปฏิบัติตามหน้าที่หรืออำนาจได้ ก่อนดำเนินการตาม (๗) ให้จัดมีการออกเสียงประชามติตามกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติ ถ้าผลการออกเสียงประชามติเห็นชอบด้วยแล้วกับร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม จึงดำเนินการได้ตาม (๗) เพราะฉะนั้นในส่วนตัวของผมไม่อยากให้กระบวนการใดมาขัดจังหวะการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เป็นของประชาชนจริง ๆ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับที่เราใช้กันอยู่ก็ผ่านการประชามติมา ๑๖.๗ ล้านเสียง ซึ่งในขณะนั้นก็ไม่มีความเป็นอิสระ เพราะอยู่ในความควบคุมของคณะยึดอำนาจ แล้วผมก็เชื่อมั่นว่า ส.ส. ที่มาจากประชาชนส่วนใหญ่จะไม่ยอมให้มีกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ล่าช้า ไม่ตรงใจประชาชน และผมเชื่อว่าทุกพรรคการเมืองที่มีหัวใจประชาธิปไตยไม่ฝักใฝ่เผด็จการ

คงไม่อยากจะให้มีการโหวตนายกรัฐมนตรีกี่ครั้งต่อไปด้วยการให้ ส.ว. แต่งตั้งมาร่วมโหวตด้วย
ในแบบบังคับให้ร่วมรัฐบาลเหมือนครั้งที่ผ่านมา เพราะตอนนี้ประชาชนรอรัฐธรรมนูญที่เป็น
ของพวกเขาจริง ๆ ไม่ใช่ออกแบบมาเพื่อพวกเรา ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ ฝ่ายรัฐบาล
หมดเวลาแล้วนะครับ แต่ว่าคุณฐิตินันท์ส่งชื่อมาก่อน แล้วขอไว้ ๓ นาที อนุญาตนะครับ
เชิญครับ

นายฐิตินันท์ แสงนาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ฐิตินันท์ แสงนาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑
จังหวัดขอนแก่น ตัวแทนคนเมือง พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ที่ต้องขอเวลาเพราะผมเป็นหนึ่งในกรรมาธิการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เตรียมข้อมูล
มาเยอะมาก แต่เห็นว่าเวลานี้น้อยก็เลยขออภิปรายสักนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ
รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ ไม่มีมาตราไหนที่เขียนเอาไว้ว่าห้ามแก่นะครับ กว่าจะมาถึง
วันนี้ได้สภาของเราแห่งนี้ผ่านอะไรมาเยอะมากครับท่านประธาน เรามีการนำเสนอพยายาม
แก้ไขมาหลายครั้ง จนสุดท้ายเกิดวิกฤติ มีการชุมนุมประท้วงของประชาชนหลากหลายกลุ่ม
ท่านประธานครับ อยากให้เห็นบรรยากาศของคณะกรรมการชุดที่พิจารณารัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้แก้ไขมานี้ครับ เราทำกันอย่างสุดความสามารถ พยายามประนีประนอมกันทุกฝ่าย
อยากให้พวกท่านเห็นจ้ะครับ ร่างที่เราทำเสร็จมาแล้วเพื่อที่จะเข้าสู่สภาวาระที่สอง
ผมต้องเรียนอย่างนี้ครับ สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือรัฐสภาของเรา มีสมาชิก
๗๕๐ ท่าน ทุกท่านล้วนมีความรู้ความสามารถ -----

องค์กรศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรตุลาการหนึ่ง ซึ่งผู้ที่เข้าดำรงตำแหน่งบางครั้งต้องผ่านความเห็นชอบของเรานะครับ มีการส่งประวัติมาให้เราสืบประวัติให้เราเห็นชอบนะครับ พุดง่าย ๆ ก็คือเรามีความเห็นชอบแต่งตั้งศาลรัฐธรรมนูญโดยอ้อม แต่สมาชิกรัฐสภามาจากประชาชนครับ ท่านประธานครับ ผมอยากเห็นบรรยากาศของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะร่างขึ้นใหม่เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่สวยงาม ผมไม่ใช่คำว่า ฉบับที่ดีที่สุดนะครับ แต่ผมจะใช้คำว่า เป็นฉบับที่สวยงามที่สุด เกิดจากรัฐสภาของเรา ส.ส. ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และสมาชิกวุฒิสภาร่วมมือกัน กว่าจะได้วันนี้ กว่าจะจะมีมติให้ตั้ง ส.ส.ร. ๒๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เราได้เถียง ถกเถียงกันมาเยอะมากครับท่านประธาน และมาถึงช่วงนี้แล้ว เราจะมอบอำนาจของเราที่ทำมาไปให้คนอื่นตัดสินใจผมไม่เห็นด้วยครับท่านประธาน ถ้าท่านสมาชิกทั้งสภาทำได้ เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมาเกิดวิกฤติการชุมนุมประท้วงหน้าสภา มีการปิดล้อมสภาแห่งนี้ ต้องหนีออกทางเรือ ทางวัดแก้วฟ้าจุฬามณี ผมเป็นคนหนึ่งครับ ที่ออกไป มีสมาชิกคอยต้อนรับหลายพันคน เรียกเราว่าอาเฮีย มีเพื่อนสมาชิกผมที่เป็นชาวมุสลิมบอกว่าผมไม่ใช่อาเฮียครับ ผมเป็นอาบัง ท่านจะเห็นบรรยากาศนั้นดี คิดว่าท่านคงไม่ต้องการให้บรรยากาศนั้นกลับมาอีกนะครับ ปกติผมเป็นคนที่เรียบร้อย สุภาพนะครับ แต่วันนี้ทนไม่ไหวจริง ๆ ครับท่านประธาน อยากให้บ้านเมืองกลับสู่สภาวะปกติ โดยให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาจาก ส.ส.ร. ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เป็นของประชาชน และเพื่อประชาชน เพราะฉะนั้นผมวิงวอนขอร้องเพื่อนสมาชิกทั้ง ส.ส. ส.ว. ให้พิจารณาคัดค้านการยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ หลังจากนั้นจะเป็นท่านวิรัตน์ วรศสิริน นะครับ ซึ่งเป็นท่านสุดท้ายครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าผมได้นั่งฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกด้วยความตั้งใจมาโดยตลอดตั้งแต่ภาคเช้า ผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกและของท่านประธาน

ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนว่าประเด็นที่มีการยื่นญัตติขอให้ที่ประชุม
ของรัฐสภาส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยประเด็นเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ
ของรัฐสภาตามที่มีสมาชิกยื่นคำแปรญัตตินั้น ประเด็นหนึ่งที่มีข้ออภิปรายค่อนข้างเยอะ
และผมรู้สึกว่าเป็นข้อห่วงกังวลก็คือการยื่นญัตติครั้งนี้จะเป็นการขัดขวางการแก้ไข
รัฐธรรมนูญ การยื่นญัตติครั้งนี้จะทำให้การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องล่าช้าออกไป
ซึ่งผมคิดว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเรามีการสื่อสารออกไปยังพี่น้องประชาชนแล้วจะทำให้
เกิดความเข้าใจผิดและเกิดความคลาดเคลื่อนต่อพี่น้องประชาชน ผมจึงต้องขออนุญาต
กราบเรียนเพื่อชี้แจงความถูกต้องว่ากระบวนการถ้าหากที่ประชุมแห่งนี้จะมีมติให้ส่งไปยัง
ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภานั้นไม่มีผลกระทบใด ๆ
ต่อการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ผ่านวาระที่หนึ่งของรัฐสภาไปแล้วเมื่อเดือน
พฤศจิกายนปีที่แล้ว และขณะนี้ท่านประธานรัฐสภาก็ได้พิจารณาที่จะให้บรรจุการพิจารณา
แก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระที่สองต่อที่ประชุมรัฐสภาในวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
นั่นคือข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง การยื่น ถ้าหากที่ประชุมจะเห็นสมควรให้ส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ
เพื่อวินิจฉัยตามประเด็นที่มีผู้ยื่นญัตตินั้น ไม่มีผลกระทบใดต่อกระบวนการ เพราะเป็น
กระบวนการที่ถูกกำหนดและเป็นกระบวนการของรัฐสภา นั่นคือเรื่องที่ ๑ ที่ผมอยากจะ
ขออนุญาตทำความเข้าใจต่อที่ประชุมแห่งนี้

เรื่องที่ ๒ มีท่านสมาชิกได้แสดงความเห็นว่าสภาแห่งนี้เป็นผู้ที่มีอำนาจในการที่จะพิจารณาญัตติที่มีสมาชิกเสนอในวันนี้ได้หรือไม่ ผมกราบเรียนครับว่าได้พยายามศึกษาดูการยื่นญัตติของท่านสมาชิก ก็เป็นการยื่นญัตติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) ที่เขียนให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่และอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ของวุฒิสภา ของรัฐสภา และขององค์กรอื่น ๆ อีกตามที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ (๒) เมื่อมีประเด็นปัญหาข้อถกเถียงหรือข้อเห็นต่างของที่ประชุมแห่งนี้เกี่ยวกับอำนาจของที่ประชุมรัฐสภาในการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณีที่เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๑๐ (๒) ปัญหาคือสภาแห่งนี้จะพิจารณาญัตติได้ไหม ผมไปดูพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ออกตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ก็ไปพบอยู่ในมาตรา ๔๑ (๔) ท่านประธาน ในมาตรา ๔๑ (๔) เขียนว่าถ้ามีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ให้รัฐสภาละครับเป็นคนมีอำนาจในการส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญช่วยหาข้อยุติให้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นอำนาจของที่ประชุมแห่งนี้ในการพิจารณาว่ามีเหตุสมควรที่จะส่ง หรือไม่มีเหตุอันสมควรที่จะไม่ต้องส่ง ดังนั้นผมจึงมีความเห็นว่าสภาแห่งนี้มีอำนาจในการพิจารณาญัตตินี้โดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ประเด็นต่อไปที่ผมอยากจะขออนุญาตแสดงความคิดเห็นก็คือว่า เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้เป็นอำนาจโดยอิสระของรัฐสภาหรือไม่ ผมกราบเรียนครับว่า เรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของรัฐสภาแน่นอน ถ้าเราดำเนินการตามบทบัญญัติของหมวด ๑๕ ของรัฐธรรมนูญ คือหมวดที่ว่าด้วยเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ประเด็นที่ผมฟังมาโดยตลอดตั้งแต่การประชุมเมื่อเดือนพฤศจิกายนที่เราประชุมวาระที่หนึ่งนั้น มีข้อเห็นต่างก็คือว่าผลของการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีผลที่จะนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นก็หมายความว่าปลายทางสุดท้ายของการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะนำไปสู่การยกเลิกรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๖๐ และเกิดเป็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามที่จะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำขึ้น คำถามคือว่า เช่นนี้ยังคงถือว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือถือว่าเป็นการจัดทำ

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ประเด็นนี้จะครบท่านประธาน ที่มีความเห็นต่างกันอยู่ แล้วความเห็นต่าง
ในประเด็นนี้จะนำไปสู่คำถามที่ตามมาคือ ถ้าหากเป็นการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
สภาแห่งนี้มีอำนาจหรือไม่ เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ เขียนให้รัฐสภา
มีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ได้ให้อำนาจในเรื่องของการจัดทำหรืออนุมัติให้มี
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ เมื่อเกิดข้อถกเถียงเช่นนี้ คำถามที่ตามมาคือ แล้วเหตุไฉน
เราไม่คิดที่จะทำให้ข้อถกเถียงนั้นเป็นที่ยุติ คำถามคือ ใครเป็นผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญที่จะเป็นคนทำให้ข้อถกเถียงนั้นยุติ ที่ประชุมแห่งนี้ใช่หรือไม่ คำตอบคือ
ไม่ใช่ครับ เพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๑๐ (๒) เขียนไว้ชัดเจนแล้วครับ
ท่านประธาน ว่าถ้ามีประเด็นปัญหาเรื่องหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา
และรัฐสภา ศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นคนวินิจฉัยชี้ขาด กรณีดังกล่าวท่านสมาชิกอย่าไปคิด
เลยเถิดไปถึงว่าเป็นการก้าวล่วงหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะกติกาในรัฐธรรมนูญเขียนไว้
เช่นนั้นแล้ว ขณะนี้เรามีรัฐธรรมนูญเป็นลายลักษณ์อักษร -----

ถ้าเราไม่เดินตามร่องรอยของกติกาที่บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรในรัฐธรรมนูญ ผมถามว่า แล้วเราจะปฏิบัติโดยใช้เกณฑ์อะไรในการหาข้อยุติ แล้วทั้งหมดจะกลายเป็นปัญหาที่อาจจะเพิ่มเติมความซับซ้อนของปัญหามากยิ่งขึ้น ทำไมผมกล่าวเช่นนั้น ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะได้กรุณาดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๙) เขาเขียนตอนะครับว่า ภายหลังที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตราต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๕๖ (๘) ซึ่งรวมไปถึงการแก้ไขเรื่องวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่สุดต้องผ่านการทำประชามติของประชาชน แต่หลังการทำประชามติของประชาชน ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๙) เอง เขียนให้สิทธิสมาชิกของรัฐสภาหนึ่งในสิบเข้าชื่อกันเพื่อขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้อีก ท่านประธานเห็นไหมครับ ที่สุดประเด็นปัญหาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็จะถูกนำไปสู่ศาลได้อีกครั้งหนึ่ง แล้วถ้าเขาใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕๖ (๙) นี้ ไม่ต้องผ่านที่ประชุมรัฐสภานะครับ แค่สมาชิกหนึ่งในสิบเข้าชื่อกันก็สามารถขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญได้อยู่ดี แต่ผมกราบเรียนว่าการใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕๖ (๙) นั้นจะทำความเสียหาย และอย่างที่ผมเรียน สร้างปัญหาความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการใช้สิทธิหลังจากที่ผ่านประชามติแล้ว เราใช้จ่ายงบประมาณไปแล้ว เราสูญเสียเวลา สูญเสียค่าใช้จ่ายของแผ่นดินไปแล้ว แล้วเราจะรอให้ไปส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้คำตอบสุดท้ายกับเราในตอนนั้นหรือครับ ขณะที่ระหว่างนี้เราเห็นความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อปัญหาข้อกฎหมายอยู่เบื้องหน้าเรา ทำไมเราเร่งกิจการที่จะขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเป็นคนวินิจฉัยชี้ขาดหาข้อยุติ ผมกลับเห็นตรงกันข้ามว่าถ้าเรารอบคอบตรงนี้ ทำข้อยุติที่เห็นอยู่เบื้องหน้าตรงนี้เสียให้ได้คำตอบ เราจะทำให้กระบวนการในการเดินหน้าเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญราบรื่น แล้วสุดท้ายไม่ต้องไปปรากฏการใช้สิทธิในปลายทางตามมาตรา ๒๕๖ (๙) อีกครั้งหนึ่ง หรือถึงแม้จะมีคนไปใช้สิทธิตรงนั้น ท่านสมาชิกทุกท่านจะมีความมั่นใจว่าสิ่งที่เราได้ช่วยกันขับเคลื่อนในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเราได้ดำเนินการโดยถูกต้องทั้งวิธีการและเนื้อหาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่
ผมคิดว่าเป็นประเด็นปัญหาสำคัญ การตัดสินใจในการที่จะเห็นด้วยกับญัตติในวันนี้หรือไม่
ก็ตาม ผมเคารพและเชื่อมั่นว่าเป็นดุลยพินิจโดยอิสระของท่านสมาชิกทุกท่าน แต่ผม
กราบเรียนครับว่าเราต้องไม่เอาความต้องการหรือความเห็นส่วนตัวเป็นที่ตั้งเหนือผลประโยชน์
ของประชาชน สำหรับการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เราจะช่วยกันขับเคลื่อนบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญในส่วนที่มีข้อบกพร่องไปสู่กติกาที่ดีกว่าของประเทศ ผมกราบเรียนครับว่า
หลังจากที่เราได้พิจารณาผ่านวาระที่หนึ่งไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีเหตุการณ์อะไร
เกิดขึ้นบ้าง มีภาคประชาชนอย่างน้อย ๒ ราย ไปยื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับประเด็น
ปัญหาการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญของที่ประชุมรัฐสภาของพวกเราว่าชอบหรือไม่ชอบ
ด้วยรัฐธรรมนูญ หนึ่งในผู้ร้องที่ไปยื่น ถ้าผมจำไม่ผิด อดีตเคยเป็นที่มงานของพรรคการเมือง
ฝ่ายค้านในปัจจุบันนี้เป็นผู้ไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเอง ต่อมาล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๒
มกราคม ปีนี้ครับท่านประธาน สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งหนังสือพร้อมแนบ
ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม -----

แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับประเด็นปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้ไปพิจารณารายงานศึกษาของ
คณะกรรมการวิสามัญที่สภาแห่งนี้เป็นคนตั้งขึ้น เพื่อให้ไปศึกษาเกี่ยวกับการแก้ไข
รัฐธรรมนูญ มีความเห็นตอนท้ายในบทสรุปของคำวินิจฉัยของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ได้เสนอความเห็นเป็นข้อสังเกตมายังคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีส่งต่อมายัง
สภาผู้แทนราษฎรให้ทราบว่าการคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ตามเนื้อหาที่รัฐสภากำลังพิจารณาอยู่นั้น จะต้องคำนึงถึงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
๒ ฉบับ นั่นก็คือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๕ และคำวินิจฉัยของ
ศาลรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๖ ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อวินิจฉัยสำหรับการแก้ไข
รัฐธรรมนูญที่มีผลนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไว้ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านสมาชิกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่พวกเราได้ผ่านวาระที่หนึ่ง
เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๓ ที่มีผู้ไปยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีความเห็น
ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตั้งข้อสังเกตให้เราต้องคำนึงถึงคำวินิจฉัย
ของศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับ เราจะไม่เอามาประกอบการพิจารณาในวันนี้เลยหรือครับว่า
เมื่อมีผู้ทักท้วง เมื่อมีผู้ตั้งข้อสังเกตมาเช่นนี้ นั้นหมายความว่าไม่ใช่ลำพังแต่ในห้องประชุม
แห่งนี้เท่านั้นนะครับท่านประธาน ที่ยังมีผู้เห็นต่างกับพวกเรา ยังมีภาคสังคมภายนอก
ยังมีหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาลอยู่ ก็มีความเห็นต่าง
เมื่อเป็นเช่นนี้จึงยิ่งเป็นข้อเท็จจริงที่สนับสนุนให้เห็นว่าเราควรทำให้เรื่องนี้ยุติก่อนที่
เราจะเดินหน้าต่อไปด้วยความมั่นใจ ส่งศาลรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นองค์กร
ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเพื่อให้ยุติปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ และเพื่อให้
กระบวนการทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้สำหรับการพิจารณารัฐธรรมนูญ
ในวาระที่สอง วาระที่สามต่อไปเป็นไปโดยถูกต้อง เพื่อไม่ให้ผลงานที่พวกเราจะช่วยกัน
ขับเคลื่อนต่อไปต้องไปประสบปัญหาในปลายทาง ซึ่งจะสร้างความเสียหายและรุนแรง
มากกว่า

ประการสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ทั้งหมดที่ท่านสมาชิกได้แสดงความห่วงกังวลนั้น กระผมเองได้พยายามสดับรับฟังด้วยความตั้งใจ แต่ผมกราบเรียนครับว่าขณะนี้เราอยู่ในเพียงขั้นตอนของการที่จะช่วยกันตัดสินใจว่ามีเหตุผลสมควรที่เราจะส่งเรื่องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนตัดสินไหม อย่าไปกังวลถึงขั้นถ้าส่งไปแล้วจะทำให้การพิจารณาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญสะดุดหยุดลงหรือล่าช้า ตราบใดที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อนั้นยังเป็นเอกสิทธิ์ของสภาแห่งนี้ในการที่จะทำหน้าที่เดินหน้าต่อไป ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ มีทางฝ่ายค้านลงชื่อเพิ่มอีกจนครบเวลานะครับ ส่วนฝ่ายรัฐบาลครบแล้วนะครับ แล้วก็จะมีวุฒิสภาเพิ่มขึ้นอีก ๑ ท่าน อย่างนั้นผมขอเชิญฝ่ายค้านท่านแรกนะครับ ท่านวิรัตน์ วรศสิริน และตามด้วยท่านวิสาร เตชะธีราวัฒน์ นะครับ ท่านละ ๕ นาทีครับ

นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ ผม วิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากกรุงเทพมหานคร พรรคเสรีรวมไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นใครขอแสดงความเห็นเพื่อยืนยันว่าพรรคเสรีรวมไทยไม่เห็นด้วยกับการส่งศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ผมขอกราบเรียนในความเห็นส่วนตัวผมว่ารัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศย่อมควรต้องมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะพิจารณาปัญหาของประเทศได้ทุกเรื่องไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม -----

หากสถานการณ์เปลี่ยนไป มีวันหนึ่งที่เราอาจจะยกเลิกศาลรัฐธรรมนูญ ก็ควรต้องทำได้ เราอาจจะเปลี่ยนแปลงเอาศาลรัฐธรรมนูญไปขึ้นกับศาลยุติธรรมโดยเป็นแผนกศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าถึงวันนั้นรัฐสภาก็ควรต้องมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงได้นะครับ ผมคิดว่าเรื่องทุกอย่างเรื่องในประเทศนี้ สิ่งที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ย่อมจะต้องเปลี่ยนแปลงได้เมื่อถึงเวลานั้นนะครับ สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ผมเองมีความเห็นว่าเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแล้วทุกประการ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญทุกประการครับท่านประธาน เพราะว่ามีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๕ ได้บัญญัติไว้แล้วว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เป็น การเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐใด ๆ จะกระทำมิได้โดยเด็ดขาดอยู่แล้ว และโดยที่ญัตตินี้ อ้างเหตุผลว่าไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ ผมก็กราบเรียน ท่านประธานนะครับว่าก็เช่นกันครับ หมวดการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ มาตรา ก็ไม่มี ตรงไหนบัญญัติไม่ให้มีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับได้ เพราะอย่างไรก็ตามถึงจะเป็น การร่างใหม่ทั้งฉบับ ก็ยังคงต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๕๕ คือไปเปลี่ยนแปลงการปกครองมิได้ โดยเด็ดขาด ผมกราบเรียนท่านประธาน ถ้ามีการแก้ไขตรงนั้น ไปเปลี่ยนแปลงตามมาตรา ๒๕๕ ผมเองเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาเองทุกท่านก็คงจะไม่เห็นด้วย และพรรคเสรีรวมไทยเอง ก็จะไม่ยอมรับโดยเด็ดขาดนะครับ พรรคเสรีรวมไทยเองได้สนับสนุนให้มีการแก้ไข รัฐธรรมนูญตามที่ได้ลงมติรับหลักการในวาระที่หนึ่ง ไปแล้วเพื่อให้เป็นรัฐธรรมนูญที่มี ส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด เป้าหมายและเจตจำนงของพรรคเสรีรวมไทยเพื่อต้องการ ให้บ้านเมืองเกิดความสงบสุข สลายความขัดแย้งของคนในชาติ ในสังคม หวังให้ทุกคน ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดกติกาด้วยกันเพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศด้วยความราบรื่น ต่อไปนะครับ ดังนั้นพรรคเสรีรวมไทยเองได้ร่วมกับพรรคร่วมฝ่ายค้านเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ผ่านมาโดยยกเว้นการแก้หมวด ๑ หมวด ๒ ไว้แล้ว ซึ่งก็เป็นเจตนาอย่างชัดเจนแล้วว่า จะไม่มีการเขียนร่างใหม่ทั้งฉบับอย่างที่ว่ากันนะครับ ดังนั้นเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเรื่องที่ให้ ส.ส.ร. มาร่างรัฐธรรมนูญใหม่นั้น ไม่ว่าจะดูอย่างไรก็ตามก็ไม่ใช้การร่างใหม่ทั้งฉบับ เพราะมิได้มีการแตะหมวด ๑ หมวดทั่วไป และหมวด ๒ หมวดพระมหากษัตริย์แต่อย่างใด

ดังนั้นกระผมจึงขอให้สมาชิกแห่งรัฐสภานี้ทุกท่านได้โปรดร่วมกันพิจารณาอยู่บนความสุข
ความสามัคคีของคนในชาติเป็นสำคัญนะครับ เพราะอย่างไรก็ตามระบอบประชาธิปไตย
ยังคงเป็นระบอบที่ต้องฟังเสียงของประชาชนเป็นสำคัญ

ท่านประธานครับ สุดท้ายนี้ผมยังคงคิดว่าเสียงของประชาชนส่วนใหญ่
ของประเทศ ยังคงเป็นเสียงที่พี่น้องประชาชนที่รัฐสภาเราทุกท่านควรจะต้องยอมรับไว้
เป็นอย่างยิ่ง ก็กราบขอบพระคุณสมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่จะร่วมกันตัดสินใจเพื่อให้อยู่บน
ความสงบสุขของชาติต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ
ต่อไปท่านวิสาร และตามด้วยท่านจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ เชิญครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานครับ
ผมขอไว้ ๗ นาทีนะครับ ขอร้องท่านประธานถ้าเกิดเลยไปหน่อย ท่านประธานที่เคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ในนี้เขาบอก
๕ นาทีครับ ขอจากใครดี

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
ผมจะขออภิปรายในเรื่องการเสนอญัตติที่ทางเพื่อนสมาชิกจะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ
มีหลายประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว แต่ประเด็นที่ผมจะอภิปราย ท่านประธาน
ต้องรับฟังด้วยครับ สิ่งที่ยากจะเรียนเป็นเบื้องต้นก่อนก็คือว่าประเทศเราปกครอง
โดยรัฐธรรมนูญ ในระบอบประชาธิปไตย แน่แน่นอนนะครับว่าเราก็ต้องใช้กฎหมาย
ลายลักษณ์อักษร -----

คนที่เกี่ยวกับกฎหมายนะครับ นั่นหมายถึงว่าคนที่ร่างกฎหมาย คนที่จะเสนอกฎหมาย และที่สำคัญที่สุดคือคนที่วินิจฉัยกฎหมายก็คือศาลละครับ ผมจะพูดถึงประเด็นว่า ณ วันนี้ประเทศไทยเรามีการใช้อำนาจที่มาจากฝ่ายตุลาการมากเกินไปครับ ผมเรียนท่านประธานว่ามีข้อเขียนของท่านศาสตราจารย์แรน เฮิร์ต ซึ่งอยู่ที่มหาวิทยาลัยโทรอนโต ที่ประเทศแคนาดา ท่านได้ใช้ข้อมูลของจูดีเซียไลเซชัน ออฟ โพลิติก (Judicialization of Politic) สิ่งที่ท่านได้เขียนไว้มันมีข้อความที่ตรงกับประเทศไทยในขณะนี้เลยครับ ท่านประธานจะเห็นไหมครับว่ากฎหมายบ้านเรา ณ วันนี้เราจะใช้ตุลาการภิวัตน์ ซึ่งว่าไปแล้วก็คือจูริสโทเครซี (Juristocracy) แปลตรงไทยก็คือว่าตุลาการภิวัตน์ ณ วันนี้ตุลาการภิวัตน์เข้ามามีบทบาทในทางการเมืองเยอะมากครับ และเข้ามาเป็นตัวแสดงละครเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเองจะต้องขอเรียกร้องเพื่อนสมาชิกนะครับว่า ณ วันนี้ถ้าท่านส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ มันเหมือนกับท่านกลืนน้ำลายตัวเองนะครับ อำนาจอธิปไตยมี ๓ อัน บริหาร ตุลาการ และนิติบัญญัติ ของเรานี้ถูกตรวจสอบครับ เราจะมีทางเลือกตั้ง เราจะมีที่ให้พี่น้องประชาชนได้คัดสรร รัฐบาลเองอีกไม่กี่วันนี้ก็มีการตรวจสอบครับ นั่นหมายถึงว่าอภิปรายไม่ไว้วางใจ ท่านก็ชี้แจง ฝ่ายรัฐบาลก็เสนอความคิดเห็น แต่สิ่งสำคัญขณะนี้ละครับ ตุลาการภิวัตน์ไม่มีการตรวจสอบครับ ต้องเรียนท่านประธานว่าเราต้องลดมายาคติเรื่องนี้ เพราะอะไรครับ เราไว้วางใจคนที่มาจากบัลลังก์ ไม่ว่าจะเป็น ๙ คน ๑๕ คน ตุลาการภิวัตน์ผมเคารพครับ แต่ว่าบุคคลเหล่านั้นเขาไม่มีมายาคติที่จะเข้าข้างตัวเองหรอกครับ และที่สำคัญก็คือไม่มีการยึดโยงกับพี่น้องประชาชนเลยครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ชี้แจงว่ามีการคัดสรร มีการตรวจสอบ คุณสมบัติ แต่ท่านประธานครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทุกวันนี้ถ้าตุลาการภิวัตน์สามารถที่จะตัดสินปัญหาของประเทศ ๑๐ ปีที่ผ่านมาผมคิดว่าบ้านเมืองไม่วุ่นวายขนาดนี้ครับ เราต้องยอมรับว่าบางเหตุผล ผมยังนึกภาพไม่ออกครับ ถ้ารัฐบาลมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ในกรณีการตัดสินเรื่องเดียวกัน เหตุผลเดียวกัน มันจะมีผลออกมาเหมือนกับที่เราเห็นหรือเปล่า เพราะทุกวันนี้ผมเชื่อว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาบ้านเมืองเรายังวุ่นวาย คำว่า วุ่นวาย เพราะผมไม่กล้าต่อว่าตรง ๆ ว่ามาจากตุลาการภิวัตน์ แต่ ณ วันนี้ตุลาการภิวัตน์เข้ามาเล่นการเมืองเสียเอง เข้าไปร่วมกับฝ่ายรัฐบาล ซึ่งปกติแล้วรัฐบาล

ที่มาจากการรัฐประหารก็มักจะได้อิทธิพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเอากฎหมายตรงนี้ มาล่วงเกินสิทธิของพี่น้องประชาชน อำนาจอธิปไตยก็คือของพี่น้องประชาชน แต่ในขณะที่ พี่น้องประชาชนมอบอำนาจให้รัฐบาลแล้วกลับกลายเป็นเรื่องนี้ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานในเวลาสั้น ๆ นะครับว่า ณ วันนี้ผมไม่ได้หมายถึงว่าตุลาการ ดี ๆ มี แต่ตุลาการวิวัฒน์ซึ่งเขาใช้อำนาจในการที่จะเข้าไปปกป้องรัฐบาลซึ่งมาจากรัฐประหาร ผมคิดว่าเราเห็นกันหลาย ๆ เรื่อง ในกรณีการตัดสินเรื่องเดียวกัน ข้อมูลต่างกัน และท่านสนใจ เป็นพิเศษในการที่รัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง มาจากประชาธิปไตย แต่ถ้าเป็นรัฐประหาร ท่านจะเจียบ ท่านจะไม่มีอะไรที่จะแสดงออก

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมไม่หวังเพื่อนสมาชิกที่มาจากวุฒิสมาชิก เคเราพ หลายท่าน รู้ว่าเกียรติภูมิของท่าน มีประวัติการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นพลเอก ไม่ว่าจะเป็น ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ปลัดกระทรวง แต่ทราบข่าวว่าเมื่อคืนมีโทรศัพท์ลึกลับครับว่าต้องให้โหวต เอากฎหมายฉบับนี้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ ผมขอบคุณผู้นำของฝ่ายรัฐบาลหลายพรรคนะครับ ไม่ว่าจะเป็นท่านบัญญัติ ขอบภัยที่เอียนาม และพรรคภูมิใจไทยอีกหลายคน แม้กระทั่ง พรรคชาติไทยพัฒนาด้วย เราหวังเฉพาะ ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้งนี้ครับ เราจะยอมหรือครับ ที่จะให้อำนาจอันอื่นมาเหนือกับประชาธิปไตย ผมยังยืนยันว่าการตรวจสอบระบอบประชาธิปไตย ต้องเป็นคนที่มาจากพื้นฐานมีจิตใจความเป็นประชาธิปไตยครับ ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่จะให้ส่งร่างนี้ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณ ท่านวิสารครับ ต่อไปท่านจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ์ แล้วตามด้วยท่านนิคม บุญวิเศษ นะครับ ท่านละ ๕ นาที เชิญครับ

นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ ผู้แทนประชาชนจากจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคก้าวไกล ในฐานะผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ท่านประธานครับ ที่ผมแนะนำตัวอย่างนี้ ก็เพราะว่าการอภิปรายครั้งนี้ผมไม่ได้อภิปรายเพื่อที่จะเห็นประโยชน์ของประชาชน เป็นอย่างเดียวนะครับ เพราะว่าผมจำเป็นที่จะต้องอภิปรายเพื่อรักษาเกียรติของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรไว้ด้วย เพราะว่าพวกเราได้รับมอบหมายอำนาจนิติบัญญัติจากประชาชนมา ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญไม่ได้บอกว่าอำนาจสูงสุดมาจากประชาชน รัฐธรรมนูญบอกว่า อำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน เพราะว่าถึงแม้เขาจะมอบอำนาจให้กับผู้แทนของเขาแล้ว อย่างไรอำนาจยังเป็นของเขาอยู่ และไม่ว่าผู้แทนจะทำอะไรก็ต้องนึกถึงเขาเป็นประโยชน์ สำคัญ เพราะฉะนั้นแท้จริงแล้วหน้าที่ของเราคือการใช้อำนาจครับ แต่การใช้อำนาจก็ต้องใช้ ให้เป็นประโยชน์กับประชาชนด้วย และในทางกลับกันถ้าเราไม่ยอมใช้อำนาจที่ได้รับมาก็เท่ากับเราทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ แต่วันนี้มีการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ถึงหน้าที่และอำนาจของพวกเราว่าทำได้หรือเปล่า ก็ต้องบอกครับว่าผู้เสนออาจจะไม่ได้กลัว หรือไม่มั่นใจหรอกครับ แต่นี้เป็นเจตนาจะยื้อเวลาเสียมากกว่า เพราะเรื่องที่เสนอมารู้สึกว่า มันจะย้อนแย้งจากความเป็นจริงหลายประการ

ประการแรก อย่างที่เราู้กันว่าการแก้รัฐธรรมนูญคือนโยบายของ ท่านประยุทธ์ แต่สมาชิกของพรรคการเมืองท่าน พรรคฝ่ายรัฐบาล กลับบอกว่าไม่แน่ใจ จะทำได้หรือเปล่า

ประการที่ ๒ อาจจะ เพราะว่าท่านยังไม่เข้าใจสถานการณ์นะครับ มาทำความเข้าใจกันก่อนว่ามีทั้งญาติจากฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล รวมถึงประชาชนอีกเป็นแสนคน ที่ลงชื่อเข้ามา นั่นมันหมายความว่าเรามีฉันทามติแล้วว่ารัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนี้ มันไม่ได้เรื่อง มันต้องแก้ แล้วอยู่ดี ๆ ท่านบอกว่าจะไม่แก้ ท่านบอกว่าไม่มั่นใจจะแก้ได้ หรือเปล่า

ย้อนแย้งประการที่ ๓ ท่านอ้างสิทธิในการเสนอญัตติ แต่ท่านกลับที่จะ ไม่รักษาสีทธิในการใช้อำนาจอธิปไตย ท่านถือเอารัฐธรรมนูญเป็นสิ่งสำคัญ อ้างประชาธิปไตย

เป็นหลักการสำคัญที่สุด แต่ท่านกลับพยายามที่จะตีความตัวบทกฎหมายของรัฐธรรมนูญให้เพี้ยนไปจากหลักการประชาธิปไตย ผมแนะนำนะครับ ถ้าท่านไม่มั่นใจ ถ้าท่านสงสัยในตัวบทกฎหมายว่าท่านมีอำนาจหรือเปล่า จริง ๆ ท่านโทรศัพท์ไปหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ได้เนะครับ กริ่งเดียวเองครับ เดี่ยวตอนรับประทานข้าวเสร็จท่านโทรศัพท์ไปเลยครับ เพราะว่าทั้ง ๙ ท่านก็ผ่านความเห็นชอบของพวกท่านมาอยู่แล้ว

ย้อนแย้งที่ ๔ ผมนึกถึงช่วงที่เราเลือกตั้งกันที่ผ่านมา มันมีคำโฆษณาอดฮิตเลยครับ คำว่า เจ้านายคือประชาชนครับ อะอะตอนนี้นี่ท่านกลับกลายเป็นว่าให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นเจ้านายท่านเฉยเลย ท่านกลับไม่ได้กลัวประชาชน ท่านกลัวแต่ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านกลับไม่เคยถามความต้องการประชาชน จะถามแต่ความเห็นศาลรัฐธรรมนูญ ผมว่าลูกน้องที่ไม่รักษาผลประโยชน์เจ้านายก็ต้องลาออกนะครับ จำได้ไหมครับ สมาชิกฝั่งรัฐบาลหลายท่าน รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภาอีกจำนวนมากเลยที่พยายามสร้างวาทกรรมว่าเราไม่ควรจะตีเช็คเปล่าให้กับ ส.ส.ร. แล้วก็มาบอกว่าไม่มั่นใจที่วามอบอำนาจให้ ส.ส.ร. ได้หรือเปล่า จึงต้องถามศาลรัฐธรรมนูญก่อน ใจเย็น ๆ ครับ ผมคิดว่าท่านจะกลัวทำไมครับว่าตัวเองจะมีอำนาจทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือเปล่า เพราะว่าเราไม่ได้ทำครับ เราให้ ส.ส.ร. ทำ แล้วก็ไม่ต้องกลัวครับจะมอบอำนาจให้ ส.ส.ร. ได้หรือเปล่า เพราะว่าเราไม่ได้กำลังมอบอำนาจให้ ส.ส.ร. ครับ ท่านต้องเข้าใจใหม่ว่าเรากำลังคืนอำนาจให้กับประชาชนต่างหาก แล้วเขาก็เป็นผู้เลือกตัวแทนของพวกเขามาร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ภายใต้ชื่อย่อที่เราเรียกว่า ส.ส.ร. เพราะฉะนั้นผมขอเถอะครับ เลิกตีโพยตีพายว่าการตีเช็คเปล่าให้ ส.ส.ร. มันเป็นเรื่องที่เลวร้าย จริง ๆ แล้วการตีเช็คเปล่าให้ ส.ส.ร. เป็นเรื่องที่ถูกต้องตามหลักการประชาธิปไตยด้วยซ้ำ เพราะประชาชนเป็นคนเลือกคนที่จะมาเขียนกฎหมายให้เขา ผมว่าสิ่งที่มันเลวร้ายที่สุดคือการตีเช็คเปล่าให้ศาลรัฐธรรมนูญต่างหาก ที่ผ่านมามากหลายครั้งที่ประเทศเราอยู่ดี ๆ ก็ตีเช็คเปล่าให้ศาลรัฐธรรมนูญ และมันพาเรามาอยู่จุดนี้ครับ เพราะฉะนั้นการตีเช็คเปล่าให้ศาลรัฐธรรมนูญคือสิ่งที่เลวร้ายครับ ไม่ใช่การตีเช็คเปล่าให้กับ ส.ส.ร.

ผมสรุปนะครับท่านประธาน เวลาอันสั้นมาก รัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ต้องยืนยันในอำนาจแล้วก็หน้าที่ของพวกเราครับ อำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบมาจาก

ประชาชน ที่ ส.ส. ถูกเรียกว่าผู้ทรงเกียรติ ไม่ใช่เพราะว่า ส.ส. มีสมอง อันปราดเปรื่อง หรือว่าเป็นเทวดา เป็นเทพบุตรมาเกิด ไม่ใช่เนะครับ เราถูกเรียกว่าผู้ทรงเกียรติเพราะว่า เราเป็นตัวแทนประชาชน แล้วเราควรจะมีเกียรติในการทำอะไรก็ตามเพื่อที่จะเป็น ประโยชน์ให้แก่ประชาชน ถ้าท่านไม่เกิดไอเดีย (Get Idea) ประชาธิปไตย ผมอยากให้ท่าน ลองไปฟังอาจารย์ปิยบุตรพูดก็ได้เนะครับในยูทูป (YouTube) ผมเชื่อว่าถ้าท่านฟังเลกเชอร์ (Lecture) แล้วท่านอาจจะเข้าใจประชาธิปไตยมากขึ้น อย่างไรก็ตามเสียผมก็ยืนยันที่จะไม่รับ หลักการของญัตตินี้ อย่างไรก็ตามเสียเราต้องยืนยันในหน้าที่แล้วก็ตามอำนาจของเราครับ ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านจิรัฏฐ์ ต่อไปท่านนิคม บุญวิเศษ พรรคพลังปวงชนไทยเนะครับ หลังจากนั้นจะเป็น สมาชิกวุฒิสภา ท่านสมชาย แสวงการ ใช้เวลาให้หมดเนะครับ

นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ หัวหน้าพรรคพลังปวงชนไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ขออภัยที่ไม่เห็นด้วยในการส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้นั่งฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ หลายท่านก็อภิปรายไปทำนองเดียวกันว่าไม่เห็นด้วย ส่วนหลายท่านก็อภิปราย ไปลักษณะเห็นด้วย ก็แล้วแต่ความคิดของแต่ละท่านครับ ผมเคารพ แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมขอเรียนในที่ประชุมอย่างนี้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติใดห้ามให้มีการแก้ไข รัฐธรรมนูญ ฉะนั้นผมคิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาอยู่แล้ว ถ้าเราคิดว่า หน้าที่เราไม่ใช่ ผมเชื่อว่าหลายคนเชื่ออยู่แล้วว่าตัวเองมีหน้าที่ แต่ในการยืนนั่นถ้าท่านยืน ด้วยความรอบคอบ ท่านบอกว่าท่านมีความรอบคอบ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ขอให้สิ่งที่ท่านทำ เจริญ ๆ เถอะครับ แต่ถ้ายืนด้วยเหตุผลใด เรื่องการเมืองอะไรต่าง ๆ นั้น ก็ขอให้ตรงข้ามนะครับ ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้ง ๘๑,๓๓๓ คะแนน ได้ ส.ส. มา ๑ คน เราทราบดีอยู่แล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีข้อดีและข้อเสีย ฉะนั้นการแก้ไขให้ดีขึ้นมันย่อม จะเป็นเรื่องที่ดีใช่ไหมครับ และการทำรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นอำนาจสูงสุด เป็นกฎหมายสูงสุด ก็ควรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพราะทุกคนเป็นคนไทยด้วยกัน ฉะนั้นกฎหมายนะครับ ผมเชื่อว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามโลกสมัยใหม่ ถ้าเราคิดว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง กฎหมายเลย เราก็จะเหมือนเต่าล้านปี เหมือนไดโนเสาร์ เราก็ไม่สามารถที่จะแข่งกับ นานาอารยประเทศได้ อย่าลืมนะว่าประเทศไทยเรามีรัฐธรรมนูญมาหลายฉบับ และหลายฉบับนั้น เกิดขึ้นมาโดยการรัฐประหาร แล้วก็มีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาโดยประชาชนไม่ได้เห็นด้วย เลยครับ ถึงแม้บางท่านจะบอกว่าผ่านประชามติมาแล้ว แต่ท่านย่อมรู้ดีว่าประชามติที่ผ่านมา เป็นอย่างไร

ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ให้มีการแก้ไขได้ยากยิ่ง แต่ด้วยความที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรามีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ต่อประชาชน

เราช่วยกันพยายามที่จะแก้ไขให้ได้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีข้อยากนะครับ ถึงแม้จะมี ส.ส.ร. แล้ว ก็ยังต้องมีการทำประชามติครั้งที่ ๑ หลังจากที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านไปแล้วครับ ท่านประธาน ก็มีการถามประชาชนอีก โดยการทำประชามติครั้งที่ ๒ ท่านประธานครับ มันยากนะครับ ยังไม่พอครับ ถ้าเกิดประชามติผ่านแล้ว มีเพื่อนสมาชิกไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญ ก็สามารถทำได้อีกครั้ง ส่วนศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยเป็นอย่างไรเราไม่ทราบ ฉะนั้น ความยากนั้นมันยิ่งยากมากกว่า ผมก็เลยคิดว่าถ้ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ช่วยกัน การแก้ไข รัฐธรรมนูญผมเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ ผมเห็นความพยายามของกรรมาธิการวิสามัญหลายท่าน ที่ไปต่อสู้เพื่อให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ต้องขอขอบคุณครับ ที่ท่านเห็นความสำคัญ ของประเทศชาติ ของประชาชนเป็นหลัก ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในมาตรา ๒๕๖ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในหมวด ๑ หมวด ๒ เลยครับ เรายืนยันว่าเราจะมี การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่มีการแก้ไขบทนี้ครับ ฉะนั้นอย่าไปกังวลว่าการแก้ไข รัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้ใส่รายละเอียดลงไป เพราะเราให้อำนาจของ ส.ส.ร. ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน เราต้องมั่นใจครับว่าประชาชนเลือก ส.ส.ร. มา ฉะนั้นเราต้องให้หน้าที่ของ ส.ส.ร. ในการลงรายละเอียดในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้ารัฐสภาเราจะแก้ ถ้ามว่าแก้ได้ไหมครับ แก้ได้ แต่การโยนอำนาจให้ประชาชนเป็นเรื่องที่ สมควรที่สุด เพราะผมได้พูดไปแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เราจะมีการแก้ไข เราอยากให้เป็น ฉบับของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง -----

เพราะอย่าลืมว่าถ้าพี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมแล้วทุกคนสบายใจครับ รัฐธรรมนูญก็จะออกมาในลักษณะที่มีความเป็นธรรม เป็นสากลมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับของนานาชาติอารยประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยเดินได้ครับท่านประธาน ผมจึงอยากเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ว่าอยากให้สมาชิกทุกคนช่วยพิจารณาครับว่าโหวตไปในทิศทางเดียวกัน คือไม่ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญตีความครับ กราบขอบพระคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ตกลงท่านสมชายท่านจะสรุปเป็นคนสุดท้ายนะครับ เป็นผู้อภิปรายสรุปนะครับ ดังนั้นก็ผ่านไปนะครับ เชิญท่านจิรวัฒน์ อรัณยกานนท์ พรศก้าวไกล เชิญครับ แล้วจากนั้นจะเป็นท่านชลน่าน ศรีแก้ว นะครับ

นายจิรวัฒน์ อรัณยกานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม นายจิรวัฒน์ อรัณยกานนท์ สมาชิกรัฐสภา กรุงเทพมหานครนะครับ ท่านประธานครับ ผมได้อ่านญัตติอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็อยากที่จะลงรายละเอียด แต่ว่าในประเด็นใหญ่ของผมเองมีอยู่ ๒ ประเด็นครับท่านประธาน

ในประเด็นแรก ผมอยากจะเรียนผ่านรัฐสภาแห่งนี้ก่อนว่าอย่างแรกเลยก็คือการยื่นญัตติขึ้นมาเพื่อที่จะให้ประธานรัฐสภาส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่ารัฐสภามีอำนาจในการตั้งให้มี ส.ส.ร. จัดให้มี ส.ส.ร. หรือไม่ แล้วก็การทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่ผมเรียนว่าผมยังมีความสงสัยอยู่ในกรณีนี้ว่าการอาศัยข้อบังคับซึ่งมีศักดิ์ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญจะถูกต้องหรือไม่ เพราะว่าในการประชุมรัฐสภาเอง การจะนำเรื่องใดเข้ามาหารือจะต้องเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ ผมยกตัวอย่างอย่างเช่นในกรณีมาตรา ๑๕๖ ที่บอกว่าการประชุมของรัฐสภาจะต้องทำในกรณีดังต่อไปนี้ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๖ วงเล็บ และใน (๑๖) คำว่า กรณีอื่นใดตามรัฐธรรมนูญ ก็มีอยู่ ๓ กรณีตามบทเฉพาะกาล ซึ่งผมจะไม่ลงรายละเอียดให้เป็นการเสียเวลานะครับ แต่ผมอยากจะเรียนว่าในปัญหาเรื่องของอำนาจในการยื่นญัตตินี้เอง ผมคิดว่าประธานรัฐสภาน่าจะรู้ในเรื่องของปัญหานี้ดี อย่างไรก็ตามผมอาจจะเรียนกับท่านประธานรัฐสภาช้าเกินไป แต่ก็อยากที่จะบันทึกไว้ในรายงานการประชุมว่าข้อบังคับตรงนี้มีปัญหา คือข้อบังคับ ข้อ ๓๑ ให้อำนาจในกรณีที่เห็นว่า

เกี่ยวกับปัญหาหน้าที่และอำนาจยื่นต่อประธานรัฐสภา แต่ในขณะเดียวกันรัฐธรรมนูญไม่ได้มีการบัญญัติให้อำนาจในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ดังนั้นสิ่งที่เราประชุมกันอยู่ เราพูดกันอยู่ ถกเถียงกันอยู่ ผมเกรงว่าจะมีปัญหาเรื่องของการขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ดังนั้นอันนี้มันก็เป็นปัญหาทางข้อกฎหมายที่อาจจะถกเถียงกันได้ ซึ่งผมขอบันทึกไว้ในรายงานการประชุมในกรณีนี้

ในประเด็นที่ ๒ ถ้าเราจะพูดถึงเนื้อหาของญัตติคุณไพฑูรย์ นิติตะวัน ผมก็ได้อ่านญัตติโดยละเอียด แล้วผมก็อยากจะเรียนกับท่านประธานว่าในญัตติ ถ้าเป็นคำฟ้อง หรือเป็นคำร้อง ผมคิดว่าไม่มีมูลนะครับ ยกตัวอย่างกรณีที่ในย่อหน้าหนึ่งบอกว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เองก็ดี รัฐสภาไม่มีอำนาจ แล้วก็ไปยกเรื่องของหลักกฎหมายมหาชนเข้ามาในเรื่องของการจัดทำรัฐธรรมนูญ แต่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า ก่อนที่เราจะพูดหรือเราจะตีความในเรื่องกฎหมาย หรือจะไปยกหลักกฎหมายทฤษฎีอย่างไรมาก็ตาม ผมก็อยากที่จะย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ของรัฐธรรมนูญ หรือประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองในอดีตของเราว่าเราทำรัฐธรรมนูญกันมาอย่างไร ถ้าย้อนกลับไปนะครับ ซึ่งผมก็ไม่อยากที่จะให้เราอยู่กับปัจจุบันจนกระทั่งลืมอดีต นั่นก็หมายความว่าในปี ๒๕๓๔ ที่รัฐธรรมนูญมีปัญหา ก็ไม่ได้มีบทบัญญัติมาตราใดที่บอกว่าต้องจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แน่นนอนที่สุดว่าสุดท้ายก็มีการแก้ไขในรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๖ ปี ๒๕๓๙ ก็คือให้มีการจัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ในประการต่อมา แม้กระทั่งอยู่ในช่วงของกระบวนการที่ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยเองก็ตาม มีรัฐธรรมนูญที่มาจากการทำรัฐประหารเองก็ดี ตอนที่มีการฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๙ ก็มีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ไม่ได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการจัดให้มี ส.ส.ร. สุดท้ายเราก็ไปแก้ไขให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ และร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน -----

ผมยกตัวอย่าง ๒ กรณีดังกล่าวนี้ ก็อยากที่จะเรียนเพื่อนสมาชิกแล้วก็ผ่านไปยังพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านว่าก็ต้องหนักแน่นในหลักการว่าในอดีตเราเคยทำมาแล้วอย่างน้อย ๒ ครั้งครับ แม้กระทั่งในครั้งที่เป็นบรรยากาศแบบประชาธิปไตย ในอีกครั้งหนึ่งที่เป็นบรรยากาศแบบมีการรัฐประหาร ดังนั้นไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่ผมเห็นว่าจะต้องมีการยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ เพราะนี่เป็นอำนาจของรัฐสภาที่แท้จริงครับ และเราเองไม่ได้เป็นคนจัดทำเขียนเนื้อหารัฐธรรมนูญ เราเป็นคนแค่แก้หลักเกณฑ์ วิธีการ เปิดช่องให้มีการทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เท่านั้น นั่นก็หมายความว่าองค์กรรัฐสภาเพียงแค่ว่าแก้ไขเพิ่มเติม ส.ส.ร. ก็ไปร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เมื่อทำการกิจจบก็ยุบ ส.ส.ร. ครับ แล้วก็ส่งรัฐธรรมนูญนั้นให้ประชาชนลงประชามติว่าเอาไหมรัฐธรรมนูญแบบนี้ หรือไม่เอา ดังนั้นผมฝากท่านสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งผมคิดว่าหลายท่านผมได้ยินข่าวมาว่าจะใช้เอกสิทธิ์ตรงนี้ละที่แก้ไขปัญหามานานและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรวุฒิสภา ดังนั้นผมก็อยากที่จะขอคะแนนท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า ถ้ายังเห็นว่ากระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การจัดทำให้มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามกระบวนการประชาธิปไตยที่เห็นว่าทำได้ ก็โหวตไม่เห็นด้วยกับญัตตินี้ ไม่ต้องมีการขัดขวางนะครับ ผมฝากท่านประธานตรงนี้ครับ แล้วก็อยากเห็นบรรยากาศที่ไม่มีการชุมนุม ไม่มีความรุนแรงที่เกิดขึ้นในอนาคต รัฐธรรมนูญจึงเป็นคำตอบที่ดีที่สุดที่เราทำฉบับใหม่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปท่านสุดท้ายนะครับ นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่าผมไม่เห็นด้วย และขอคัดค้าน
ที่รัฐสภาจะมีมติส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาเองในการแก้ไข
บทบัญญัติรัฐธรรมนูญตามที่มีการเสนอผ่านรัฐสภาแห่งนี้ เป็นการแก้ไขมาตรา ๒๕๖
ในหมวด ๑๕

ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วย ก่อนอื่นผมต้องกราบ
ขอบพระคุณท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกนะครับ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล
สมาชิกวุฒิสภาบางท่านที่มีข้อเสนอ ส่วนใหญ่ที่อภิปรายวันนี้ครับ ได้แสดงเหตุผลแสดงผล
ที่ไม่เห็นด้วยว่าจะต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นเหตุผลทางข้อกฎหมาย เหตุผล
ทางข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับมิติทางการเมือง และเหตุผลที่จะมีผลกระทบเกิดขึ้นในอนาคต
ท่านประธานครับ มีสมาชิกหลายท่านบอกว่าเพื่อความรอบคอบ เพื่อความสบายใจ
แล้วก็ทำหน้าที่ของพวกเราโดยปลอดโปร่ง ราบรื่น ก็ควรจะส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
และการส่งนี้จะไม่มีความกระทบใด ๆ ต่อการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ที่อยู่ใน
วาระที่เราจะพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สาม ผมกราบเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพครับ ผมเป็นกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมคนหนึ่ง ใน ๔๕ คน
เรามีกำหนดเวลาที่พอจะประมาณการได้ และขอกราบเรียนท่านประธานครับ ถ้ามีการส่ง
ศาลรัฐธรรมนูญในวันนี้ถ้ามีมติ สิ่งที่เราคิดว่าเราจะได้รัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม ในประมาณ
เดือนสิงหาคมหรือเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๔ นะครับ ความหมายคืออะไรท่านประธานครับ
สิ่งที่เราจะได้ในการแก้ไขครั้งนี้คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๖๕ นั่นคือสิ่งที่เราได้ แต่ว่าสิ่งที่เราจะได้ตรงนี้ ต้องขออนุญาต
กราบเรียนท่านประธานครับ ปี ๒๕๖๔ ครับ ขอภัยที่เอ๋ย พ.ศ. ผิด เพราะดูชั้นตอนแล้ว
เราจะลงมติในวาระที่สอง วาระที่สาม ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ปิดสภา เปิดวิสามัญ
วันที่ ๑๗-๑๘ มีนาคม ให้ความเห็นชอบวาระที่สาม หลังจากนั้นเข้าสู่ประชามติ
กฎหมายประชามติที่กำลังจะออกบอกว่าไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ไม่เกิน ๑๒๐ วัน ดีว่า ๓ เดือน
ท่านประธานครับ -----

เดือนมิถุนายนครับ เราจะได้ทำประชามติ หลังจากทำประชามติ นำทูลเกล้าฯ ท่านประธานครับ
ก็น่าจะได้โปรดเกล้าฯ ในช่วงประมาณเดือนสิงหาคมหรือเดือนกันยายน ปี ๒๕๖๔ นะครับ
ท่านประธาน หลังจากนั้นจะเข้ากระบวนการตั้ง ส.ส.ร. ตั้ง ส.ส.ร. ไม่ง่ายครับ ต้องเลือกตั้ง
ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน เดือนพฤศจิกายนหรือเดือนธันวาคมถึงจะเริ่มตั้งได้ บวกไปอีก
๘ เดือนครับท่านประธาน ๘ เดือน ใกล้เคียงปี ๒๕๖๕ เกือบสิ้นปีเลยครับ นั่นหมายความว่า
ถ้าท่านทำอย่างนี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ทันในการเลือกตั้งปี ๒๕๖๖ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖
ไม่ทันครับ เพราะท่านต้องไปทำกฎหมายลูก กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญรองรับอีก อันนั้น
คือผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ครับ พอท่านเห็นจังหวะอย่างนี้ จะอาศัยช่องว่าง ช่องจังหวะอะไร
ดึงจังหวะเวลา ล้วนมีผลกระทบทั้งหมด อันนั้นคือเหตุผลที่เกิดขึ้น ผมจะไม่ลงลึกในเหตุผล
ทางด้านการเมืองท่านประธานครับ แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ดูจากญัตติ
มีเพื่อนสมาชิกพูดไปเยอะ ท่านสมาชิกอาวุโสที่ผมต้องขออนุญาตกล่าวนาม ท่านบัญญัติ
บรรทัดฐาน ท่านได้ร้อยเรียงเหตุผลข้อกฎหมายชัดเจนมาก เป็นเหตุผลที่ไม่ควรย่น ในญัตติ
ของท่าน ท่านบอกว่าเป็นการกระทำของรัฐสภา ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕
ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ ท่านอ้างหลักกฎหมาย
มหาชน ท่านประธานครับ การที่ท่านเขียนในญัตติบอกว่าการกระทำของเราขณะนี้
คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ เป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจ
นี่คือข้อวินิจฉัยของท่านเองนะครับ แต่พวกผมเองเห็นว่าการกระทำครั้งนี้มันเป็นการกระทำ
ที่อยู่ในอำนาจของรัฐสภา เพราะรัฐสภาบอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญกระทำโดยรัฐสภา
เป็นรายมาตราครับ เป็นรายมาตรา จริงอยู่ท่านบอกว่าการแก้ไขครั้งนี้จะมีผลทำให้เกิด
การจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ อันนั้นคือผลครับ นั่นคือผล เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่า
เป็นการกระทำข้างหน้ามิได้ เราเองมิได้กระทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับครับ ถ้าเราเป็นคนกระทำ
รัฐธรรมนูญทั้งฉบับผมจะไม่ได้แย้งท่านเลยเพราะไม่มีอำนาจ ศาลรัฐธรรมนูญเองก็วินิจฉัย
โดยเฉพาะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๘-๒๒ ปี ๒๕๕๕ ผมสรุปประเด็นชัด ๆ
เลยนะครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีผลให้มีการทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ ควรจะไปถาม

เจ้าของอำนาจที่เป็นผู้สถาปนารัฐธรรมนูญก็คือพี่น้องประชาชน ผมไม่เถียงครับ ยอมรับด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ประมวลเข้ามาในข้อกฎหมาย ขณะนี้รัฐสภาไม่ได้แก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แต่เมื่อเราแก้ไขรายมาตรา ผ่านความเห็นชอบในกระบวนการทั้งหมดแล้ว เราจะได้ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ท่านประธานครับ เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) ปี ๒๕๖๔ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานสังเกต รัฐธรรมนูญไม่มีปี พ.ศ. นะครับ เพราะเรายึดหลักว่าต้องเป็นถาวร ที่ใช้ในห้องประชุมด้วย เขียนผิดนะครับ ผากฝ่ายที่ดูแลเรื่องนี้ไปเอาออกด้วย อายเขาครับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพราะเป็นการถาวร ท่านอ้างในญัตติบอกว่าไม่มีรัฐธรรมนูญถาวรใด ๆ ที่ให้อำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ ถูกครับ ถ้าคนบัญญัติรัฐธรรมนูญไปเขียนอย่างนั้น ก็เสียสิทธิแล้วท่านประธาน ผมขออนุญาตใช้คำอย่างนี้เลยนะครับ พอมันเป็นถาวรมันจะไป ยกเลิกตัวเองได้อย่างไร ท่านบอกว่ามีแต่รัฐธรรมนูญชั่วคราวเท่านั้นที่มาจากการยึดอำนาจ ทั้ง ๆ ที่บอกว่าต้องไปทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ ไม่เถียงครับ ก็เขาเป็นชั่วคราว เขาต้องไปทำ ฉบับใหม่เป็นถาวร แต่สิ่งที่ท่านอ้างนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธาน มีสมาชิกพูดไปเยอะครับ รัฐธรรมนูญฉบับถาวรที่แก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... อย่างน้อย ๒ ฉบับ เพื่อนสมาชิกพูดไปแล้ว ปี ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมให้ทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ ปี ๒๕๔๒ ได้ ล่าสุด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ปี ๒๕๓๙ ให้ไปจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ปี ๒๕๔๐ ได้ อันนี้ก็อยู่ในถาวรครับ -----

เพราะฉะนั้นอำนาจรัฐสภาสามารถแก้ไขเพิ่มเติมในรายมาตราให้ไปจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ แต่สิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้ เราเองก็ไม่ได้โต้แย้งครับท่านประธาน การวินิจฉัยเป็นการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านประชามติ แต่ขณะนี้ เป็นปี ๒๕๖๐ เราคำนึงถึงจุดนั้นท่านประธาน เราคำนึงถึงจุดนั้น และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ เองก็ไปเขียนรองรับด้วยว่าเมื่อจะมีการแก้ไขบทบัญญัติที่ว่าด้วยการแก้ไข หมวดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ก็ให้พี่น้องประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจ เป็นผู้สถาปนารัฐธรรมนูญให้ความเห็นชอบ นี่เราเคารพสิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้

ท่านประธานครับ ในข้อกฎหมายอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธาน ในญัตติบอกว่าอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ การยื่นขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๗ (๒) ก็คือวินิจฉัยหน้าที่ และอำนาจของรัฐสภาเรา ต้องเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจที่เกิดขึ้นแล้ว ท่านบัญญัติได้พูดไปแล้ว ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ที่เกิดขึ้นแล้วนะครับท่านประธาน ขณะนี้ ที่เกิดขึ้นแล้วเราแก้ไขเป็นรายมาตราครับ เราไม่ได้แก้ไขทั้งฉบับ แม้ว่ารัฐธรรมนูญผ่าน แก้ไขเพิ่มเติมผ่าน ส.ส.ร. ไปยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นั่นเกิดขึ้นแล้ว ถ้าท่านจะร้อง ไปร้องตรงโน้น ร้องตรงโน้นเลยครับ แต่ท่านไม่มีสิทธิร้องเพราะว่ารัฐธรรมนูญผ่าน ประกาศบังคับใช้ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ท่านเองเป็นคนพูดเอง กฎหมายมหาชนบอกว่า ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ ขณะนี้ถ้าเราแก้ไขได้มันจะมีอำนาจอยู่ในรัฐธรรมนูญครับ ท่านประธาน มันจะมีอำนาจอยู่ในรัฐธรรมนูญ เราก็ทำตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น ในข้อกฎหมายที่ท่านอ้างถึงมันต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว เราไม่เคยมีปัญหาข้อโต้แย้งกันเลยนะครับ มีแต่สมาชิกบางท่านเห็นแย้ง แต่ไม่ใช่เป็นเหตุ ที่จะต้องยื่น ต้องยื่นอาศัยข้อกฎหมายครับ ท่านอ้างข้อบังคับผมไม่เถียง ข้อ ๓๑ นี่ยื่นได้ จะชอบหรือไม่ชอบเรื่องของการประชุมว่าไปอีกทีหนึ่ง แต่ว่ามาตรา ๒๑๐ (๒) เขาบอกว่า เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วก็เขียนไว้ชัดเจนใน พ.ร.บ. หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เขาจะรับวินิจฉัยกรณีใด

ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลที่ผมนำเรียนท่านประธานมาทั้งหมด ไม่ลงลึกปัญหาข้อการเมือง เรามีอำนาจอย่างเต็มที่ในการที่จะทำหน้าที่เราในการแก้ไข รัฐธรรมนูญเป็นรายมาตรา ส่วนผลพวงที่เกิดขึ้นมาเมื่อมีรัฐธรรมนูญแล้ว นั้นเป็นไปตาม บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่จะไปมี ส.ส.ร. ต่อไป ไม่เห็นด้วยครับที่จะส่งศาลรัฐธรรมนูญ เรามี อำนาจเต็มของเรา แล้วก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่าขอเถอะครับ มติของท่าน ด้วยเหตุผลข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริง และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า เราใช้ดุลยพินิจของเราได้ ผมไม่อยากจะให้ทุกท่านไปอยู่ในการครอบงำ การผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๔ ท่านประธานครับ หน้าที่ของเราต้องทำหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย แสดงเถอะครับ อย่าให้ความเห็นชอบ กับญัตตินี้ เรียกศักดิ์ศรีของพวกเราคืนมาครับท่านประธาน กราบขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๕๑ ผู้เสนอจะใช้สิทธิอภิปรายสรุป ผู้เสนอมี ๒ ท่าน ได้มอบให้ ท่านสมชาย แสวงการ ดังนั้นเชิญท่านสมชาย แสวงการ สรุปครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะ สมาชิกผู้เสนอญัตติร่วมกับท่าน ส.ส. ไพบุลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา และ ส.ส. อีกรวม ๗๕ ท่าน ขออนุญาตเสนอต่อท่านประธานเพื่อสรุปในตอนท้ายเพื่อขอความเห็นชอบ ต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ ในการที่จะนำญัตติดังกล่าวส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภา ตามมาตรา ๒๑๐ (๒) หลังจากที่ท่านไพบุลย์ ได้อภิปรายเปิดมาแล้ว แล้วก็สมาชิกรัฐสภาทั้ง ส.ส. ส.ว. ก็อภิปรายความเห็นต่าง ๆ มากมาย -----

ผมคิดว่าถึงเวลาที่สมาชิกจะต้องตัดสินใจร่วมกันครับว่าเราจะทำหน้าที่ตามหลักนิติธรรม นิติรัฐ อย่างถูกต้อง รอบคอบหรือไม่ อย่างไร เหตุผลที่ต้องนำเรียนเพราะว่าผมยืนยัน มาตลอดครับ ระยะเวลาที่ทำหน้าที่ร่วมในรัฐสภาแห่งนี้ ตั้งแต่การเสนอญัตติแก้ไข รัฐธรรมนูญ ผมเห็นด้วยว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นรายมาตรากระทำได้ แต่ไม่เห็นด้วย ว่าให้มีการอนุญาตหรือดำเนินการให้ไปร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ นี่เป็นเหตุผลหลัก แล้วก็ลงมติไม่เห็นชอบในร่างของพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคร่วมฝ่ายค้านทั้ง ๒ ญัตติ เพราะชัดเจนครับ ญัตติของทั้ง ๒ ร่างนั้น บัญญัติให้มีหมวด ๑๕/๑ ว่าด้วยการจัดทำ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อันนี้เป็นเหตุผลหลักเลยนะครับ

ประการที่ ๒ ผมให้ความร่วมมือกับรัฐสภา ตั้งแต่ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ของรัฐสภาในการศึกษาก่อนรับหลักการ ประชุมไม่ขาดเลยสักครั้งเดียว ศึกษาทั้ง ข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริง แล้วดูคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดความรอบคอบ ของรัฐสภา มิให้เกิดข้อครหา และมีให้เกิดพลาตพล้งในข้อกฎหมาย และเมื่อสภามีความเห็น เสี่ยงข้างมากตั้งกรรมาธิการหลังรับหลักการวาระที่หนึ่ง ผมก็เข้าไปเป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการ คนที่ ๔ ในการประชุมคณะกรรมาธิการร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งอยู่ใน เอกสารฉบับนี้ กำลังจะเสนอกับท่านประธานสภาวันที่ ๑๑ นี้ จัดทำเสร็จแล้วในวันนี้ ประชุมทั้งสิ้น ๙ ครั้ง ไม่เคยเลยที่จะขาดการประชุม แล้วอยู่ตั้งแต่เริ่มต้นยันจบ มีความเห็น ในการอภิปราย มีข้อเสนอ มีข้อสงวน ร่วมกับเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และสมาชิกวุฒิสภา อยากเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่รอบคอบตามหน้าที่ของวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ร่วมกับท่าน แต่จำเป็นครับว่าเมื่อพบข้อสงสัยในข้อกฎหมาย ทั้งคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญใน ๒ คดีที่เกิดขึ้นในอดีต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ รวมถึง มีความเห็นต่างของภาคประชาชน ไม่ว่าจะเป็นผู้เสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยยกร่าง ขึ้นมาใหม่ หรือประชาชนอีก ๑๓๐,๐๐๐ ชื่อ เขาคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยการยกร่าง ขึ้นมาใหม่ และยังมีความเห็นของประชาชนอีก ๑๖,๘๐๐,๐๐๐ เสียง ที่เขาลงประชามติว่า เขาเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมา จำเป็นครับว่าต้องพิจารณาถึงรอบคอบหนักขึ้น ไปอีก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ขณะนี้ท่านไพบุลย์และผมเห็นว่าญัตติดังกล่าวสมควรส่งไปให้

ศาลรัฐธรรมนูญนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยเสียงของสมาชิกรัฐสภาด้วยกัน จริงอยู่ครับ สมาชิกหลายท่านอาจจะบอกว่าเมื่อทำเสร็จแล้วแก้ไขแล้ว ก็อาศัยมาตรา ๒๕๖ (๘) ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้ หรือไปอาศัยเมื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วในวาระที่สาม ยื่นตามมาตรา ๒๕๖ (๙) ก็ได้ อันนั้นก็หมายความว่านั่นจะต้องไปเสียเวลาอีก แล้วถ้าเกิดกรณีที่มีมันเกิดล้มขึ้นมาจะอย่างไร ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าไม่ได้มีเจตจำนงมุ่งหมายใดที่จะทำให้การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งสมาชิกสภากำลังทำอยู่นั้นมีความถูกต้องหรือยืดเยื้อไป เพราะวาระที่จะไปกำหนดการประชุมวันที่ ๒๔-๒๕ กุมภาพันธ์ ในการพิจารณาวาระที่สอง ก็เตรียมเข้าสู่การพิจารณาได้ ส่วนการพิจารณาในวาระที่สาม วันที่ ๑๗-๑๘ มีนาคม ก็กำหนดไว้แล้วในสมัยวิสามัญ แต่การยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญในวันนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งครับ เพราะจะทำให้เกิดความรอบคอบและถูกต้องชัดเจนว่าสภานั้นมีอำนาจหรือไม่ ในส่วนของสมาชิกที่เห็นว่าไม่มีอำนาจ ก็จะได้ส่งให้ศาลวินิจฉัย เช่นกันครับ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัย ใครจะเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย ท่านสมาชิกหลายท่านบอกว่าสภามีอำนาจวินิจฉัย กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพต่อเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมไปตรวจการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องขออภัยที่เอ่ยสั้นเล็กน้อยนะครับ ตรวจแล้วการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญที่ทำงานมาจนถึงปัจจุบันท่านมีคติความเยอะมาก ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน แล้วพบว่าในปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ ที่มีรัฐสภาแห่งนี้ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มีคติความที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยหรือรับคำร้องไปทั้งสิ้น ๑๐๘ คำร้อง วินิจฉัยไปแล้ว ๓๒ คำร้อง มีคำสั่ง ๗๖ คำร้อง ในปี ๒๕๖๔ มีคำร้องมาทั้งสิ้น ๖ คำร้อง มีคำวินิจฉัยไปแล้ว ๑ คำร้อง แล้วมีคำสั่ง ๕ คำสั่งที่ต้องพูดอย่างนี้เพราะอะไรครับ กำลังจะบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัย -----

เพราะหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ชัดในมือผมครับ เป็นการลงมติ และเป็นการส่งญัตติ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวม ๙ ครั้ง ในปี ๒๕๖๓ และ ๒ ครั้ง ในปี ๒๕๖๔
ถ้าท่านเห็นว่าสภามีอำนาจจริงในการที่จะวินิจฉัยเอง ท่านส่งเพื่อนสมาชิกหลายคนไปให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยทำไมล่ะครับ ยกตัวอย่างได้ชัดเจนครับ ท่านส่งคำร้องเมื่อวันที่ ๔
เดือน ๙ ปี ๒๕๖๓ ขอให้วินิจฉัยคุณสมบัติของ ส.ส. ผมจะไม่เอ่ยชื่อนะครับ และถัดมา
อีกหลายครั้งครับ ท่านส่งคำร้องไปให้วันที่ ๑๘ เดือน ๙ ปี ๒๕๖๓ ส่งคำร้องให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ว่าเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือไม่
และศาลก็มีมติยกคำร้อง ยังมีอีกหลายคดีครับ ท่านส่ง พลเอก ประยุทธ์ไปศาลรัฐธรรมนูญ
สุดท้ายยังมีการส่งเพื่อน ส.ส. ที่เป็นผู้ร่วมเสนอญัตติกับผมนะครับ คุณไพบุลย์ นิตตะวัน
ไปยังศาลรัฐธรรมนูญว่าขาดคุณสมบัติเป็น ส.ส. หรือไม่ และศาลรัฐธรรมนูญก็วินิจฉัยว่า
ไม่ขาดนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนเลยครับว่าที่ต้องเอ่ยและพาดพิงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รวมทั้งสิ้น ๑๑ ครั้ง ที่ ส.ส. และสภาผู้แทนราษฎรส่งเอกสาร ส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ
เพื่อวินิจฉัยทั้งความชอบ ไม่ชอบ เรื่องอะไรก็ตาม มีทั้งศาลยกคำร้อง มีทั้งศาลมีมติ
เป็นเอกฉันท์ว่าใช่ ไม่ใช่ต่าง ๆ นั้นเป็นเพราะอะไรครับ เพราะตามหลักกฎหมาย
ไม่มีหรอกครับว่าสภาใดหรือองค์กรใดเป็นที่สิ้นสุด เขาวางหลักกระบวนการยุติธรรมไว้
ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ ในเมื่อศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายตุลาการ
ที่ต้องถ่วงดุลไม่ให้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติมากเกินไป เกินจากอำนาจที่ได้รับ
มอบหมายจากรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด
และมีอำนาจหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ให้ โดยเฉพาะมาตรา ๒๑๐ (๒)
และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญอีกหลายมาตราของศาลรัฐธรรมนูญเองนั้น ผมจึงเห็นว่า
ครั้งนี้เมื่อการจะทำให้รัฐสภา มีหน้าที่ถูกต้องในการพิจารณาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญรอบคอบ
อย่างที่ว่าแล้ว อย่าให้เกิดการเสียตั้งแต่ ๑. คือเสียเงินลงประชามติไปแล้ว แล้วมีผู้ไปยื่นต่อ
ศาลรัฐธรรมนูญ เสียไป ๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วบอกว่าการกระทำดังกล่าวกระทำไม่ได้
หรือเมื่อผ่าน (๘) ไปแล้ว ท่านก็ไปยื่นตามมาตรา ๒๕๖ (๙) อีก แล้วเสียหายในการที่
จะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการกระทำของผมและเพื่อนสมาชิกรัฐสภา

รวม ๗๕ คน และจะมีสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันโหวตเห็นชอบไปนั้น จึงเป็นความชอบอย่างยิ่งที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ ได้ทำหน้าที่ ในการตรวจสอบ ถ่วงดุล วินิจฉัยความถูกต้องของกฎหมายฉบับนี้ เหตุผลที่ผมต้องพูด เพราะอะไรครับ เพราะมีคนไปยื่นแล้วต่อศาลรัฐธรรมนูญ ๒ คน จะไม่เอ่ย นี่คือเอกสารที่อยู่ในมือผม ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เป็นการกระทำล้มล้างการปกครอง ๒ รายครับ ไปรออยู่แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญมีเอกสารแถลงข่าวเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ขอให้ผู้ร้องท่านหนึ่งไปนำเอกสารยื่นต่อศาลให้ครบ คือรายชื่อผู้ถูกร้องที่ท่านลงมติเห็นชอบไป อันนั้นก็คือกรณีที่ ๑ อีกกรณีหนึ่ง ผู้ร้องอีกคนหนึ่งศาลบอกให้รอพิจารณาพร้อมกัน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วจะทำให้เราเกิดความถูกต้อง รอบคอบ และศาลรัฐธรรมนูญอาจวินิจฉัยได้ ตั้งแต่ต้นครับว่า ๑. เมื่อสภาส่งไปแล้ว ศาลจะรับคำร้องหรือไม่ ๒. ศาลรับคำร้องไว้แล้ว จะวินิจฉัยออกมาว่าสภาทำได้หรือไม่ ถ้าสภามีหน้าที่ให้เกิดการล้มรัฐธรรมนูญ แล้วร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ได้ สภาก็ลงมติในวาระที่สาม วันที่ ๑๗ วันที่ ๑๘ มีนาคมต่อไปได้ แล้วก็ให้มี ส.ส.ร. ตามที่ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑๕/๑ ว่าด้วยให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ หรือ ๒. ศาลวินิจฉัยว่าทำไม่ได้ ถ้าทำไม่ได้เราก็กลับมาครับ ก็แก้ไขรายมาตรา ดังที่พรรคฝ่ายค้านเคยเสนอมา ๓-๔ ประเด็น ความจริงท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาทราบที่อยู่ครับว่ารัฐธรรมนูญใช้เป็นกฎหมายสำหรับประชาชนทั้งประเทศ ไม่อาจสร้างความพอใจให้กับทุกคนได้ ไม่อาจสร้างความยอมรับให้กับทุกคนได้

แต่เมื่อผ่านประชามติมาแล้วการแก้ไขต้องยากเป็นพิเศษ ซึ่งในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของ
กรรมาธิการ ซึ่งบันทึกไว้ในกาที่จะส่งต่อสภา ชัดเจนครับว่าเราแก้ไขไปเรียบร้อยแล้ว
จากสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีส่วนในการร่วมพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญจาก ๑ ใน ๓ ต้องฟังเสียง
ด้วยนะครับ ก็แก้ไขเป็นการออกเสียงในมาตรา ๒๕๖ (๓) ในวาระที่หนึ่ง ว่าให้ใช้เสียง
ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ด้วย และการออกเสียงในวาระสุดท้าย
คือวาระที่สาม ท่านที่จะต้องลงความเห็นชอบ ก็ต้องให้ความเห็นชอบ ๒ ใน ๓ ของสมาชิก
รัฐสภาเช่นเดียวกัน ผมกราบเรียนว่ามีเพื่อนสมาชิกหลายคนบอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในหมวด ๑๕
ซึ่งบัญญัติไว้แต่เพียงมาตรา ๒๕๕ หมวดแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕
และมาตรา ๒๕๖ ในมาตรา ๒๕๖ ชัดเจนนะครับ โดยเฉพาะ (๘) บอกว่ากรณีแก้ไขเพิ่มเติม
รัฐธรรมนูญเป็นการแก้ไขหมวด ๑ หมวด ๒ เรื่องบททั่วไป หมวดพระมหากษัตริย์
หรือหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ หรือเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวกับศาล องค์กระอิสระ
ก่อนดำเนินการให้จัดออกเสียงประชามติ ไม่มีมาตราใดเขียนไว้ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ สมาชิก ขอไม่เอ่ยนามนะครับ ที่เป็นกรรมาธิการผู้อาวุโสท่านหนึ่ง ท่านเห็น
ประเด็นนี้เช่นกันในการประชุมกรรมาธิการ ท่านยังอยากเติมไปเลยครับว่าให้เติม
หมวด ๑๕/๑ ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาด้วย ซึ่งมันปรากฏหลักฐานชัดเจน
ในเอกสารที่จะส่งเข้าสู่สภาตั้งแต่วันแรกที่หนึ่งแล้ว ในวาระที่สอง และวาระที่สาม ยังมีอยู่
ชัดเจนครับว่าหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๒๕๖/๑ ให้มี
สภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวดนี้

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) :
ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ
เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ผมขอประທံးท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๖ แล้วก็ ผู้อภิปราย ข้อบังคับ ข้อ ๔๕ แห่งการประชุมรัฐสภา ท่านได้ใช้ข้อความยื่นเยื่อ ยาว ช้าซาก ซึ่งมันเป็นการสรุป ท่านก็อภิปรายมาเยอะแล้ว อยากจะให้ผู้สรุปได้กระชับแล้วก็สั้น ๆ ครับ เพราะเราเข้าใจหมดแล้ว ท่านประธาน ข้อบังคับ ข้อ ๖ ช่วยควบคุมการประชุมด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ วินิจฉัยด้วยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอ วินิจฉัยนะครับ คือการใช้เวลาตามนั้นะครับ ผู้อภิปรายสรุปเขาใช้เวลาที่เหลืออยู่ของวุฒิสภา ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภาแห่งนี้ใช้มาตลอดเมื่อมีการแบ่งกันนะครับ ทุกฝ่ายใช้ครบ หมดนะครับ ดังนั้นอีก ๖ นาที ฟังต่อแล้วกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ในการอภิปรายสรุปของผู้เสนอญัตติ ก็เป็นปกติอย่างที่ท่านประธานวินิจฉัยถูกต้องโดยชอบ แล้วนะครับ โดยสรุปที่เหลือระยะเวลาอยู่นะครับ ผมขออนุญาตนำเรียนท่านประธานเลย ชัดเจนว่าสิ่งที่วันนี้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีความเห็นในทางเดียวกันหรือไม่ ก็ตาม ในการส่งศาลรัฐธรรมนูญตามญัตติที่ผมกับท่าน ส.ส. ไพบูลย์ นิติตะวัน และพวก ได้เสนอนั้น เป็นความรับผิดชอบต่อรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนมากครับว่าท่านเองมาจาก รัฐธรรมนูญ ท่านเองเป็นองค์กรที่เกิดภายใต้รัฐธรรมนูญโดยประชาตติกำหนดให้ท่านเกิด เกิดสภาผู้แทนราษฎร เกิดวุฒิสภา เกิดคณะรัฐมนตรี แล้วก็เกิดองค์กรศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็บัญญัติไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญว่าให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่วินิจฉัย กรณีที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของ ครม. ส.ส. ส.ว. วันนี้เกิดปัญหาแล้วครับ ข้อความเห็นที่แตกต่างกันระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายหนึ่ง สมาชิกวุฒิสภาฝ่ายหนึ่ง อาจจะมีทั้งเห็นด้วยและเห็นต่าง เป็นข้อความเห็นทางกฎหมายทั้งสิ้นครับ เป็นข้อความเห็น ทางกฎหมายที่ชัดเจนมากกว่านำไปสู่ปัญหาในอนาคต -----

เพราะฉะนั้นสภาจำเป็นต้องนำเรื่องนี้ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญให้มีการวินิจฉัยเสียให้สิ้น
กระแสความ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้น
มีความแม่นยำ มีความซื่อสัตย์ มีความซื่อตรงในการวินิจฉัย หลายคดีครับ ศาลรัฐธรรมนูญ
นำเรื่องที่ได้จากสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือผู้ร้องก็ดี ยกคำร้องก็มาก มีเสียงที่ไม่ได้เป็น
เอกฉันท์ ๗ ต่อ ๐ หรืออะไรก็แล้วแต่นะครับ มีเสียงข้างมาก ๕ ต่อ ๔ ก็มีนะครับ อาจจะรับ
หรือไม่รับ อย่างเพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกไปแล้ว แต่สภาได้แสดงเจตจำนงร่วมกัน
และเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และเป็นไปตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ อีกทั้งเป็นไปตาม
ข้อบังคับของสภา มีเหตุการณ์อันชัดเจนว่ามีข้อสงสัยทางกฎหมาย ไม่ได้ทำให้เหตุการณ์
การพิจารณาในวาระที่สอง วาระที่สาม ซึ่งวันที่ ๒๓ วันที่ ๒๔ วันที่ ๒๕ เราก็มองว่ากัน
ต่อนะครับ ศาลก็มีเวลาในการที่จะได้รับฟังข้อมูล ได้รับคำร้องพร้อมเอกสาร ซึ่งผมก็
กราบเรียนท่านประธานว่าหากสภาเห็นชอบให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญ ทางฝ่ายผู้ยื่นญัตติ
ได้เตรียมเอกสารไว้พร้อมแล้วเช่นกัน ก็สามารถส่งได้ทันในวันนี้หรือวันพรุ่งนี้ได้เลยนะครับ
ก็ขออนุญาตฝากท่านประธานได้ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยโดยเร็ว หากศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยแล้วเป็นประการใดผมก็ยอมรับครับ ผมกราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาอีกครั้ง
เป็นครั้งสุดท้ายว่า ด้วยความเคารพต่อการทำหน้าที่ของท่านตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องยืนยัน
ในการที่ปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ในหลักนิติธรรม อยู่ในการยึดผลประโยชน์ของประเทศชาติ
และความสุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง ท่านต้องทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ท่านอย่ากลัว
เลยครับ อย่ากลัวความจริงครับ อย่ากลัวว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยอย่างไร ผมไม่กลัวครับ
ผมเคารพศาล ไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าทำได้หรือทำไม่ได้ ผมก็ยอมรับเสมอ ผมจึงเรียนมายัง
ท่านสมาชิกทุกท่านครับ พี่น้องประชาชนเขารออยู่เหมือนกันครับ เขาอยากเห็นคำชี้ขาดของ
ศาลรัฐธรรมนูญในสิ่งที่ เป็นข้อกังวล ข้อกฎหมายที่เห็นต่างกัน อย่าให้สภาไปทำหน้าที่แทน
สภาทำหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมาย แต่ผู้วินิจฉัยกฎหมายโดยเฉพาะวินิจฉัยความถูก
ความชอบในการถ่วงดุลกันในองค์กรของระบอบประชาธิปไตยนั่นก็คือศาล และองค์กร
ที่มีหน้าที่ในการวินิจฉัยแท้จริงไม่ใช่สภาครับ องค์กรที่มีหน้าที่วินิจฉัยรัฐธรรมนูญก็คือ
ศาลรัฐธรรมนูญ ก็ขออนุญาตใช้เวลาเพียงเท่านี้ในการกราบเรียนต่อท่านสมาชิกรัฐสภา

เพื่อขอความเห็นชอบของท่านในการส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญในวันนี้ กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ต่อรัฐสภา เป็นเรื่องด่วน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งรัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง สำหรับเรื่องนี้รัฐสภาได้รับเรื่องในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ดังนั้นครบกำหนด ๖๐ วัน คือวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ในวันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ จะมาแถลงเรื่องนี้ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

อาเซียน (ASEAN) เริ่มจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ในปี ๒๕๕๒ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าในสาขาผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วนภายในภูมิภาค โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านมาตรฐานระหว่างกัน ปรับมาตรฐานให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อนำไปสู่การยอมรับผลการตรวจสอบรับรอง ซึ่งต่อมาในปี ๒๕๖๓ ประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ทุกประเทศได้แจ้งความพร้อมสำหรับการลงนามข้อตกลง สำหรับประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้ลงนามในข้อตกลงแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ได้ลงนามในข้อตกลงครบทั้ง ๑๐ ประเทศ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ----- - ๕๗/๑

โดยข้อตกลงจะมีผลบังคับใช้เมื่อสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ทุกประเทศได้แจ้ง หรือมอบ
สัตยาบันต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN) หรืออย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๑๕ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นเหตุผลของการเสนอข้อตกลงเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้
ภายใต้ข้อตกลง ประเทศสมาชิกต้องยอมรับผลการตรวจสอบ รับรองเฉพาะผลิตภัณฑ์
ยานยนต์ที่ผลิตขึ้นใหม่จากประเทศอาเซียน (ASEAN) ได้แก่ รถยนต์ ยางล้อ เชื้อชนิดนิรภัย
สำหรับรถยนต์ กระจกนิรภัย ระบบห้ามล้อของรถยนต์ ที่นั่ง และพนักงานคุ้มครอง กระจก
มองหลัง มาตรวัดความเร็ว พวงมาลัย และแตรรถยนต์ กระทรวงอุตสาหกรรมขอเรียนว่า
การบังคับใช้ข้อตกลงดังกล่าวจะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการส่งออก
และนำเข้าผลิตภัณฑ์ยานยนต์ และขึ้นส่วนในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) โดยเฉพาะ
ประเทศไทยซึ่งเป็นผู้นำของอาเซียน (ASEAN) ในการส่งออกยานยนต์และขึ้นส่วน
ซึ่งในปี ๒๕๖๒ และปี ๒๕๖๓ การส่งออกผลิตภัณฑ์ยานยนต์และขึ้นส่วนไปจำหน่าย
ในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) ของประเทศไทย มีมูลค่า ๓๔๖,๕๗๙ ล้านบาท
และ ๒๒๐,๕๓๐ ล้านบาทตามลำดับ รวมทั้งจากสถิติในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยเป็นผู้ผลิต
ยานยนต์และขึ้นส่วนอันดับ ๑๑ ของโลก และอันดับ ๕ ของเอเชีย (Asia) โดยการยอมรับ
ผลตรวจสอบรับรองจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ระยะเวลาและขั้นตอนในการส่งออก บรรเทาปัญหา
การใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN)
เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ สร้างตลาดและฐานการผลิตร่วมกันในภูมิภาค
อาเซียน (ASEAN) และเป็นการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมรถยนต์ นอกจากนี้
ประเทศไทยยังมีหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการตรวจสอบรับรอง
ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ที่อยู่ในขอบข่ายของข้อตกลง เช่น สถาบันยานยนต์ และศูนย์ทดสอบ
ยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ ที่จะช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการไทยให้ส่งออกผลิตภัณฑ์
ยานยนต์และขึ้นส่วนได้มากขึ้น ทั้งนี้ ในข้อตกลงการเจรจาจัดทำข้อตกลงฉบับนี้ ซึ่งใช้เวลา
ในการเจรจา ๑๐ ปี กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ได้ดำเนินการหารือและขอความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๗๘ วรคสี่

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้นกระผมจึงขอเสนอ
ข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN
Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products)
เพื่อท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณ
ท่านรัฐมนตรีครับ ต่อไปเชิญท่านสมาชิกอภิปรายนะครับ ที่ลงชื่อไว้ท่านแรก ท่านสมชาย
หาญหิรัญ เชิญครับ

นายสมชาย หาญหิรัญ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม สมชาย หาญหิรัญ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่น
ต้องกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
ที่ได้กรุณาสรุปประเด็นสำคัญ ความจำเป็น และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ
ในการลงนามในข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์
ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for
Automotive Products) ในครั้งนี้ -----

ซึ่งผมจะขออนุญาตเรียกสั้น ๆ ว่าอาเซียน เอ็มอาร์เอ (ASEAN MRA) นะครับ ในการรวมตัวของเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ วันนี้เราจะเห็นอยู่ทุกมุมของโลกนะครับ วัตถุประสงค์ของการรวมตัวของประเทศสมาชิกในความตกลงทางด้านเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ นั้น มีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญอยู่ ๒ ด้าน

อันที่ ๑ คือการเพิ่มโอกาสการค้าระหว่างกันของประเทศสมาชิก ซึ่งเราเรียกว่าเทรดครีเอชัน (Trade creation)

อันที่ ๒ ก็คือการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าของประเทศสมาชิกผ่านการประหยัดต่อขนาดและการประหยัดต่อประเภท ซึ่งเรียกว่าการแบ่งงานกันทำ ใครเก่งอะไรก็ทำอันนั้นนะครับ ซึ่งผลประโยชน์เหล่านี้จะมีความสอดคล้องกับประเทศสมาชิกที่มีการรวมตัวกัน แล้วมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องของเศรษฐกิจและการค้าเสรี แต่อย่างไรก็ตามในเงื่อนไขที่จะทำให้วัตถุประสงค์ในการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจนั้นเป็นไปได้ต้องมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่จะต้องมีการทลายกำแพงของการกีดกันทางการค้า ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการตกลงกันที่จะมีการยกเลิกเรื่องของภาษีศุลกากร แต่สิ่งที่เราเห็นในทางปฏิบัติและในโลกความเป็นจริงนั้นในทุกภูมิภาค ก็คือประเทศสมาชิกต่าง ๆ ถึงแม้จะมีการยกเลิกหรือลดภาษีศุลกากรลงก็ตาม ก็ยังพยายามที่จะคิดค้นมาตรการข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีใช้ภาษีศุลกากรขึ้นมา ในหลายรูปแบบนั้นอาจจะเป็นเรื่องของกระบวนการการให้อนุญาต หรือเรื่องของจริยธรรม ศีลธรรม มนุษยธรรม หรือสิ่งแวดล้อม และในเรื่องของเอ็มอาร์เอ (MRA) ที่เรากำลังพูดถึงในวันนี้เป็นการปลดล็อกของการกีดกันทางการค้าทางด้านเทคนิค ที่เราเรียกว่าเทคนิคัล แบร์ริเออร์ส ทู เทรด (Technical Barriers to Trade) หรือทีบีที (TBT) ซึ่งผมคิดว่าในวันนี้ที่ท่านรัฐมนตรีได้กราบเรียนในที่ประชุมนี้เป็นเรื่องจริงครับ ประเทศไทยมีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศในอาเซียน (ASEAN) นั้นกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นเบอร์หนึ่งของอาเซียน (ASEAN) มาตลอดเกือบ ๒๐ ปี ซึ่งจะส่งผลประโยชน์ให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาลนะครับ วันนี้ ต่อไปนี้เมื่ออาเซียน เอ็มอาร์เอ (ASEAN MRA) ในส่วนเรื่องของข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบ

และรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ร่วมกัน จะทำให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกของไทยนั้นไม่ต้องไปทำการขอทดสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ในศูนย์ทดสอบที่ประเทศปลายทาง ก็สามารถที่จะทำการทดสอบผลิตภัณฑ์ที่ศูนย์ทดสอบในประเทศไทยที่ได้รับการรับรองนะครับ แล้วนำผลของการทดสอบและรับรองนั้นไปใช้ในประเทศปลายทางได้โดยไม่ต้องมีการเก็บตัวอย่างเพื่อทดสอบซ้ำซ้อนอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นข้อตกลงดังกล่าวนี้จะเป็นการช่วยลดความยุ่งยาก ลดระยะเวลา ลดขั้นตอนในการส่งออกและนำเข้าของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ความตกลงและความเข้าใจร่วมกันฉบับนี้ จำนวน ๑๙ รายการ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านสุริยะนั้นได้นำชี้แจงไปแล้วนะ ครับ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการอนุญาตนำเข้าและส่งออกต่าง ๆ อันจะช่วยในการขยายโอกาสทางการค้าของอุตสาหกรรมนี้ในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเอง นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศไทย ผ่านระบบห่วงโซ่อุปทานของการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยให้เข้มแข็งมากขึ้นและมีประสิทธิภาพ ไม่ถูกบิดเบือนด้วยการปกป้องของกฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรคทางการค้าอย่างใดนะครับ เพราะแต่ละขั้นตอนนั้นจะมีต้นทุน ซึ่งจะทำให้สิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ และลดความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในสมาชิกของอาเซียน (ASEAN) นั้นมีการเลือกการผลิตในผลิตภัณฑ์ที่ตนเองมีขีดความสามารถในการผลิตและมีประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งจะนำมาค้าขายกัน แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งจะทำให้ในภาพรวมแล้วทั้งอาเซียน (ASEAN) ก็จะมีประโยชน์ นอกจากนี้รวมทั้งอาเซียน (ASEAN) ก็จะก้าวเข้าไปสู่เป้าหมายที่อาเซียน (ASEAN) ต้องการ ก็คือการเป็นฐานการผลิตและตลาดหนึ่งเดียวกัน

สำหรับประเทศไทยนั้น ผมเชื่อว่าการเข้าร่วมเอ็มอาร์เอ (MRA) ฉบับนี้สำหรับผลิตภัณฑ์ยานยนต์ จะช่วยสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยในการเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของอาเซียน (ASEAN) ให้ดียิ่งขึ้น -----

รวมทั้งอาจจะเป็นการช่วยขยายการค้าและการลงทุนของนักลงทุนรายใหญ่ ๆ ในอุตสาหกรรมนี้เข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น เพราะปัจจุบันนี้นั้นประเทศไทยก็เป็นผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์รายใหญ่ที่สุดของอาเซียน (ASEAN) อยู่แล้วนะครับ วันนี้เรามีประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าโรงงาน ที่เกี่ยวข้องกับชิ้นส่วนยานยนต์และยานยนต์ในประเทศไทย และมีคนงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้มากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ชีวิตนะครับ

ต้องขออนุญาตเรียนอย่างนี้นะครับว่าการทำเอ็มอาร์เอ (MRA) ของอาเซียน (ASEAN) นั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ซึ่งเรามีข้อตกลงกันแล้วว่าเราจะมีผลักดันการทำ เรียกว่าข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ร่วมของอาเซียน (ASEAN) นั้นในเรื่องต่าง ๆ ในสาขาที่เป็นเป้าหมายทั้งหมด ภายใต้โครงการที่เราเรียกว่าพีไอเอส (PIS) หรือไพโรอริตี อินทิเกรชัน เซกเตอร์ (Priority Integration Sector) จำนวน ๑๒ สาขา ตั้งแต่เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว และการบิน ซึ่งแน่นอนในปี ๒๕๔๕ เกือบ ๒๐ กว่าปีมาแล้วนั้น กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็เป็นแม่งานในการผลักดันให้เกิดเอ็มอาร์เอ (MRA) ทางด้านสาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งวันนี้มีมาตรฐานที่ร่วมกันกับอาเซียน (ASEAN) ทั้งหมด ๑๑๙ มาตรฐาน ซึ่งแน่นอนประเทศไทยก็สามารถพัฒนาศูนย์ทดสอบขึ้นมา และขึ้นทะเบียนได้อยู่ประมาณ ๗ แห่งนะครับ และมีหน่วยรับรอง หรือเรียกว่าซีบี (CB) นั้นขึ้นบัญชีไปแล้ว ๒ แห่ง ผมเชื่อว่าวันนี้ที่เราสามารถขยายการค้าระหว่างอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเองในสาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้น หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณ ๒๑ เปอร์เซ็นต์ของการค้าของอาเซียน (ASEAN) ทั้งหมดในสาขานี้ะครับ เป็นของอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเอง ๒๑ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นในช่วงก่อนที่จะมีเอ็มอาร์เอ (MRA) ฉบับนี้กว่าเท่าตัว ผมคิดว่าส่วนหนึ่งนั้นเชื่อได้ว่ากลไกของเอ็มอาร์เอ (MRA) เป็นกลไกที่สำคัญที่ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน (ASEAN) มีการขยายตัวอย่างมาก ผมต้องขอชื่นชมทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เร่งในการผลักดันในการเจรจาของเอ็มอาร์เอ (MRA) ในเรื่องของผลิตภัณฑ์ยานยนต์ฉบับนี้ โดยเฉพาะ

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งใช้เวลาค่อนข้างนานสืบทอดปีจึงจะประสบความสำเร็จได้ดี ที่จะได้คุยกันให้รู้เรื่องกันทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ซึ่งผมเข้าใจว่าในทุกประเทศนั้นทุกคนต้องการรักษาอธิปไตยของตัวเองในเรื่องของมาตรฐานนะครับ

แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาจากนี้ไปอีก ๑ ปีนั้นที่คาดว่าความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับนั้น ผมอยากจะฝากทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมครับ เราคงต้องมีการเร่งการเตรียมความพร้อมของศูนย์ทดสอบต่าง ๆ เพื่อรองรับการทดสอบตามข้อตกลงนี้ทั้ง ๑๙ รายการ ซึ่งท่านรัฐมนตรีได้กรุณาเรียนในที่ประชุมแล้วนะครับว่าขณะนี้โดยเฉพาะศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาตินั้นก็ดำเนินการไปด้วยดี ก็คงจะมีการเร่งดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติกับทุกหน่วยงานให้มีความเข้าใจไปในทิศทางและแนวทางเดียวกัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการในภาคธุรกิจให้มากที่สุดนะครับ และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้กับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องรับทราบ เพื่อจะได้อาศัยประโยชน์ของความตกลงนี้ให้ได้มากที่สุดนะครับ

และท้ายที่สุดนี้ ผมทราบว่าขณะนี้ประเทศไทยนั้นยังมีการผลักดันเอ็มอาร์เอ (MRA) ในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายอยู่นะครับ ซึ่งโดยเฉพาะอุตสาหกรรมก่อสร้างนั้นได้มีการดำเนินงานคืบหน้าไปค่อนข้างมาก ก็ขอฝากไว้ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องเร่งรัดและผลักดันเอ็มอาร์เอ (MRA) ในสาขาอุตสาหกรรมก่อสร้าง รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั้งหมด ๑๒ สาขาเป้าหมายนะครับ ผมเชื่อว่าถ้าเรามีเรื่องของของเอ็มอาร์เอ (MRA) ทั้งหมด ๑๒ สาขาแล้วนั้น เราจะสามารถก้าวข้ามกำแพงเอ็นทีบี (NTBs) หรือนอน-ทาร์ริฟ แบรีเออร์ส (Non-Tariff Barriers) ของอาเซียน (ASEAN) ให้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง และการเข้าสู่การเป็น ๑ ฐานการผลิต ๑ ตลาดของอาเซียน (ASEAN) กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับต่อไปเป็นท่านอิสระ เสรีวิวัฒน์ และตามด้วยท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม นะครับ

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ข้อตกลง
ยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual
Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ฉบับนี้
ได้บรรลุข้อตกลงไปเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคมที่ผ่านมาสด ๆ ร้อน ๆ นะครับ ก็นับว่าเป็น
ข้อตกลงที่มีความสำคัญอย่างยิ่งกับเศรษฐกิจไทย -----

- ๖๐/๑

เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลิตภัณฑ์ส่งออกอันดับ ๑ ของประเทศ นั่นก็คือยานยนต์ และชิ้นส่วนประกอบ ดังนั้นนะครับท่านประธาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ ผมจึงขออนุญาตใช้เวลาสภาแห่งนี้อภิปรายให้เห็นถึงบางแง่บางมุมของข้อตกลงฉบับนี้ เพื่อจะเป็นประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องต่อไปครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพิธีเซนเทชั่น)

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ประการแรก ข้อตกลงฉบับนี้คืออะไร ท่านประธานครับ ก่อนหน้าที่จะมีข้อตกลงฉบับนี้ ผมขออนุญาตแสดงให้เห็นที่ท่านประธานเห็นถึงแผนภาพเพื่อจะเข้าใจง่าย ๆ ว่าผู้ผลิตรายหนึ่ง ถ้าจะส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศจะต้องทำอะไรบ้าง ท่านประธานดูภาพทางซ้ายครับ เมื่อเรามีสินค้าตัวหนึ่งการจะส่งไปขายที่ต่างประเทศ กล้องแรก คือหน่วยทดสอบผลิตภัณฑ์ หรือสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขออนุญาตใช้ชื่อย่อว่า สมอ. สมอ. จะทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานแล้วก็กำหนดหน่วยทดสอบในการที่จะทดสอบผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อออกใบรับรอง ที่เรารู้จักกันดีในชื่อว่า มอก. เมื่อผู้ผลิตได้รับ มอก. ก็จะขายได้ในเมืองไทย ทีนี้ถ้าผู้ผลิตจะส่งสินค้านี้ออกไปขายที่ต่างประเทศ ยังส่งไปขายไม่ได้เลย ทันทีครับ ผู้ผลิตต้องเอาสินค้านี้ไปให้หน่วยทดสอบหรือ สมอ. ของประเทศต่าง ๆ ทำการทดสอบก่อนถึงจะขายได้ ยิ่งไปกว่านั้นครับท่านประธาน มาตรฐานของแต่ละประเทศ บางประเทศก็เหมือนเราบ้าง บางประเทศก็ต่างเราบ้าง ถ้าท่านประธานดูภาพทางขวาครับ ก็จะเห็นว่ากระบวนการกว่าที่สินค้าตัวหนึ่งของไทยจะส่งไปขายในอาเซียน (ASEAN) ได้ จะต้องผ่านกระบวนการที่ซับซ้อนยาวเป็นสายพานขนาดไหน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เสียทั้งเวลา เสียทั้งโอกาส เป็นเม็ดเงินมหาศาลครับ ข้อตกลงฉบับนี้จึงเกิดขึ้น เพื่อที่จะให้แต่ละประเทศ ใช้มาตรฐานเดียวกัน ให้ใบรับรองของประเทศหนึ่งเป็นที่ยอมรับของประเทศสมาชิก อีก ๙ ประเทศ ถ้าจะเปรียบให้เห็นภาพง่าย ๆ ก็เหมือนกับเอทีเอ็ม (ATM) บัตรเดียว กดได้ทุกธนาคาร โดยที่มาตรฐานที่ว่าที่เอามาใช้ก็คือมาตรฐานกฎระเบียบทางเทคนิคของสหประชาชาติหรือยูเอ็น เรกูเลชัน (UN Regulation) ซึ่งเรื่องนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทย แล้วก็ประโยชน์กับอาเซียน (ASEAN) โดยรวม ทีนี้เมื่อข้อตกลงฉบับนี้

ยึดเอา มอก. ของไทยให้ไปยึดโยงกับระเบียบของยูเอ็น (UN) ดังนั้นวิธีการที่เราจะมองให้เห็นภาพถึงประโยชน์ แล้วก็ผลกระทบที่จะมีต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ไทย จึงจะต้องเอา มอก. ของไทยมาเทียบกับ มอก. ของยูเอ็น (UN) ที่ละรายการ ทั้งหมด ๑๙ รายการ ซึ่งผมได้ลองเทียบดูแล้วนะครับ ผมขออนุญาตแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้เห็นภาพง่าย ๆ ในจำนวนทั้งหมด ๑๙ อย่าง ผมแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม

กลุ่มแรก สีเขียว คือกลุ่มที่ มอก. ไทยเทียบเท่ากับยูเอ็น (UN) แล้วก็กลุ่มที่ ๒ คือสีแดง คือกลุ่มที่ มอก. ไทย ไม่เหมือนกับยูเอ็น (UN) มีทั้งหมด ๘ รายการ ในกลุ่มแรก สีเขียว ๑๑ รายการ กลุ่มนี้สินค้าของไทยก็สามารถที่จะส่งออกไปขายให้กับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน (ASEAN) การลงนามในข้อตกลงนี้ก็เป็นการเปิดประตูให้สินค้าไทยออกไปได้ โดยที่ผู้ประกอบการไม่ต้องทำอะไรเพิ่มเติม แต่ก็อย่าชะล่าใจไปครับ เพราะประตูบานเดียวนี้ที่เปิดให้เราส่งของออกไปได้ก็เปิดให้คนในอาเซียน (ASEAN) อีก ๙ คนเข้ามาถึงเมืองไทยได้แน่นอนเมื่อคุณภาพเท่ากัน ก็มาแข่งกันที่ราคา ซึ่งอาจจะนำไปสู่สงครามราคา แล้วคนสุดท้ายคนที่เจ็บตัวก็คือผู้ประกอบการ

ในกลุ่มที่ ๒ ที่ผมบอกว่า มอก. ไทยไม่เหมือนกับยูเอ็น (UN) ผมแบ่งเป็น ๒ กรณี กรณีแรก คือ มอก. ไทยต่ำกว่ายูเอ็น (UN) แล้วก็กรณีที่ ๒ คือ มอก. ไทยสูงกว่ายูเอ็น (UN) ขอไปที่กรณีแรกก่อน กรณีที่ มอก. ไทยต่ำกว่ายูเอ็น (UN)แน่นอนผู้ประกอบการก็ต้องไปลงทุนเพิ่มเพื่อที่จะยกระดับสายการผลิต เพื่อที่จะให้สามารถที่จะมีคุณภาพที่เทียบเท่ากับยูเอ็น (UN) ได้ ท่านประธานทราบไหมครับว่าปัจจุบันในผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์ทั้งหมด ๒,๔๐๐ กว่าราย เกิน ๗๐ เปอร์เซนต์ เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่ไม่ได้มีเงินทุน ไม่ได้มีอำนาจต่อรองอะไรมากมาย ลำพังวันนี้จะผ่านโควิด (COVID) ไปแต่ละวันก็ลำบากมากอยู่แล้ว ถ้าจะต้องไปลงทุนขยายสายการผลิต ยกระดับสายการผลิต ก็คงจะไม่สามารถทำได้ สุดท้ายก็คงจะล้มหายตายจากไปโดยปริยาย

ในขณะที่คนที่มีเงินถึงไปลงทุน สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาก็คือต้นทุนสินค้าสูงขึ้นจริงอยู่ขายในไทยได้ ขายในอาเซียน (ASEAN) ได้ แต่ก็ไปขายในตลาดโลกไม่ได้อยู่ดี ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้รัฐก็มองเห็นแล้วก็พยายามจะแก้ไขอยู่ แต่ก็เหมือนกับเป็นการเกา

ไม่ถูกที่คัน ฟันไม่ถูกเป้าครับ ยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ ครับ เมื่อกรกฎาคมที่ผ่านมา คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติเลื่อนการบังคับใช้สารพิษยานยนต์เครื่องยนต์ยูโร ๖ (Euro 6) ออกไปเป็นปี ๒๕๖๘ ซึ่งก็เป็น ๑ ใน ๑๙ มาตรฐานในนี้ แต่คนที่ได้ประโยชน์จากเรื่องนี้คือรถยนต์ยักษ์ใหญ่และบริษัทน้ำมัน ในขณะที่ประชาชนคนไทยตาดำ ๆ ก็ต้องทนสูดพีเอ็ม ๒.๕ (PM 2.5) กันต่อไป ก็ขอฝากเรื่องนี้ไว้ให้กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาดำเนินการครับ

สุดท้ายครับท่านประธาน ด้วยเวลาที่มีค่อนข้างจำกัดมาก ผมได้ลองอ่านข้อตกลงฉบับนี้ในรายละเอียดแต่ละมาตรา ก็มีข้อคิดเห็นที่แน่นอนเราลงนามไปแล้ว คงจะแก้ไขไม่ได้แล้ว แต่ว่าก็จะขออภิปรายในสภาแห่งนี้สั้น ๆ เพื่อที่จะให้กระทรวงอุตสาหกรรมได้นำเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการที่จะดำเนินการ เพื่อที่จะปรับปรุงข้อตกลงนี้ในคราวถัด ๆ ไป

ในมาตรา ๑๐ ที่ว่าด้วยเรื่องของการพักใช้และการเพิกถอนหน่วยทดสอบ
ในนี้กำหนดไว้ว่าการพักใช้หรือเพิกถอนให้มีผลบังคับใช้ ๖ เดือนนับจากวันที่ได้รับแจ้ง ตรงนี้
ก็จะเป็นช่องโหว่ เป็นโอกาสให้กับผู้ทดสอบที่ไม่มีจรรยาบรรณใช้เวลา ๖ เดือนนี้ทิ้งทวน
เร่งทดสอบออกไปเพื่อให้ได้กำไรกับหน่วยให้มากที่สุด ตรงนี้ก็จะเป็นช่องโหว่ที่อยากจะ
ขอนำเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้นำพิจารณาเพื่อที่จะหาทาง
ปิดช่องโหว่ตรงนี้นะครับ

ในส่วนของมาตรา ๑๒ ส่วนของข้อสงวนเขียนเอาไว้ว่า ประเทศสมาชิก
สามารถหามาตรการที่เหมาะสมในกรณีที่เกิดผลิตภัณฑ์นั้นเป็นอันตรายต่อสุขภาพมนุษย์
ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและทรัพย์สิน คำว่า เหมาะสม ตรงนี้ก็คำที่กว้าง ๆ
แล้วก็ เป็นปกติของข้อสงวน แต่ในอดีตที่ผ่านมาก็มีกรณีแบบนี้มาครับ ที่ข้อสงวน
ถูกนำไปใช้ในการสร้างเป็นมาตรการในการกีดกันทางการค้า ตรงนี้ก็อยากจะฝากเอาไว้ครับ

แล้วก็ในมาตราอีกมาตราหนึ่งที่อยากจะขอฝากไว้คือมาตรา ๑๗ ที่ว่าด้วย
การทบทวน ที่ให้การทบทวนข้อตกลงฉบับนี้จะต้องเริ่มพิจารณา ๔ ปีหลังจากที่มีผลบังคับใช้
เป็นต้นไป ผมคิดว่าในส่วนของผมมองว่ามันนานเกินไปนะครับ เราอาจจะไม่จำเป็นที่ต้องรอ
ให้ถึง ๑๔ อย่างใช้ไปแล้ว ๔ ปี ค่อยทบทวนทีเดียว เราลองใช้ไปแล้วถ้าใน ๑๔ อย่างนี้
เราพบว่าตัวไหนมีปัญหา ๑ หรือ ๒ ตัว ผ่านไป ๑ หรือ ๒ ปีจะทบทวนก่อน ผมคิดว่าตรงนี้
ก็เป็นเรื่องที่น่าจะกระทำได้ครับ

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมได้แสดงให้เห็นถึงโพร่งเล็ก ๆ ที่อยู่ในเนื้อใน
ของข้อตกลงฉบับนี้ ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อตกลงฉบับนี้จะเป็นข้อตกลงที่ข้างนอกสุกใส
ข้างในไร้โพร่ง เพื่อที่จะให้ข้อตกลงนี้สามารถที่จะติดปีกให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย
ให้ก้าวไปสู่สากลได้อย่างแท้จริง ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ท่านอิสระ ต่อไปเชิญท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม และหลังจากนั้นจะเป็นศาสตราจารย์กิตติคุณไกรสิทธิ์
ตันติศิรินทร์ นะครับ เชิญท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภา พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมก็ขอขอบคุณทางรัฐบาลนะครับที่ได้ทำเรื่องนี้ขึ้นมา แม้ว่าเรื่องนี้ในสายตามผม อาจจะเข้าไปติดหนึ่งนะครับ เพราะว่าอุตสาหกรรมรถยนต์ ณ เวลานี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลง อย่างขนานใหญ่ นะครับ แล้วก็อุตสาหกรรมรถยนต์สำหรับประเทศไทยที่ผ่านมานี้นะครับ ในรอบ ๓๐ ปีมานี้ต้องถือว่าเป็นตัวที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างมหาศาลนะครับ หลาย ๆ องค์กร หลาย ๆ ธุรกิจก็ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ที่เกิดขึ้น ในเมืองไทยนะครับ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ว่าเราได้เป็นอันดับ ๑๑ ของโลก ทั้งที่เราไม่มีแบรนด์ (Brand) ของเราเอง จริง ๆ ถ้าเราย้อนกลับไปดู ๑๐ อันดับก่อนหน้านี้ ก่อนประเทศไทย จะเป็นประเทศที่มีการผลิตรถยนต์ที่เป็นยี่ห้อของตัวเอง ส่วนไทยเราเป็น อันดับ ๑๑ แล้วเราก็เป็นอันดับ ๑ ในอาเซียน (ASEAN) ถึงแม้ว่าอาเซียน (ASEAN) ยังมี ประเทศเพื่อนบ้านเราที่มีการผลิตรถยนต์ของตนเองก็ตามนะครับ ที่นี้ในแง่ของการจ้างงาน ก็ดีนะครับ มีประชากรถึง ๕๕๐,๐๐๐ คน ที่ทำงานในเซกเตอร์ (Sector) นี้ ก็ถือว่ามีความสำคัญมากต่อการมีรายได้ของประชาชนนะครับ แล้วก็มีส่วนประกอบได้ถึงกว่า ๒,๐๐๐ ราย ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ซึ่งการทำข้อตกลงนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะขจัดข้อโต้แย้งทางด้านของการนำเข้าที่เรียกกันว่าเอ็นทีบี (NTBs) ไปได้บ้างนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดอาเซียน (ASEAN) ซึ่งมีประชากร ๖๐๐ กว่าล้านคนนะครับ แล้วก็ก็เป็นดินแดนที่มีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้นนะครับ เราก็คงจะหวังว่าเราจะมีโอกาสได้แข่งขันได้ มากขึ้นนะครับ อันนี้ก็เป็นข้อดี แต่ท่านประธานครับ เมื่อผมดูในไส้ในของเนื้อหาของเรื่องนี้ ก็จะพบว่าในบรรดาสินค้าที่เราส่งออก มีสินค้าที่เป็นเรื่องของเครื่องยนต์สันดาปภายใน กว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ยังมีอุปกรณ์อื่น ๆ อีก ซึ่งเชื่อว่าอุปกรณ์เหล่านี้ในอนาคตก็คง จะเจอทางตัน เพราะว่าโลกกำลังเข้าสู่ยุคของการประดิษฐ์รถยนต์อีวี (EV) ขึ้นมานะครับ หลายประเทศอย่างสหรัฐอเมริกา ล่าสุดผู้นำคนใหม่เขาก็ประกาศนะครับ ให้หน่วยราชการ ของเขาหันมาซื้อรถอีวี (EV) กัน ไม่ให้ซื้อรถสันดาปภายในอีกต่อไป -----

เป็นความพยายามที่จะก้าวสู่ยุคของโลกที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากภายในอนาคตนะครับ ขณะเดียวกันปัญหาฝุ่นละอองพีเอ็ม ๒.๕ (PM 2.5) ที่ทุกวันนี้พวกเราในกรุงเทพฯ ประสบอยู่ ก็เป็นสิ่งที่โลกกำลังพยายามจะแก้ไข แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในการที่จะลดการใช้รถแบบเดิม ๆ ก็คงจะทำให้ปัญหานี้ได้รับการดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไปในบรรยากาศ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านมีการตกลงกันไป ผมก็คิดว่าคงจะได้ประโยชน์ในอีกสักระยะหนึ่ง แต่ว่าจากนั้นไปเมื่อโลกเข้าสู่ยุคของอีวี (EV) มาตรฐานต่าง ๆ หรือข้อตกลงเหล่านี้ก็คงจะได้ประโยชน์ไม่ได้มากนัก สิ่งที่ผมอยากเห็นรัฐบาลทำต่อไปหลังจากที่ท่านทำเรื่องนี้แล้วนะครับ ก็คือมีแผนในการที่จะให้ประเทศไทยได้มีการดูแลเซกเตอร์ (Sector) ของรถยนต์นี้ต่อไปเมื่อเข้าสู่ยุคของอีวี (EV) ผมอยากเห็นรัฐบาลได้ทำแผนพัฒนาอย่างชัดเจน ให้เราได้รับประโยชน์จากเรื่องนี้ ไม่ใช่เราได้แต่ค่าจ้างแรงงานเฉย ๆ เราควรจะมีส่วนในการที่จะพัฒนาเรื่องของการวิจัย เอามหาวิทยาลัยของไทยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ร่วมมือกับผู้ประกอบการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นนะครับ ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ เซกเตอร์ (Sector) นี้ก็อาจจะหลุดลอยออกไปเหมือนกับเรื่องของโทรศัพท์มือถือ ซึ่งประเทศไทยในขณะนี้ก็ไม่ได้รับประโยชน์จากเรื่องของอุตสาหกรรมการผลิตมือถือเลย เพราะฉะนั้นก็อยากจะเห็นครับว่าท่านได้ดูแลอุตสาหกรรมรถยนต์ให้เป็นอุตสาหกรรมหลักต่อไปในอนาคตนะครับ ก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับต่อไปเชิญศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ แล้วหลังจากนั้นเป็นท่านเกียรติสิทธิ์อมร เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) เรื่องนี้มีความสำคัญมาก

เมื่ออ่านดูแล้วก็เห็นควรที่จะยอมรับในหลักการ เพราะมีข้อดีมากกว่าข้อเสีย แล้วขณะเดียวกันก็มีข้อสังเกตที่จะช่วยพัฒนางานด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น และผลิตภัณฑ์สินค้าอื่น ๆ ด้วย ที่สำคัญก็คือว่าค่าใช้จ่ายในการที่จะตรวจสอบ ทำในประเทศหนึ่ง เป็นที่ยอมรับของอีกประเทศหนึ่ง แต่ต้องมีมาตรฐาน จะทำให้ตลาดของอาเซียน (ASEAN) เป็นตลาดเดียวอย่างแท้จริง ลดค่าใช้จ่าย แล้วก็มีการค้าขายไปมาเพิ่มขึ้น ที่อยากจะฝากข้อสังเกตก็คือว่าในการผลิตสินค้าอะไรก็แล้วแต่ ๑. ต้องทำให้แล้วเกิดความปลอดภัย ๒. มีคุณภาพ ทน ๓. มีคุณค่าเฉพาะด้าน แล้วที่สำคัญขณะนี้ในการผลิตอะไรก็แล้วแต่ ต้องคำนึงถึงว่าจะไม่เบียดเบียนต่อภาวะโลกร้อน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องการการวิจัยและพัฒนาครับ การวิจัยและพัฒนาต้องลงทุนพื้นฐาน แล้วก็ลงทุนประยุกต์ ขณะเดียวกันที่สำคัญก็คือว่าควรจะต้องให้มีภาคีทุกส่วนมาร่วม นอกจากฝ่ายตรวจสอบ ฝ่ายรับรองประกันคุณภาพ ทั้งในประเทศและระดับอาเซียน (ASEAN) ควรจะดึงฝ่ายมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษามาร่วมด้วย ที่สำคัญก็คือเราต้องเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน เท่าที่ดูตัวเลข การค้าเริ่มมีการแข่งขันมากขึ้น ที่เราส่งออกทำท่าจะไม่เพิ่มขึ้นแล้ว ต้องวิจัยพัฒนาแล้วก็ทำสินค้าให้มีคุณภาพ ปลอดภัย มีคุณค่าเพิ่มขึ้น แล้วที่สำคัญก็คือเราควรจะต้องเรียนรู้ว่านอกจากภาษีและศุลกากรแล้ว มันก็ยังมีประเด็นในเรื่องของปัญหาเทคนิค ก็คือเทคนิคัล แบรริเออร์ส ทู เทรด (Technical Barriers to Trade) เราอย่าให้มันเกิดขึ้นในสิ่งเหล่านี้ ก็ต้องเตรียมตัวระวัง ถ้าเจรจาให้มีการปรับเปลี่ยนในช่วงเวลาอีก ๔-๕ ปีข้างหน้าบทเรียนที่เกิดขึ้นที่เราสามารถรวมพลังกันได้ระหว่างต้นทาง กลางทาง ปลายทาง จะสามารถประยุกต์กับผลิตภัณฑ์และสินค้าอื่น ๆ ได้ ที่ผมกำลังจะนำเสนอก็คือเรื่องของอาหารครับ อาหารเริ่มต้นที่การเกษตร ต่อมา มีการแปรรูป ต่อมา มีการค้าขาย เราควรจะนำแนวคิดเดียวกันมาทำข้อตกลงร่วมในการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ ซึ่งทางโคเดกซ์ (Codex) เขาเรียกว่าอีควิวาเลนต์ (Equivalent) -----

ถ้าเราทำได้แบบนี้เราจะลดค่าใช้จ่าย แล้วตลาดจะกว้างขึ้น แต่อาหารต้องการ ๑. ให้มีความปลอดภัย ๒. มีคุณภาพ ลักษณะดี น่ากิน น่าใช้ ๓. มีคุณค่าทางโภชนาการ เพราะคนต้องการสิ่งเหล่านี้มากขึ้น เมื่อเราทำได้ก็ต้องตกลงกันให้ได้ มีหน่วยตรวจสอบรับรอง อัลเทอร์เนทีฟบอดี (Alternative body) หรือเซอร์ทิฟายบอดี (Certify body) ก็แล้วแต่เสร็จแล้วก็ให้เสมอภาคกับอาเซียน (ASEAN) แล้วมีการดูแลเมื่อมีเหตุการณ์เจรจาตกลงกันขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องการวิจัยและพัฒนาตลอดห่วงโซ่ ต้องการพัฒนากำลังคนตลอดห่วงโซ่ ต้องการความร่วมมือทุกภาคี ถ้าเราทำได้แบบนี้เราก็จะสามารถแข่งขันในเรื่องของยานยนต์ในเรื่องของอาหาร และอื่น ๆ ที่เรามีจุดเด่นครับ สิ่งเหล่านี้เมื่อเราทำได้มันก็จะทำให้เราเกิดความภูมิใจว่าเราเป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญ ถ้าเผื่ออาหารนะครับ ก็เป็นครัวไทยและครัวโลกอย่างแท้จริง แล้วก็อย่างยั่งยืนด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกรอบใหญ่ที่เราคิดกันในปัจจุบันและอนาคตก็คือต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะมีมิติต่าง ๆ ถ้าเราฝากเข้ามาด้วย แถมเข้ามาด้วย เราก็จะสามารถเป็นจุดขายจุดเด่นของประเทศไทย ทำเถอะครับ เอาตัวอย่างการเรียนรู้นี้มาเป็นตัวอย่างในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นจุดนำในอาเซียน (ASEAN) ผมขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านเกียรติ สิทธิอมร และจากนั้นจะเป็นท่านสุเทพ อู่อ้น

นายเกียรติ สิทธิอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ สิทธิอมร ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขอร่วมอภิปรายในเรื่องของข้อตกลงเอ็มอาร์เอ (MRA) หรือข้อตกลงร่วมกันนะครับ ก่อนอื่นยินดีด้วยครับ ใช้เวลากว่า ๑๐ ปี หลายฝ่ายไปเจรจนะครับ แล้วก็ต้องเป็นความสำเร็จที่ได้มาจากการร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน เพราะว่าทางกลุ่มยานยนต์ต่าง ๆ ในประเทศไทยก็มีการร่วมมือกับทางกระทรวง ทั้งกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ทั้งกระทรวงอุตสาหกรรม หลายกระทรวง เข้าไปมีส่วนในการเจรจาอย่างต่อเนื่อง ต้องขอแสดงความยินดีด้วยครับ ในแง่ของหลักการ เห็นด้วยครับ

ต้องดำเนินการตามนี้ครับ หลักการของข้อตกลงฉบับนี้มีหลัก ๆ ๓-๔ เรื่องเท่านั้นเองครับ เรื่องความปลอดภัย เรื่องคุณภาพ และเรื่องมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ต้องถามว่าทั้ง ๓ เรื่องนี้ ประเทศไทยในเรื่องยานยนต์เราอยู่ตรงไหน อุปกรณ์ยานยนต์เราอยู่ตรงไหน เมื่อสักครู่ มีเพื่อนสมาชิกบางท่านได้พูดไปแล้วนะครับ บางกรณีเราไม่พร้อม คำถามมันมีอยู่ว่าเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงนี้ ส่วนที่เราไม่พร้อมเราจะทำอย่างไร ตรงนี้เป็นเรื่องนโยบายนะครับ เป็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณ เป็นเรื่องกองทุนการปรับโครงสร้าง และเป็นเรื่องที่กระทรวงอุตสาหกรรมเองต้องเป็นแม่งานและรับผิดชอบ และควรจะมีเป้าหมายที่ชัดเจน มาบอกกับรัฐสภาแห่งนี้ เราจะได้สบายใจ เพราะไม่เช่นนั้นก็คือเราเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงที่เราไม่สามารถปฏิบัติได้ แล้วก็กลายเป็นอุปสรรค แทนที่จะเป็นการลดอุปสรรคทางการค้า ตรงนี้ต้องขอคำชี้แจงเพิ่มเติมสักนิด ก็จะได้สบายใจ

อันที่ ๒ เราบอกว่าเราจะพยายามใช้หน่วยตรวจสอบ ทั้งในประเทศไทย เราต้องปรับปรุงของเราเอง และในขณะเดียวกันต้องยอมรับหน่วยตรวจสอบของประเทศต่าง ๆ ตรงนี้ครับ ที่ผ่านมาหน่วยตรวจสอบเราไม่เคยนั่งคุยกันเท่าไร เราต่างคนต่างทำครับ ก็ต้องถามว่ากระทรวงอุตสาหกรรมเองคงต้องจัดฟอรัม (Forum) หรือเวที หรือเป็นแม่งาน ในการจัดให้ทุกฝ่ายมาเจอกันเป็นประจำ เพื่อจะได้มีการปรับตัวอย่างต่อเนื่องไปในทิศทางเดียวกัน เพราะไม่เช่นนั้นต่างคนต่างไป ยุ่งอีกนะครับ ในที่สุดมันจะไม่ได้วัตถุประสงค์ของข้อตกลงอันนี้ ตรงนี้ก็อยากขอความชัดเจนเช่นกัน ในเรื่องของการปรับโครงสร้างในส่วนที่เรายังไม่สามารถทำได้ อย่างที่ผมเรียนนะครับ เพื่อให้ได้มาตรฐานยูเอ็น (UN) อันนี้ก็ไม่ได้มีข้อขัดข้องใดนะครับ มาตรฐานยูเอ็น (UN) ก็พอไปได้ครับ เป็นมาตรฐานพื้นฐานที่ทุกฝ่าย ถ้าทำได้ก็ให้ความมั่นใจกับผู้บริโภคได้ว่าทั้งปลอดภัย แล้วก็ในแง่สิ่งแวดล้อม จะเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำ

ที่นี้ปัญหามันอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานครับ มาตรฐานสิ่งแวดล้อมในอาเซียน (ASEAN) เองไม่เท่ากันนะครับ คำถามมีอยู่ว่าเราจะใช้มาตรฐานขั้นต่ำ ทั้ง ๆ ที่ในแต่ละประเทศ บางประเทศมีมาตรฐานที่สูงกว่า ตรงนี้เรามีแผนอย่างไร จะดำเนินการอย่างไรนะครับ ข้อตกลงอันนี้เป็นโอกาสนะครับท่านประธาน เป็นโอกาสที่จะทำให้เราสามารถกำกับดูแล สินค้าที่อาจจะมีความปลอดภัยต่ำ ราคาถูก เข้ามาตีตลาดในประเทศ ถ้าเราจัดการให้ดีนะครับ คือถามว่ามันมีไหม ไม่ใช่ไม่มีนะครับ มีครับ คุณภาพต่ำ ราคาถูก ต้องการตีตลาด มาตรฐาน อันนี้ ความตกลงอันนี้ ทำให้เราสามารถกำกับดูแลการนำเข้าได้อีกมิติหนึ่ง ที่นี้ก็ต้องถามว่า นโยบายเราคืออะไร ไม่ใช่พบว่าหน่วยงานหรือที่เขาตรวจสอบตั้งแต่ต้นทางแล้ว เรียบอกว่ายอมรับได้ แล้วเข้ามาก็ถือว่าผ่านเพราะมีใบยอมรับมา มีใบยอมรับมา ตรงนี้ ต้องระวังอย่างยิ่งเลยนะครับท่านประธาน แม้กระทั่งบทเรียนในสหภาพยุโรปเองที่พูดง่าย ๆ คัสตอม ยูเนียน (Custom Union) นะครับ สหภาพศุลกากรเลย เขายังต้องมีการสุ่มตรวจ ไม่ใช่เพราะว่าตกลงกันอย่างนี้แล้วไม่ต้องตรวจ

คำถามมีอยู่ว่าหลักคิดในการสุ่มตรวจของเราเป็นอย่างไร ในบางกลุ่มอุตสาหกรรม เขาบอกว่าเขาสุ่มตรวจ ๑๐ เปอร์เซนต์พอแล้ว บางอุตสาหกรรมบอกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ ผมอยากเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ช่วงต้นที่จะเริ่มนำข้อตกลงนี้มาใช้ ก็ต้องตรวจ มากหน่อยเพื่อให้เกิดความมั่นใจ และเมื่อมีความมั่นใจแล้วการสุ่มตรวจอาจจะลดลง แล้วการสุ่มตรวจในหลายกรณีที่เขาเป็นเขตการค้าเสรีที่มีความตกลงกันอย่างนี้ เขาก็จะมีการคิดในเชิงรุก เขาไม่ได้คิดแบบเชิงตั้งรับนะครับ ไม่ใช่รอให้ใบมาแล้วไปตรวจ เขาไปตรวจ ต้นทางเลยครับ อันนี้ช่วยแก้ปัญหาได้อีกมาก

คำถามก็กลับไปที่กระทรวงครับ นโยบายของกระทรวงคิดไปถึงตรงนั้นไหม ก็อยากให้คิดไปถึงนะครับ แล้วก็มีการวางแผนให้ดี วางยุทธศาสตร์ให้ชัด ตรวจที่ต้นทาง และบางครั้งอาจจะเป็นเหตุที่ทำให้ลดปัญหาอุปสรรคได้ในการปฏิบัตินะครับ

สุดท้ายครับ สิ่งที่เราพิจารณาวันนี้ครับท่านประธาน นี่คือเทคโนโลยีของอดีต อีกไม่กี่ปีครับ สิ่งที่เราคุยกันวันนี้เป็นอดีตหมดแล้ว ต้องใช้โอกาสนี้นำข้อตกลงอันนี้พูดจากัน

ต่อไปเลยถึงอนาคต เพราะอนาคตมันจ่ออยู่แล้วครับ จ่ออยู่ตรงหน้าอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอีวี (EV) หรือเรื่องอื่น ๆ นะครับ อีวี (EV) เป็นเรื่องเดียวเท่านั้น แต่อนาคตอาจจะมีมากกว่าอีวี (EV) ด้วยซ้ำไป ตรงนี้ท่านมีแผนอย่างไร ท่านมียุทธศาสตร์อย่างไร ที่จะทำให้เป็นการออกกฎหมายหรือลงนามในข้อตกลง ในลักษณะที่เพื่ออนาคตของประเทศและเทคโนโลยีของอนาคต

แล้วก็ยุทธศาสตร์ของไทยครับ เราวางตัวเราอยู่ตรงไหนครับ ในเทคโนโลยีของปัจจุบันและอนาคต เราวางตัวเราเองอยู่ตรงไหน ถ้าเราจะเป็นผู้นำ ก็เป็นวิธีหนึ่งครับ จะเป็นผู้ตาม ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง คำถามก็กลับไปที่รัฐบาลและทางกระทรวงอุตสาหกรรมว่า ยุทธศาสตร์ของประเทศไทยคืออะไรครับ เราจะเป็นผู้นำมาตรฐานหรือจะเป็นผู้ตามมาตรฐาน ก็ขอมีความชัดเจนตรงนี้ด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านสุเทพ อุ๋อัน แล้วก็ตามด้วยท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ครับ เชิญท่านสุเทพครับ

นายสุเทพ อุ๋อัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุเทพ อุ๋อัน ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายในเรื่องข้อตกลงร่วมผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ในฐานะที่ผมเป็นแรงงานที่ทำงานอยู่ในบริษัทรถยนต์มากกว่าเกือบ ๓๐ ปี สิ่งที่เราเห็นได้ชัดเจนจากอดีตของการผลิตรถยนต์มาถึงปัจจุบัน แรงงานได้รับอะไรกลับคืนไปบ้าง โอเค (OK) ในสัญญานี้จะเห็นได้ว่าจะเน้นเรื่องของความปลอดภัย นั่นก็เป็นมาตรฐานอยู่แล้วนะครับในระดับสากล -----

เรื่องคุณภาพก็ต้องยอมรับว่าแรงงานไทยเรามีความสามารถที่จะผลิตสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วนติดระดับโลก สิ่งแวดล้อมก็มีหลายท่านอภิปรายไปถึงแล้ว ก็เห็นได้ว่าผลที่ตามมาก็มีผลต่อเนื่องกับพี่น้องประชาชน แต่สิ่งที่สำคัญที่ผมอยากจะพูดคือประเด็นเรื่องของการจ้างแรงงาน ในการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นบริษัทรถยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งใช้เงื่อนไขช่องทางของกฎหมาย จะเห็นได้ชัดเจนว่าจากการที่เราจะจ้างงานนักศึกษาจบใหม่ นักเรียนจบใหม่ ถ้าพูดถึงในสายการผลิต ก็จะต้องมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ถ้ามองว่าการจ้างงาน มีการจ้างใช้ระบบซับคอนแทรกต์ (Subcontract) เข้ามาทำงาน ไม่ได้ได้รับการบรรจุใช้เวลาการทำงานยาวนาน แต่ไม่มีความมั่นคง มีกฎหมายการจ้างงานแบบสัญญา ๑๑ เดือน มีการต่อพ่วงต่อครบไป ๒ รอบ หยุดการต่อ และกลับมาจ้างงานใหม่ วัฏจักรเหล่านี้ทำให้แรงงานที่อยู่ในระบบของการผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนขาดความมั่นคง จากตัวเลขสถานประกอบการที่บอกมาแล้วมีจำนวน ไม่ว่าจะเป็นบริษัทรถยนต์และผู้ผลิตชิ้นส่วนมากกว่า ๒,๐๐๐ กว่าราย มีแรงงานอยู่ ๕๐๐,๐๐๐ กว่าคน ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ที่ผมเอ่ยไปนั่นคือแรงงานที่อยู่ในกระบวนการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน เขาเหล่านั้นไม่มีความมั่นคงในการจ้างงาน ดังนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะมานำเสนอและอภิปราย โดยประเด็นที่แรงงานพยายามเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพในการรวมตัวกันก็ไม่ได้มีการตอบสนอง โดยเฉพาะเรื่องของอนุสัญญาไอแอลโอ ๘๗๙๘ (ILO 8798) ว่าด้วยเรื่องการรวมตัวสิทธิเสรีภาพในการต่อรอง ช่องทางกฎหมายเหล่านี้ไม่มีการขับเคลื่อน อนุสัญญาไอแอลโอ (ILO) ประเทศไทยเราขานรับมา ซึ่งปีที่แล้วครบ ๑๐๐ กว่าปี แต่ประเทศไทยยังไม่มี การรับรอง สิ่งเหล่านี้กีดทับพวกเราในฐานะแรงงานมาโดยตลอด โอเค (OK) ครับ เรื่องธุรกิจเรื่องยานยนต์ เป็นสิ่งที่จะต้องมีการขยับ เพราะต้องยอมรับว่าในขณะนี้อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน แทบจะเป็นอุตสาหกรรมหลักในประเทศไทย แต่สิ่งที่ผ่านมาจากการทำงานของผมเองที่มีการรวมตัวกันพี่น้องแรงงาน มีระบบกีดทับอย่างมากมาย นี่คือสิ่งที่อยากจะมีการนำเสนอให้ดูแลในเรื่องของการจ้างงาน

อีก ๑ เรื่องนะครับ ก็เรื่องของการศึกษา การศึกษาที่ไม่รองรับในระบบของอุตสาหกรรมที่เกิดการจ้างงาน ที่ผ่านมาระบบการศึกษาจะเป็นการเน้นจ้างงานโดยเฉพาะ

สายสามัญ นั่นก็หมายความว่าจบ ม. ๓ แล้ว ม. ๖ ซึ่งไม่ตรงกับอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่จะต้องเป็นช่างยนต์ ช่างเทคนิค ช่างเชื่อม ทั้งหลายเหล่านี้ ดังนั้นรัฐบาลเองต้องมีการพิจารณาในการที่จะปรับในเรื่องของการศึกษาให้ตรงกับสายงานที่จะมีการดำเนินการรองรับ โดยเฉพาะจะมีการทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับอาเซียน (ASEAN) ในการที่จะทำอุตสาหกรรมชิ้นส่วนส่งออก ดังนั้นเรื่องเหล่านี้มีความจำเป็นที่ทางรัฐบาลต้องมีการบูรณาการ เพราะที่ผ่านมาส่วนใหญ่แล้วพอจบ ม. ๓ หรือ ม. ๖ เข้าไปอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม ก็ไม่มีความรู้ ความชำนาญ ก็จะได้ค่าจ้างที่ต่ำ ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ไม่ตอบสนองกับอุตสาหกรรม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ต้องฝากรัฐบาลดูแลในการที่จะให้เกิดการจ้างงานที่มีประสิทธิภาพ และสำคัญอย่างยิ่งเรื่องของการสร้างความมั่นคงของคนงานและแรงงานไทย เพราะว่าในช่วงนี้เราเข้าสู่วัยชราภาพมากขึ้น ถ้าระบบการจ้างงานที่ยังไม่มีความมั่นคง นั่นหมายความว่าในอนาคตแรงงานจะไม่มี ความมั่นคงในเรื่องของการที่จะดูแลตัวเอง นี่คือสิ่งหนึ่งที่อยากจะสะท้อนให้กับรัฐสภาแห่งนี้รับทราบปัญหาแรงงานที่จะต้องเผชิญคู่ไปกับการที่จะขยายเรื่องอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน สิ่งเหล่านี้เอง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น และสภาพความเป็นจริงที่ทางรัฐบาลควรต้องมีมาตรการแก้ไขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะจะเน้นในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพในการรวมตัวกันของพี่น้องแรงงาน -----

ปัจจุบันเรามีสหภาพแรงงานเพียง ๑.๖ เพอร์เซ็นต์ นั่นหมายความว่าจากมีผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ๑๑ ล้านคน มีเพียง ๑.๖ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น ที่มีโอกาสรวมตัวเป็นองค์กรสหภาพแรงงานเพื่อเพิ่มอำนาจในการเจรจาต่อรอง สิ่งเหล่านี้ควรรองรับอนุสัญญาไอแอลโอ ๘๗๙๘ (ILO 8798) ได้แล้วครับ เพื่อที่จะให้แรงงานมีสิทธิเคียงข้างกับอุตสาหกรรมต่อไป ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีนะครับ ที่เอาเรื่องนี้เข้ามา ความจริงมันต้องเอาเข้ามาตั้งนานแล้วนะครับ เรื่องของข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ซึ่งประโยชน์ที่เรามองเห็นก็จะได้ลดค่าโสหุ้ยต่าง ๆ ประหยัดเวลา แล้วก็ลดขั้นตอนพิธีการทางศุลกากร การนำเข้า ส่งออก แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือว่าสามารถที่จะเพิ่มศักยภาพของการผลิตรถยนต์ในประเทศไทยให้สูงขึ้น อันนี้คือเรื่องสำคัญท่านประธานครับ ในปี ๒๕๖๒ เราก็ทำเงินให้กับประเทศเกือบ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๖๓ เจอโควิด (COVID) ก็ยังอยู่ที่ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ ประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑๑ ของโลกนะครับ แล้วอันดับ ๕ ของอาเซียน (ASEAN) ศักยภาพตรงนี้สำคัญที่สุดท่านประธานครับ กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีสุริยะ จีรุงรุ่งเรืองกิจ นะครับ ฝากท่านว่าในเมื่อประเทศไทยติดอันดับโลก อยากจะให้ท่านได้ริเริ่มสร้างแบรนด์ (Brand) รถยนต์แห่งชาติ ประเทศมาเลเซียพยายามสร้างแบรนด์ (Brand) ผลิตรถยนต์ของตัวเองเพื่อส่งออกแล้วก็ใช้ในประเทศ ประเทศไทยมีประชากรร่วม ๗๐ ล้านคนนะครับ เราเป็นประเทศที่มีรถยนต์ที่ทันสมัยแล้วก็เป็นที่ชื่นชอบของทั่วโลก อยากจะให้ท่านได้ส่งเสริมเต็มที่ ให้เงินงบประมาณเพื่อศึกษาวิจัยให้ครบวงจร สามารถสำรวจออกแบบรถยนต์ภายในประเทศได้นะครับ ดังนั้นอยากจะฝากทางกระทรวงอุตสาหกรรมว่า

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเทคโนโลยีสมัยใหม่นะครับ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากบริษัทต่างประเทศ ไม่ว่าจะจากประเทศเยอรมนี จากประเทศญี่ปุ่น แล้วก็ประเทศยุโรปต่าง ๆ อยากจะให้เขาถ่ายทอดเทคโนโลยีมา เพราะว่าเราเป็นผู้ค้าติดอันดับโลก ถ้าเรามีแบรนด์ (Brand) ของไทยแล้วได้รับการส่งเสริม แล้วก็ลดภาษีให้คนไทยได้ใช้รถยนต์ที่มีราคาถูกลง โดยเฉพาะรถไฟฟ้า ซึ่งเราได้ริเริ่มกันมานานแล้วแต่ก็ยังไม่เกิด ถ้าจะเกิดก็อยากจะให้เกิดเป็นแบรนด์ (Brand) รถไฟฟ้าของประเทศไทยขึ้นมา ฝากท่านรัฐมนตรี ได้ยินหรือเปล่าครับ หรือว่ากำลังโทรศัพท์อยู่ ฝากท่านรัฐมนตรีนะคะ ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ครับ

นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ต้องขอชื่นชมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ที่ได้นำข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) ดังที่ได้มีสมาชิกได้กล่าวไปแล้วนั้น ต้องขอชื่นชมท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ส.ส. จังหวัดเชียงราย ท่านได้มองเห็นว่าจะเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องเรียนว่าวันนี้เครื่องยานยนต์ทั้งหลายนั้น ถ้าหากว่าเราได้พัฒนาให้ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ผมในฐานะที่ดูแลการอาชีวศึกษา คือเป็นนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งมีทั้งหมด ๒๓ สถาบัน ซึ่งมีวิทยาลัยทั้งหมด ๔๒๙ วิทยาลัยนั้น ก็จะให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมนั้น เรามีทำทวิภาคี -----

ให้นักศึกษาที่จะจบปริญญาตรีที่มาเรียนต่อ นั้น ก็ถือว่าได้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น ดังนั้น
ผมคิดว่าประเทศไทยนั้นถือเป็นศูนย์กลาง ในจำนวน ๑๐ ประเทศนั้น จริง ๆ แล้วประเทศไทย
ต้องเป็นศูนย์กลางที่นำเขา แต่ยังไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรี
จะนำพาภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยให้ก้าวหน้าต่อไป และให้พี่น้องประชาชนชาวไทย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายอาชีพของผมนั้น ได้มีโอกาส ได้มีประสบการณ์ ได้มีการเรียนรู้
เพื่อจะสร้างความอสังการ หรือสร้างความยิ่งใหญ่ในอนาคตต่อไป และหวังว่าประเทศไทยนั้น
จะเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางในอนาคต ถ้าหากว่าท่านยังเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ ก็กราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ ขอให้ความก้าวหน้าต่อไป
ขอบพระคุณท่าน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ
ท่านที่ประสงค์จะอภิปรายก็ได้อภิปรายกันครบถ้วนแล้วนะครับ ก่อนที่จะลงมติ ผมขอเชิญ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแถลงสรุป

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
ผมมีคิวด้วยนะครับ ยังไม่ได้อภิปรายครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ได้
แสดงไว้นี้ครับ ขออนุญาตพิเศษนะครับ เดี่ยวก่อนครับ ท่านเอ่ยชื่อหน่อยครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : จะขออนุญาต
ท่านประธานเลยนะครับ ก็น่าจะเป็นคนท้าย ๆ แล้วนะครับ ผมมีเรื่องจะขอหารือแล้วก็
ข้อเสนอแนะเรื่องร่างข้อตกลงฉบับนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานเลยนะครับ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ผมต้องขอถือโอกาสแสดงความชื่นชมครับ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีสุริยะ
จึงรุ่งเรืองกิจ ว่ากันตามจริงแล้วข้อตกลงเราจะต้องรีบให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๕ มกราคม
๒๕๖๕ แล้วผมทราบว่าทางฝ่ายบริหารทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ก็คงไปลงนามกันหมด
เรียบร้อยแล้ว ยังเหลือประเทศไทยเรา สิ่งที่ผมอยากจะขออนุญาตขอข้อมูลแล้วก็ขอฝาก
ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยนะครับ ท่านประธานครับ ผมมั่นใจว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งอยู่ในวงการ

เกี่ยวกับยานยนต์มาตลอดชีวิตทั้งครอบครัวท่านด้วย ท่านก็คงจะมีประสบการณ์แล้วก็รู้เรื่องนี้ดี แต่สิ่งที่ผมอยากจะขอฝากไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมไม่แน่ใจว่าขณะนี้เราได้ลงนามรับรองสนธิสัญญาข้อตกลงอันนี้แล้วจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน อย่างไร ท่านประธานทราบไหมครับ ที่ผ่านมามีบ้านเราเองมันมีปัญหาโควิด (COVID) ทุกท่านทราบดี แต่ก่อนหน้านั้นเราก็มีปัญหาขาดความเชื่อมั่น ท่านประธานทราบไหมครับว่าตอนนี้พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงงานผลิตรถยนต์ใหญ่ ๆ ในเมืองไทยตกงานหมดครับ ไม่ว่าจะเป็นมาสด้า เชvrolet โตโยต้า แม้กระทั่งอีกหลาย ๆ บริษัท เพราะฉะนั้นถ้าลงนามข้อตกลงอันนี้ไปแล้วเราจะได้เปรียบหรือเสียเปรียบ ณ วันนี้เท่าที่ผมทราบเลา ๆ แน่นนอนครับ อินโดนีเซียด้วยประชากรคนมากกว่าเรา ได้เปรียบเราครับ มาเลเซียเขาเจริญกว่าเรา และเวียดนามอีกไม่กี่วันแซงเราแน่นอนครับ สิ่งที่ยากจะฝากท่านประธานก็คือว่าเรื่องค่าเงินบาทก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทางรัฐบาลชุดนี้ทำให้เงินบาทแข็งตัว และเชื่อว่านักลงทุนต่าง ๆ เขาไม่อยากลงทุนที่นี่ ปิছুฐานการผลิต และเป็นที่น่าตกใจนะครับ ไม่ใช่มีแค่นี้ เท่าที่ผมฟังมาจากเพื่อน ๆ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเรื่องยานยนต์ เมื่อก่อนนี้เราเคยมีความคิดว่าเมืองไทยจะเป็นดีทรอยต์ (Detroit) ของเอเชีย แต่ตอนนี้ผมเชื่อว่าอีกไม่กี่วันเราแพ้แน่ ๆ สิ่งที่ผมกังวลและอยากฝากท่านประธานต่อไปก็คือว่าเรื่องยางรถยนต์ ณ วันนี้บีโอไอ (BOI) ไปไหนครับ ยางรถยนต์เราถือว่าเป็นยางพาราที่เรามีการผลิตมาก และบริษัททำยางใหญ่ ๆ ไม่มีในเมืองไทยเลยครับ เราต้องไปอาศัยประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน บริดจสโตน หลายประเทศนะครับ แต่ปรากฏว่าของเราเองไม่มีอะไรเลยที่จะให้เป็นที่พักพิงที่หวังของพี่น้องชาวเกษตรกรสวนยางพารา สิ่งที่จะตามมาท่านประธานครับจากนี้ไปผมเชื่อว่าแทนที่ข้อตกลงนี้ผ่านจากรัฐสภาเราไปแล้วเราจะได้ประโยชน์ ผมเกรงว่าพี่น้องประชาชนชาวเกษตรกรสวนยางพาราเราจะยิ่งแย่ลงครับ สาเหตุอย่างที่ผมเรียนนะครับว่าขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน (ASEAN) เรา มีการพัฒนาต่าง ๆ ไปมากมาย -----

และที่สำคัญก็คือเรื่องราวเหล่านี้มันเป็นเพราะว่าการวางแผนการพัฒนาในเรื่องอุตสาหกรรม ยานยนต์ผลิตไปหมดครับ เพื่อนสมาชิกได้พูดหลายเรื่องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา ในเรื่องรถไฟฟ้า ซึ่งขณะนี้มันมีไปเยอะแยะแล้ว ผมยังเกรงว่าต่อจากนี้ไปถ้าเกิดประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในเรื่องเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ซึ่งถ้าเขาไป เปิดฐานการผลิต แนนอนนะครับ ขณะนี้เขาหนีจากประเทศไทยไปหมดครับ เรื่องราวเหล่านี้ แทนที่เราจะได้เปรียบ ตอนนี้ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายข้าราชการประจำก็มาเสนอนะครับ บอกว่าอ้อย เมืองไทยเรายังเป็นเบอร์หนึ่งอยู่ ยังผลิตรถยนต์ได้อันดับหนึ่ง เราได้เปรียบสนธิสัญญาฉบับนี้ แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับ ถ้าขึ้นบริหารประเทศชาติแบบนี้ผมว่าเราไปไม่ถึงไหนครับ ผมเรียกร่องหลายครั้งนะครับว่าสิ่งต่าง ๆ ที่รัฐบาลชุดนี้ได้เคยเอาเงินต่าง ๆ ไปใช้สุรุ่ยสุร่าย ไม่ว่าจะเป็นโครงการไทยชนะ คนละครึ่ง แจกชาวบ้านโดยที่ไม่ลืมหูลืมตา อเนกอนาถที่สุด ผมฟ้องท่านประธานรัฐสภาไปถึงผู้นำรัฐบาลชุดนี้นะครับ ภูมิใจได้อย่างไรครับ ที ๔ ที ๕ ให้ชาวบ้านไปแย่งกันลงทะเบียนเพื่อที่จะไปขอรับเงินคนละครึ่ง อันนี้คือความสำเร็จรัฐบาล หรือครับ นี่เรายังไม่ได้พูดถึงหนี้สินที่มันจะไม่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจ ที่มันจะดีขึ้น ผมเรียนท่านประธานว่าปกติแล้วผมจะไม่เคยขออภิปรายในการประชุมร่วมกัน ของรัฐสภา เพราะผมมั่นใจว่าท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านเป็นข้าราชการประจำ มีความรู้ ความสามารถ และเคยเป็นผู้บริหารในระดับข้าราชการชั้นสูงมาก่อน แต่วันนี้ผมทนไม่ไหว จริง ๆ ครับ เราดูได้อย่างไร รัฐบาลสบายใจหรือครับ และที่ผมขออนุญาตฟ้องท่านประธาน กับพี่น้องประชาชนคืออะไรครับ งบ ๑.๙ ล้านบาท ซึ่งเป็น พ.ร.ก. สมัยก่อน รัฐบาลชุดนี้ บอกว่าจะใช้เป็นงบเร่งด่วนฉุกเฉิน ต้องใช้เป็นพระราชกำหนดก่อน เสร็จแล้วมาขอ อำนาจสภาทีหลัง ทุกวันนี้จะปีหนึ่งแล้วครับ เงิน พ.ร.ก. ซอฟต์โลน (Soft loan) ยังไม่ถึง ไหนครับ และที่สำคัญที่สุดก็คือคนละครึ่ง ไทยชนะ ไทยรักไทยมาบวกกันนี้ครับ ท่านกลับไป ใช้เงินกู้ ๑.๙ ล้านบาท โดยสภาพัฒน์นำไปเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านไพบุลย์ นิตะวัน นี้นะครับ เป็นประธาน คณะกรรมการชุดนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะขอฟ้องท่านประธานก็คือว่าขึ้นรัฐบาล วางแผนอย่างนี้ คิดอย่างนี้โดยไม่ใช้บีโอไอ (BOI) ให้เป็นประโยชน์ ตอนนี้บีโอไอ (BOI) อยู่ที่ไหนครับ เกิดปัญหาโควิด (COVID) ประเทศไทย แทนที่จะคิดกันว่าทำอย่างไรที่จะให้มี

การเรียกนักลงทุนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ เรื่องการพัฒนาประเทศเรื่องค่าเงินบาทแข็งตัว เรื่องอะไรที่มันเป็นสินค้าซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย หรือว่าอันไหนที่มันจะต้องป้องกัน หลังจากเกิดปัญหาโควิด (COVID) นักท่องเที่ยวจะต้องกลับมา แต่ทุกวันนี้ท่านประธานเห็นไหมครับ โควิด (COVID) มาแล้ว วัคซีนเรายังไม่รู้จะเอาจากไหน วัคซีนเราจะได้นิดเมื่อไร และใครจะเป็นคนฉีดวัคซีนก่อน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกรุณาสรุปครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมเรียนท่านประธานว่าขณะนี้ครับ ถ้าเราใช้ข้อตกลงอันนี้ผมหวังจริง ๆ ครับ แล้วก็ท่านรัฐมนตรีจะต้องให้คำตอบผมให้ได้นะครับว่าเกษตรกรชาวสวนยางพาราซึ่งจะได้รับกระทบจากการผลิตยางรถยนต์ มันจะดีหรือไม่ดี และจะเสียหายแค่ไหน อย่างไร ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีอภิปรายสรุปและชี้แจงข้อสังเกตและคำถามของท่านสมาชิกนะครับ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านนะครับ ที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอในวันนี้ ซึ่งข้อเสนอต่าง ๆ นั้นก็เป็นข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ และทางกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นจะนำข้อสังเกตต่าง ๆ ของท่านและข้อเสนอต่าง ๆ ของท่านนั้นไปลงในรายละเอียดแล้วก็พยายามจะทำให้เป็นรูปธรรมนะครับ

อันดับแรก ผมขอตอบคำถามของท่านอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ ที่เกี่ยวกับเรื่องของการประเมินว่าทางรัฐบาลเองได้มีการเลื่อนการบังคับเรื่องมาตรฐานของเครื่องยนต์ยูโร ๔ (EURO 4) ยูโร ๕ (EURO 5) ยูโร ๖ (EURO 6) นะครับ มีการเลื่อนไป เลื่อนบังคับใช้ ผมขอกราบเรียนให้ทราบนะครับว่าที่มีการเลื่อนไปมันมีสาเหตุจากการที่ความไม่พร้อมของน้ำมันที่จะใช้เต็ม จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เราต้องมีการเลื่อนไป

สำหรับทางท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม ที่ได้ให้ข้อสังเกตนะครับว่าดูจากการผลิตรถยนต์ในประเทศไทยนั้น ตอนนี้นี้ก็เป็นรถยนต์สันดาปภายในเป็นหลัก ซึ่งข้อเท็จจริงตรงนั้นต้องยอมรับว่าที่ผ่านมา นั้น ทางอุตสาหกรรมรถยนต์ทั่วโลกนั้นยังเป็นอุตสาหกรรมสันดาปภายใน แต่อย่างไรก็แล้วแต่ในอนาคตข้างหน้าและช่วงผ่านมาปีสองปีนี้ หลาย ๆ ประเทศที่เจริญแล้วทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกา ก็พยายามมีมาตรฐานที่จะดูแลสิ่งแวดล้อม ก็มีเรื่องของรถยนต์ไฟฟ้าเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทางประเทศไทยเอง ทางท่านนายกรัฐมนตรีเอง ก็ให้ความสำคัญกับตรงนี้เป็นอย่างมาก ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายรถไฟฟ้าแห่งชาติ ซึ่งตอนนี้มีท่านรองนายกรัฐมนตรีสุพัฒนพงษ์นั้นเป็นประธาน และมีตัวผม นั้นเป็นรองประธาน ซึ่งในยุทธศาสตร์ตรงนี้เราจะมีกำหนดให้ภายในปี ๒๐๓๐ นั้นจะมีรถยนต์ที่ใช้เรียกว่า เอ็กซ์อีวี (xEV) เป็นทั้งด้านของไฮบริด (Hybrid) แล้วจากเพียวแบตเตอรี่ (Pure Battery) รวม ๆ กันให้ได้ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และในขณะนี้เองทางท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้บัญชาให้หน่วยราชการต่าง ๆ ในการจะจัดซื้อรถยนต์ที่จะมาใช้กับหน่วยราชการหรือเช่าต่าง ๆ พยายามให้ใช้รถยนต์ที่เป็นเอ็กซ์อีวี (xEV) ทั้งหมด ซึ่งถึงแม้ท่านเองก็พูดในที่ประชุม ครม. ว่าถึงแม้มันจะแพงหน่อย แต่เพื่อส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ก็ให้หน่วยราชการนั้นตั้งงบให้สำนักงานตั้งงบเพื่อจะซื้อรถยนต์ประเภทนี้นะครับ

สำหรับทางด้านของท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ นั้น เรื่องให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ต้องมีการ โดยเฉพาะเรื่องของโลกร้อนนั้นที่ท่านแนะนำว่า เราควรจะต้องให้สถาบันศึกษาต่าง ๆ ทำการวิจัยพัฒนา ซึ่งตรงนี้ทางรัฐบาลเอง ให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาเป็นอย่างมากนะครับ โดยให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมนั้น งบวิจัยต่าง ๆ มีจำนวนค่อนข้างมาก แล้วพยายามจะไป

พัฒนาและปรับปรุงในเรื่องของการวิจัย และที่ท่านนายกรัฐมนตรีเองย้ำก็คือว่าเมื่อมีผลวิจัยออกมาแล้วจะต้องเอาผลวิจัยนั้นไปทำให้เป็นรูปธรรมให้ได้ ไม่ใช่วิจัยมาเสร็จแล้วก็เก็บอยู่ในห้องสมุดนี่นะครับ นั่นคือสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีเองได้ย้ำหลายครั้งในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีนะครับ

สำหรับประเด็นของท่านเกียรติ สิทธิอมร นะครับ ซึ่งได้พูดถึงเรื่องของความปลอดภัยและเรื่องมาตรฐานสิ่งแวดล้อมรถยนต์ว่าของเรานั้นมีคุณภาพอย่างไรนะครับ เชื่อถือได้อย่างไร อันนี้ต้องขอเรียนให้ทราบนะครับว่าการที่ประเทศไทยนั้น ในช่วงที่เศรษฐกิจดี ๆ นั้นนะครับ เราผลิตรถยนต์ถึง ๒,๔๐๐,๐๐๐ คัน แล้วก็เป็นการส่งออกกว่าครึ่งหนึ่ง ส่งออกไป ถ้าผมจำไม่ผิดประมาณ ๑๖๑ ประเทศทั่วโลก แสดงให้เห็นถึงว่าการที่ประเทศยุโรป แล้วก็ประเทศเจริญต่าง ๆ ทั้งออสเตรเลีย แล้วหลาย ๆ ประเทศ ๑๕๐ กว่าประเทศ แคนาดาด้วย ประเทศไทยสามารถส่งออกไปได้ แสดงว่าคุณภาพที่ผลิตจากประเทศไทยนั้นมีคุณภาพมาตรฐานที่ดี เราถึงสามารถส่งออกไปได้ขนาดนั้น -----

เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ขอให้ท่านเกียรติได้สบายใจนะครับว่าให้ความสำคัญกับเรื่องของความปลอดภัยคุณภาพมาตรฐานสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นเรื่องที่กระทรวงอุตสาหกรรมนั้นให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก แล้วที่ท่านเป็นห่วงว่ากรณีที่ว่ามีข้อตกลงร่วมนั้น ประเทศในอาเซียน (ASEAN) เองพอเรารับรองไปแล้วปรากฏว่าถ้าเกิดไม่ได้มาตรฐานจะเป็นอย่างไร มีการคุ้มครองหรือไม่ อันนี้นะครับ เรื่องการที่เราจะมีข้อตกลงรับรองรวมทั้ง ๑๙ รายการนั้น การจะตรวจรับรองร่วมเราก็จะตรวจให้ไปก่อน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกัน ถ้ามีข้อสงสัยตรงไหนว่ามีข้อร้องเรียน หรือทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็จะมาคุ้มครองด้วยนะครับ อันนี้ยืนยันนะครับว่ามีการคุ้มครอง

แล้วก็สำหรับทางด้านของคุณสุเทพ อุ๋อัน ส.ส. พรรคก้าวไกล คือท่านกังวลว่าตอนนี้ทางด้านคนงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมยนต์ ซึ่งมีแรงงานกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คนนั้น ถูกยกเลิกจ้างงานไปเป็นจำนวนมาก ข้อเท็จจริงนะครับ คือพอเกิดสถานการณ์โควิด (COVID) โรงงานประกอบรถยนต์และชิ้นส่วนก็มีหลายบริษัทใหญ่ ๆ ก็พยายามจะให้พนักงานพักงาน แต่ในที่สุดก็มีการจ่ายเงินเดือนบางส่วนนะครับ แต่ที่บริษัทเล็ก ๆ เองไม่ไหว ก็มีการลดพนักงานลงไป แต่ในเรื่องนี้นั้นเกิดจากสถานการณ์ชั่วคราวที่เกิดจากโควิด (COVID) เป็นหลัก แต่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนก็คงทราบดีนะครับว่า ทางกระทรวงแรงงานเองไม่ได้นิ่งนอนใจ ทางรัฐบาลโดยกระทรวงแรงงานเองก็ได้มีการดูแลทางพนักงานต่าง ๆ ที่ตกงาน ซึ่งตัวท่านรัฐมนตรีสุชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเองท่านก็ได้มีการปรึกษารื้อกับทางกลุ่มสหภาพแรงงานต่าง ๆ ในหลาย ๆ กลุ่ม พยายามไปดูความต้องการ ความเดือดร้อนในด้านไหน แล้วก็พยายามดูแลให้ครบถ้วน ซึ่งก็คงเป็นข่าวที่ปรากฏอยู่ตามสื่อมวลชนต่าง ๆ นะครับ

ผมขอกลับมาถึงกรณีท่านวิสารนะครับ ท่านห่วงว่าทางประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันไปให้กับประเทศมาเลเซียและประเทศอินโดนีเซีย ผมยังเชื่อมั่นอยู่นะครับว่าอย่างไรก็แล้วแต่ประเทศไทยนั้นยังจะคงฐานการผลิตไว้ ที่ผมแสดงความเชื่อมั่นนั้นนะครับ เพราะว่าผมได้มีการพูดคุยกับทางบริษัทรถยนต์ต่าง ๆ ในประเทศไทย คุยกับระดับประธาน ไม่ว่าจะเป็นโตโยต้า ฮิอุซุ นิสสัน หลาย ๆ บริษัทนะครับ ยังยืนยันนะครับว่า

ประเทศไทยนั้นจะเป็นฐานการผลิตที่สำคัญ แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้เองคงเป็นข่าวเรื่องของบริษัท เจเนอรัล มอเตอร์ ที่จังหวัดระยอง มีการปิดโรงงานไป ซึ่งหลังจากปิดไปแล้วก็ปรากฏว่ามีบริษัทจากประเทศจีน คือบริษัท เกรท วอลล์ มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ก็มาซื้อโรงงานนั้น แล้วก็จะมีการผลิต จะเริ่มการผลิตในเร็ว ๆ นี้ ซึ่งจะมีการผลิตทั้งรถยนต์ไฟฟ้าด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้อภิปรายมานั้นตามที่ผมเรียนแล้ว เราจะรับข้อสังเกตต่าง ๆ แล้วจะรีบไปทำให้เป็นรูปธรรมนะครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรีครับ มีท่านใดยกมือครับ ท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกวุฒิสภา ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะคะ ที่ได้ตอบประเด็นที่ผมได้ยกขึ้นมาในเรื่องของอีวี (EV) แต่ผมคิดว่าถ้าฟังแค่อย่างเดียว ท่านนายกรัฐมนตรีสั่งการให้มีการเสียเงินซื้ออีวี (EV) มากขึ้นหน่อยหนึ่ง ผมคิดว่าคงจะไม่ได้ตอบโจทย์ที่ผมตั้งไว้นะครับ ที่ผมตั้งไว้ก็คือว่าประเทศไทยของเราได้ประสบความสำเร็จจากการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีก็ทราบดีมาเป็นอย่างมากในรอบ ๓๐ ปีนี้ เราจะตกขบวนรถไฟเหมือนกับที่เราตกในเรื่องของโทรศัพท์มือถือหรือเปล่า นี่คือสิ่งที่พวกเราเป็นห่วงกัน เราจะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์แบบใหม่เรื่องของอีวี (EV) แค่นั้น เพียงใด มีการทำแผนในเรื่องนี้หรือเปล่า ที่ห่วงก็คือว่าธุรกิจที่ได้รับประโยชน์อยู่ตอนนี้อาจจะไม่ยากที่จะเปลี่ยน เพราะว่าธุรกิจตนเองได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน ก็พยายามที่จะยืดตรงนี้ให้นานที่สุด ขณะที่ประเทศอื่นในโลก เขามีความพยายามที่จะก้าวไปสู่อีวี (EV) ให้มากขึ้น อย่างกรณีของนอร์เวย์นะครับ ปีที่ผ่านมาจำนวนอีวี (EV) ที่ขาย มีมากกว่ารถที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน หลายประเทศอย่างเช่นอังกฤษ ได้มีการประกาศว่าภายใน ๑๐ ปีข้างหน้าจะห้ามไม่ให้มีการขายรถยนต์สันดาปภายใน นี่คือสิ่งที่พวกเราเป็นห่วงกันครับว่าท่านรัฐมนตรีได้ดูแลเรื่องนี้แค่ไหน อย่างไรครับ ขอทราบแผนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานวุฒิสภา) : ท่านพิสิฐครับ ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีสรุปนิดหนึ่งครับ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ขอขอบคุณมากครับท่านพิสิฐครับ คือเรื่องที่ผมสักรู้ผมชี้แจง ถ้าไม่ชัดเจนผมต้องขออภัยด้วยนะครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีตอบทีเดียวได้ไหมครับ ผมอีกนิดเดียวครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานวุฒิสภา) : เอาสั้น ๆ นะครับ ที่ประเด็นเดิมนะครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ใช่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
เพื่อท่านรัฐมนตรีตอบครับ เชิญครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดเชียงใหม่
ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ต้องขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาตอบ แต่ว่าสิ่งที่
ผมอยากจะขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณารับปากพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางพารา
เขาห่วงมากครับ เพราะว่าขณะนี้เรื่องยางพาราทางเวียดนามเขาเร่งรัดมาก แล้วที่ห่วง
มากกว่านั้นก็คือว่าขณะนี้มันมีเงินไปลงทุนเรื่องยางรถยนต์ที่เวียดนามเยอะมากครับ
เพราะฉะนั้นตัวนี้ท่านตอบให้ชื่นใจหน่อยนะครับว่าเกษตรกรเราไม่ต้องไปขาย ๓ กิโลกรัม
๑๐๐ บาท ๔ กิโลกรัม ๑๐๐ บาทเหมือนในขณะนี้อีกนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรี
ช่วยยืนยันหน่อยครับ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาครับ คือผมขอกลับมาเรื่องของท่านพิสิฐก่อนนะครับ คือที่ผมตอบไป
แล้วท่านพิสิฐก็พูดถึงว่าคงมีเฉพาะเป็นเรื่องที่ให้หน่วยราชการไปจัดซื้อรถยนต์ไฟฟ้านั้น
ไม่เพียงพอ แต่นั่นเป็นประเด็นย่อยครับ ประเด็นหลัก ก็คือผมกำลังจะชี้แจงให้ว่าตอนนี้
รัฐบาลโดยการนำของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นั้น ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับ
รถยนต์ไฟฟ้าครับ ถึงได้มีการตั้งคณะกรรมการนโยบายรถไฟฟ้าแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการ
นโยบายอันนี้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงพลังงาน แล้วก็กระทรวงอุตสาหกรรม
ที่จะกำหนดยุทธศาสตร์ และจะลงไปรายละเอียดทั้งหมดว่าเราจะส่งเสริมให้รถยนต์ไฟฟ้า
ในประเทศไทยนั้นเจริญเติบโตได้อย่างไร รวมถึงการที่จะต้องมีสถานีเติมประจุไฟฟ้าให้กับ
รถยนต์ต่าง ๆ แล้วรวมไปถึงกับเวลาประชาชนซึ่งใช้รถยนต์ไฟฟ้า พอไปที่บ้านเขาจะต้องมี
การเติมไฟฟ้า เพราะฉะนั้นทางการไฟฟ้าจะต้องเตรียมรองรับถ้าเกิดรถยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นมา
มาก ๆ นะครับ ต้องมีการเตรียมกำลังไฟฟ้าให้เพียงพอ ดังนั้นผมเชื่อว่าคงอีกไม่เกินสัก
๒-๓ เดือน ยุทธศาสตร์ตรงนี้จะมียละเอียดออกมาพร้อมประกาศให้กับสาธารณชน
รับทราบครับ ขอขอบคุณมากครับ

สำหรับท่านวิสาร์นะครับ ผมรับปากครับ ผมจะไปพยายามดูแลเรื่องนี้ให้ได้ดี เพื่อให้ลดผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนยางครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีก็ตอบยืนยันนะครับ พอสมควรแล้วนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับข้อตกลงยอมรับร่วมผลการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์ยานยนต์ของอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Type Approval for Automotive Products) หรือไม่ ก่อนลงมติ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ